

ULLDECONA

EXTRAORDINARI - Nº 45

AGOST-SETEMBRE 88

Excm. Sr. Pasqual Maragall
Pregöner Festa Major 1988

ULLDECONA

PARLA EL DIRECTOR

SUMARI

	Pàg.
Parla el Director	3
Pregó d'Ulldecona	4
Salutació de l'Alcalde	5
Entrevista a la Reina de la Festa Major d'Ulldecona	6-9
Elecció de la Reina	10 i 11
Les Pubilles	12-28
Recull de Premsa:	
El defensor de Montserrat dona 4 reloxes a Ulldecona	29
Parlem amb: Frederic Muñoz Climent	30 i 31
Parlem amb: Joan Manel Muñoz Fusté	33-35
Parlem amb: Carmen Salomon Lloret	36-39
Bous: Polèmica i Tradició	41-43
Els bous (o corre-bous) a les Terres de l'Ebre	44 i 45
Programa Oficial Festes Majors d'Ulldecona 88	47-51
Actes religiosos en honor de la Verge de la Pietat, Patrona d'Ulldecona	53
Primera Diada del Castell d'Ulldecona	55
Programa Temàtic de les «Festes Majors d'Ulldecona 1988»	56 i 57
Comissió de Festes	59-61
Tercer Aniversari de la compra per l'Ajuntament del Castell d'Ulldecona	63
Les Entitats	65-74
La nostra Biblioteca	75 i 76
Records d'ahir de la Vila	76 i 77
La Presentació de l'Ulldecona 88-89	78-81
Comissió de Cultura	86
Teatre	87
L'Objecció de Consciència	88 i 89
Àrea de Joventut de l'Ajuntament	90 i 91
L'Ajuntament Informa	92-100
Registre Civil	101
Vegetació Urbana d'Ulldecona	104-107

Sembla que fa quatre dies, i ja tornem a ser-hi: després de les Festes de tots els Barris –i quasi al final de l'estiu– ens arriben les Festes Majors d'Ulldecona 1988.

Festes populars, amb actes que s'han anat convertint en tradicionals: revetlles, balls típics, paella, esports, actes culturals (amb la novetat de la I Diada del Castell d'Ulldecona), espectacles... i «Bous» (amb certa polèmica fora de les nostres Terres, però amb participació massiva i activa de la gent d'aquí). Que vinguin tots els qui vulguin a conèixer les nostres tradicions, a estimar-les i... a gaudir-les! Tots seran benvinguts!

De tot això –com és lògic– es parla en aquest exemplar extra de Festes de la revista. De tot això... i molt més, per què la Taula de Redacció ha volgut reactivar el seu treball amb nous i variats continguts.

Segueixen les obres i Cursos de l'INEM. Després dels Barris, a les Escoles. I aviat, amb l'ajut de la Diputació, es començarà el nou Repetidor de TV que permetrà millorar sensiblement la visió a Ulldecona i a La Sénia.

I una bona notícia. Si teniu un amic o familiar a Sant Joan del Pas o Les Ventalles, ja els podeu telefonar, perquè quasi tothom ja té telèfon a casa. I estan molt satisfets. Enhorabona, amics.

I ja finalment: Bones Festes a tothom, i a començar a preparar les Quinquennals de l'any vinent.

Director

Jaume Antich Balada

Sots-Director i Disseny

Felipe Delgado Zubiri

Cap de Redacció

Manolita Nadal Carceller

Redacció

Carrer Major, 49
Ulldecona (Montsià)

Fotos

Estudis J. Ferré
Foto-Cine Millan

Publicitat

Joan Vidal Mariné

Edita

Ajuntament d'Ulldecona

D.L.: T. 162-1980

Taula de Redacció

Àngel Millan Sans

Joan Manel Muñoz

Mª Cinta Rubio

Joan Bernabé Garcia

Mª Cinta Valls Millan

Maite Millan Ollé

Rosario Sevilla Sevilla

Anabel Folch Millan

Josep Ausensi Estellé

Antonio Pitarch Esputià

Jordi Ramada Garcia

Joan Roig Vidal

Cinta Viladot Castell

Neus Bort Millan

Manolo Ferré Sans

Montse Bordes Vidal

Lluïsa Morelló Elies

Josep Manel Llarch

Josep Mª Pasalamar Abella

Josep Labernia Reverte

Pere Millan Arbós

Col·laboren

Extensió Agrària

Cooperativa Agrícola

Comunitat de Regants

Cambra Agrària

Orfeó Ulldeconenc

Centre Cultural Recreatiu

La Passió

Banda Local de Música

Associació Pares Col·legi B.U.P.

Associació Pares Col·legi E.G.B.

Biblioteca Popular de la Diputació

Club Sant Lluç

Associació de Jubilats

Germandat «Verge del Loreto»

Societat de Caçadors

Penya Ciclista Montsià

Club de Futbol Ulldecona

Moto-Club Ulldecona

Club Joventut

Club Escacs

Centre Excursionista

Club Billar Ulldecona

Òmnium Cultural

Agrupació Veteranos

Penya Barcelonista

Futbol Sala

L'Esplai

Tallers: Jordi Dasso - Impressor

Sant Jordi, 18 - Telèfon 74 02 18

Sant Carles de la Ràpita

Pregó d'Ulldecona

Per l'Alcalde de Barcelona fer el Pregó de la Festa Major d'enguany serà un honor i una satisfacció sincera.

El Pregó és una manera d'entrar en contacte amb els ciutadans d'una altra vila de Catalunya, i això sempre és positiu.

Hem d'augmentar les relacions entre les viles i ciutats de Catalunya per crear un fluxos de relació cordial entre elles que siguin profitosos per a totes les parts.

Barcelona, com sempre, està oberta i disposada a compartir el destí col·lectiu de Catalunya.

Fins ben aviat!

Pasqual Maragall

Salutació de l'Alcalde

Amigues i amics:

Puntualment, com cada any, ens arriben les Festes Majors. Amb aquest motiu, és bo de recordar que fa ara deu anys que, juntament amb moltes altres coses, també les Festes van canviar positivament a la nostra Vila.

I el «culpable» d'això ha estat tot el poble. La Comissió de Festes, les Entitats locals i l'Ajuntament han estat els dinamitzadors. Però és tot el poble el protagonista principal de la Festa... que, precisament per això, ha estat cada cop més popular.

Ara, després de deu anys, és bo de recordar i agrair a totes i tots els qui de molt diverses maneres –fins i tot criticant– han fet possible l'èxit de la Festa. Gràcies a tothom!

En el Programa dels actes que teniu a les mans, hi trobareu tot el millor dels anys anteriors i alguna novetat. I caldrà afegir a la llista dels nostres Pregoners a l'home avui més conegut i estimat: PASQUAL MARAGALL.

Sols em resta desitjar bones festes a tothom: a tots els ulldeconencs –tant d'Ulldecona com dels Barris–, als qui han elegit algun dels nuclis de la nostra Vila com a lloc de la seva segona residència, als ulldeconencs que actualment viuen fora del seu poble, i als nombrosos visitants que comparteixen aquests dies d'alegria i germanor.

A tots, per molts anys!

JAUME ANTICH BALADA
Alcalde D'ULLDECONA

P.D. Ah! Recordem que, a partir del 12 de setembre, cal començar a preparar entre tots les FESTES QUINQUENNALS D'ULLDECONA 1989!

Lina Doménech Guimerà

Reina de la Festa Major d'Ulldecona

Per: Marisín Viladot

«Primer arribaren els soldats, carregats de bastos...; després venien els deu cortesans, adornats de diamants dels peus al cap i de dos en dos, igual que els soldats. Després arribaren els Infants Reials, deu en total, precioses criatures que saltaven alegrement per qualsevol lloc agafades les mans per parelles. Tots ells estaven adornats. Seguidament entraren els convidats, Reis i Reines en la seva majoria; entre ells Alícia reconegué al Conill Blanc, que xerrava apressadament i que passà de llarg sense reconèixer-la. Després passà la Sota de Cors, que portava la corona del Rei en un coixí de bellut carmesí. I per fi, en l'últim lloc d'aquest esplèndid seguici, aparegueren EL REI I LA REINA DE CORS!!!

Alícia en el País de les Meravelles.

Lewis Carroll

– Ei Reina, la Nit del Pregó, serà la del teu «somni d'estiu»?

• Sí, és una nit de molta il·lusió.

La nostra d'enguany, és una reina tan majestuosa i altiva com la d'Alícia, també és una Reina de Cors, la dels nostres.

Però no patiu, que no ens

tallarà el cap a ningú. Ben al contrari, a ella li agrada de tenir molts amics.

El seu regnat, no és ridículament absolutista com el del conte, és també fantasiós, però ple d'il·lusió. Com ostentar adequadament el seu càrrec, a les nostres festes, és sense cap dubte una de les preocupacions actuals de la nostra majestuosa pubilla, perquè Lina pretén regnar tal com cal, com ho faria Alícia. Totes dues sí semblen, són despertes, actives, rialleres i maquiíssimes.

Jo crec que la vida és igual que una rosa, per a mi la flor més bonica, però que quan l'agafes, de vegades, t'has de punxar

– Hem diu primer que res la teva edat i el nom sencer?

• Tinc 17 anys d'edat i em dic Mª Àngels Doménech Guimerà, però tots em coneixen per Lina.

– Quin signe del zodíac tens?

• Sóc cranc, ja que vaig néixer un 27 de juny.

– Ja veig que vas néixer a principis d'estiu. T'identifiques amb aquesta estació?

• Crec que prou, ja que és una estació alegre, càlida i oberta, penso que sóc una mica així.

– A quina entitat representes?

• Al Centre Excursionista d'Ulldecona.

– De quina manera estàs vinculada a aquesta entitat?

• Sóc sòcia des que la varen fundar. Participo en algunes de les seves activitats com la de replantar pins, carrasques...

– Quan no estàs de vacances, què fas?

• Estudio, enguany he fet tercer de BUP.

– Et consideres una persona feliç?

• Sí, perquè no ho haig de ser si tinc 17 anys.

– T'agrada viure, no?

• Sí, és clar, i a qui no li agrada o ha agradat viure a aquesta edat.

– Com la definiries la vida?

• Jo crec que la vida és igual que una rosa, per a mi la flor més bonica, però que

Lina Doménech Guimerà

Centre Excursionista

quan l'agafes, de vegades, t'has de punxar.

– Què és el que més t'agrada fer?

- Divertir-me de valent; tot el que puc, amb els meus amics.

– I d'aquí uns anys, què és el que t'agradaria fer? com voldries ser?

- M'agradaria ser alegre, vital i divertir-me, igual que ara, tenint en compte les res-

ponsabilitats que tindrè llavors.

– I quant a professió?

- M'agrada molt l'ensenyament, els xiquets. Voldria fer filologia anglesa i ser professora, però ja veurem com anirà el pròxim curs.

– Sols recordar temps passats?

- Sí, el poc que he passat, de vegades el recordo. Sobre tot les ganes de venir al poble quan vivia a València.

– Tens algun record en especial?

- No, no recordo res en especial, tots els records que tinc són alegres.

– Sí, el dia que em va conèixer a mí, diu graciosament Agustí, que seu prop de nosaltres.

– Parlem del present, com estaràs la nit del pregó?

- Suposo que un poc nerviosa, però amb molta il·lusió, crec que serà la nit més bonica de totes les festes, almenys la que a mi més m'agrada.

– A part de la Nit del Pregó, quines altres et fan especialment gràcia?

- Em fan gràcia totes les nits. M'agrada molt la nit del Ball de Mantons, crec que és una tradició molt bonica del nostre poble.

– Amb qui ballaràs?

- Amb el meu ballador de sempre, David Callarisa.

– Xarrem de nou sobre la teva forma de ser. Què és el que prefereixes de tu?

- De mí, la sinceritat.

– Si haguessis d'anar a un sol recital de música, quin triaries?

- Com que m'agraden la major part dels estils, aniria a un on hi estiguessin tots representants.

– I de lletra? dis-me un llibre que t'entusiasme molt.

- No en prefereixo cap en especial, però m'agraden els d'aventures, els de misteri...

– Què t'estimes més?

- El roig del foc.
- El blau del cel.
- El verd d'un arbre.

- Com m'agraden tots els colors, em quedo amb l'Arc de Sant Martí.

– De quin color et sentes?

- Em puc sentir alegre, trista, feliç,... però crec que els colors no es senten, es veuen i a més són molt bonics.

– Quina és la teva olor preferida?

- L'olor de l'amistat, la llibertat, de tot allò que ens fa sentir bé.

– I de tacte?

- El de la mà estesa d'un bon amic.

– Si haguessis de viure a un altre temps, quin triaries?

- Triaria l'antic Egipte.

– I Espai?

- Em quedo a Ulldecona.

– Bé, crec que ja no hi ha

res més. Una cloenda?

- Sí, a la gent, que passi Bones Festes i que surtin al carrer, que fèssim les festes entre tots, que s'ho passin molt bé!

– Moltes gràcies Reïna.

Cinta Viladot Castell

La nit de l'Elecció de la Reina de les Festes vista per Montse Bordes

A l'entrada els comentaris principals: «xica, no s'ha vist mai tanta cua», «què et sembla el sistema d'elecció?», «quina trobes que guanyarà?», «ui!, aquesta no sabia que fos dama, cada any n'hi ha més».

I com sempre que ens presentem a algú per primera vegada, o intentem guanyar-nos l'aprovació dels que ens fan de jurat, les noies es fiquen el seu millor vestit, i mostren el seu millor gest.

I no sols elles, les elegides per ser elegides, sinó que com vas a un acte social on tots esperem ser triats com a company de ball o conversa, tots ens adornem tot el que sabem.

Entrem al ball, disposats a que aquella nit sigui afortunada. Ja dins, ens distribuïm. Els més menuts passen a la pista, una miqueta més grandets asseguts a les baranes de ferro, al fons la

gent gran amb taules, i una notable acumulació de joves al sector dret, que intenta estar màximament prop de la barra.

Més abundants que les parelles, els grups mixtes, i sobretot els d'un sol sexe. El temps va passant, les mans van i vénen de dintre a fora de la barra, molts caps que cerquen cares diferents a les del grup on ets per casualitat en aquell moment. Deu ser la inquietud del jove, el desig d'estar amb gent nova, un constant neguit.

Les pubilles són ja a l'escenari. Les presenten i desfilen. Ells, aquesta nit, sobretot, és quan més es dediquen a la comparació de les diferents pubilles entre elles mateixes, i entre aquest grup i les altres xiques del poble.

Les votem per simpatitzar amb elles o amb l'entitat, ja a

casa ho havíem mig decidit, sempre, no obstant, hi ha decisions immediates dels qui veuen en alguna pubilla una coseta que mai havien trobat abans.

Elles, les de dalt, esperant; les altres, les de baix, també i mentrestant, tot ho troben malament: que si aquesta és exagerada, que si l'altra va massa senzilla, que si aquella s'ha gastat molts calers en arreglar-se.

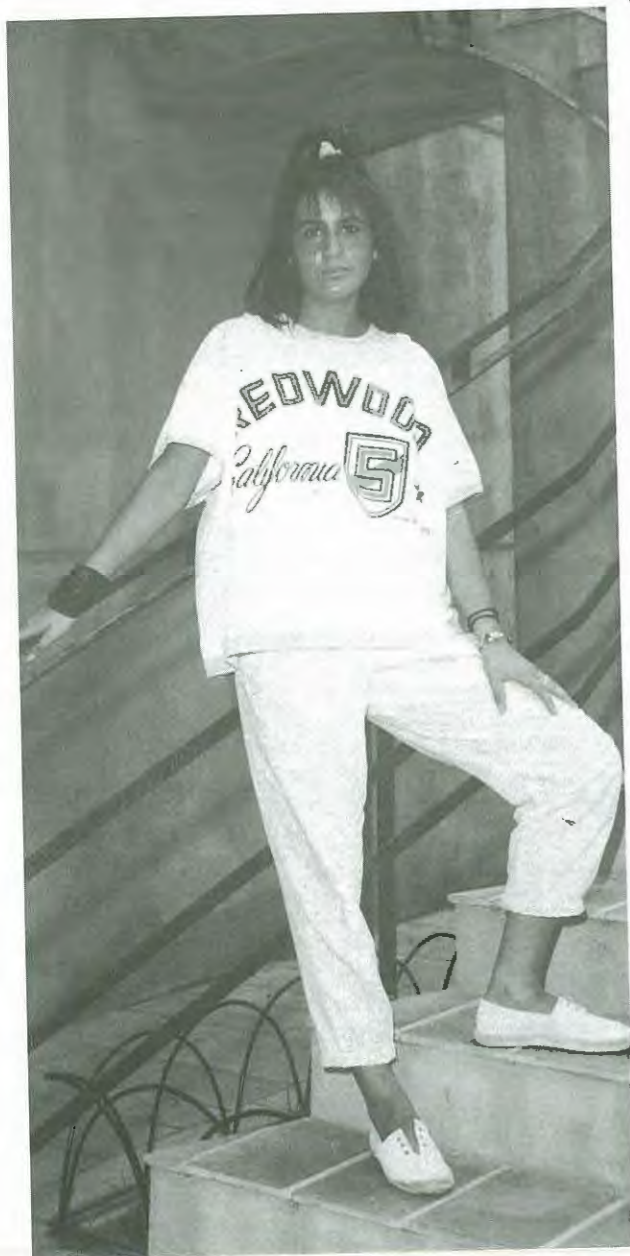
Tot el bullici del públic-jurat que espera sentir que la seua elecció sigui la de la majoria, i per tant la més encertada. En sentir allò que tots, o quasi tots esperaven, el gran clam general d'aprovació i satisfacció. I en fer el gran clam, la més bella no hi era.

La dolça Lina prenent-se una copa amb els amics. Lina que és tan discreta i tan bonica, que serà una bona reina, segur que sí! I com bona reina m'ha promès dedicar unes paraules a tots els del poble la nit del pregó, per a començar tal com cal les festes d'enguany.

Marisín Canalda Làzaro

(Centre Cultural)

Sóc d'Ulldecona i em dic Marisín Canalda Làzaro, tinc 17 anys, sempre he viscut aquí.

Tinc els ulls marrons i els cabells castanys. Em van demanar si volia ser pubilla, m'ho vaig haver de pensar i ja està, vaig dir el sí,... I a partir de llavors vaig ser la pubilla del C.C.R. (Centre Cultural i Recreatiu).

Ara de moment estic treballant i decidint què faré el pròxim any, segurament continuaré estudiant.

Les pubilles juntament amb la reina, són la clau de les festes, animen molt i participen intensament en totes les activitats.

Sóc una persona bastant oberta de cara la gent, però quan em poso dura, sóc un perill.

M'agrada molt el meu poble, no pel sol fet de ser d'aquí, sinó per la quantitat de gent tan enrotllada que hi ha a la marxa de «l'Esplai».

Les meves diversions són escoltar una bona música i pujar a la velocitat d'una bona moto.

Les festes són l'alegria del poble, tots esperen aquests dies per passar-ho «tope» bé. Els bous són l'animació de totes les tardes i el que no em deixo són les nits de ball que són per aprofitar-les el millor que es pugui. La nit del pregó és la que esperem totes amb una mica de nervis i alegria.

Ja tenim en camí la carrossa, esperant que aquest any sigui la més original.

Sols em queda donar les gràcies al Centre perquè s'han portat molt bé i espero fer-ho el millor que pugui.

Bé ha arribat l'hora de deixar-vos desitjant que passeu unes Bones Festes 1988.

P.D.: Alerta amb els «vicis» us ho aconsella una bona amiga.

Carmina Esteve Moliner

(Barri Castell)

Hola! El meu nom és Carmina, tinc 17 anys i estic molt contenta de representar al Barri Castell en aquestes Festes Majors.

Sóc estudiant, aquest any he acabat el C.O.U. aquí a Ulldecona, i el proper curs marxaré cap a Barcelona per estudiar, Ciències de la informació.

Les meves aficions són escoltar tota classe de música i llegir; els llibres que més m'agraden són els policíacs. Un altra cosa que també m'encanta és el cinema. Els meus actors pre-

ferits són James Dean i Imanol Arias.

El que més detesto és la hipocresia i la falta de sinceritat entre les persones.

De les festes, el que més m'agrada és l'ambient que hi ha a la nit, i els bous, encara que em fan molta llàstima.

Bé, i per finalitzar us desitjo a tots els ulldeconencs i gent que visite Ulldecona en aquests dies de festa major, que passeu unes Bones Festes i que aprofiteu aquests dies «a tope».

Ivana Fonollosa Marín

(Orfeó Ulldeconenc)

Em dic Ivana Fonollosa Marín i tinc vint anys. Aquest any seré jo qui representarà la pubilla de l'Orfeó Ulldeconenc, una entitat cultural en què participo des de molt petita i segueixo participant amb molta afició.

La meua vida dintre de la música va començar quan un dia el meu pare, gran seguidor d'aquesta, va proposar d'introduir-me en el món de la música, la cosa es veu que em va agradar i ara segueixo estudiant en aquest camí fins arribar a ser una de les meves grans aspiracions.

A part d'aquesta afició m'agrada molt el teatre i totes aquestes activitats culturals que et permeten conèixer els teus impulsos interns, al mateix temps tot això suposa conèixer gent i diferents personalitats dins d'un mateix món.

Ara només queda el que sempre totes us desitgem: Passeu unes bones festes, gaudiu tant com pugueu... Això sí, teniu en compte que «més clàssica o més moderna, la música sempre fa festa».

Mª José García Gàmez

(Societat de Caçadors)

Hola! Formo part de l'entitat de Caçadors.

En primer lloc, vull donar les gràcies a tota aquesta gent meravellosa que constitueix aquesta societat per haver-me elegit la seva pubilla.

Bé, ara em toca-presentar-me: Em dic Mª Josep García, tinc 19 anys i visc a Ulldecona des de fa 18 anys.

M'agrada sortir i anar de «marxa» igual que a la majoria de la gent. Us agrada El Último de la fila? A mi m'encanta, també m'encanten les pizzes amb molta tomaca i tonyina, i les disco-teques encara que només vaig els diumenges.

Les amigues són una de les coses més bones que m'ha donat la vida, i què dir-vos més?

Que m'agrada viure la meua vida, que no sóc romàntica i que la veritat això d'escriure no és el meu fort, després d'haver llegit aquestes notes desitjo que us hagin agradat i que us hagin descobert una mica de la meua personalitat.

Bones Festes a tots!

Cristina García Soria

(Penya Ciclista)

Hola! sóc Cristina i aquest any represento a l'entitat de la Penya Ciclista. Vaig nèixer a Cuenca, fa... anys, però ara visc a la Caserna de la Guàrdia Civil d'Ulldecona per qüestions de treball del meu pare.

Aquest any he finalitzat COU, sóc auxiliar d'infermeria, esperant trobar un treball. De les pubilles sóc la més gran, encara que no té massa importància, perquè el que compta és l'humor i les ganes de passar-s'ho bé, i en això sóc de les primeres.

El meu temps lliure el dedico a: escoltar música, ballar, conduir i sobretot, anar de copes amb els amics i com no, també tinc un racó per a qüestions culturals com: visitar museus i llocs interessants, llegir poesia...

Represento a la Penya Ciclista, perquè quan m'ho van proposar vaig pensar que era una entitat molt sana per allò que diuen: «Qui mou les cames, mou el cor».

Ara ve el més emocionant, la meua descripció física: sóc rossa, pèl curt, alta i amb ulls blaus.

Veritat que queda bé?

Bé, desitjo que les festes siguen divertidíssimes i que tots ens ho passem molt bé.

Yolanda Guimerà Melich

(Club Sant Lluç)

M'han dit que parle de mi mateixa, però he pensat que resultaria més encertat que ho fes la meua millor amiga. D'aquesta manera no serà necessari tenir cura en lloar-me massa o fer tot el contrari.

Com ella em coneix, suposo que podrà explicar-vos més o menys com és la pubilla que aquest any representa al Club Sant Lluç.

— Suposo que el més corrent en aquests casos és presentar-vos-la. Yolanda Guimerà Melich és una noia de 17 anys, i encara que ja fa una pila de temps que viu entre nosaltres, ella és nascuda a Tortosa.

Aquest any ha cursat 3º de B.U.P. a l'Institut d'Ulldecona «Manuel Sales i Ferré» i la seva aspiració és continuar estudiant i poder arribar el més lluny possible en la carrera que encara no té decidida. Malgrat que s'orientarà cap a les ciències, que és la branca que ha escollit.

Com a qualsevol jove el que més li agrada és divertir-se, sortir a les nits i tenir molts amics.

El seu temps lliure el dedica a la T.V., a la música i a fullejar algun llibre. Parlant de música, puc dir-vos que els seus gustos són molt variats, malgrat que no canviaria per ningú a Loquillo i a Morisey.

Llegir no és una de les seves grans aficions, però també té la seva preferència, l'autor Terenci Moix. Però veritablement tot aquell que la conega i hagi estat a la seva habitació (pel nombre de fotografies i pòsters que la decoren) sabrà que per damunt de qualsevol altre, el seu ídol és, James Dean.

Bé, ara crec, que més o menys ja podeu arribar a conèixer-la, així que li passo el boli un altre cop, perquè sigui ella mateixa, la que us explique la seva relació amb el Club Sant Lluç.

En l'actualitat no puc dir que tinga una relació massa directa amb aquesta entitat, ja que com tots sabem, a mesura que ens anem fent grans, ens anem apartant a poc a poc de les activitats que hem fet quan hem estat petits. Malgrat això, estic molt contenta de poder representar al Club Sant Lluç, del que guardo un bon record, en aquestes festes 88 que desitjo que siguen de bon grat per tot el poble.

Loli Gutiérrez Martínez

(Club Joventut)

Sóc la pubilla del Poliesportiu. Em diuen Loli. Tinc 18 anys, els cabells castany clar i els ulls blaus.

Fins ara he treballat en la confecció però actualment no faig res. El meu propòsit és estudiar perruqueria i estètica després de les festes i segurament em traslladaré a Barcelona.

Sóc sòcia del Poliesportiu des que es va inaugurar. La meua activitat principal dintre de l'entitat és la natació a la qual sóc molt aficionada. També he jugat a l'handbol i encara que no van fer molta cosa, ens ho vam passar molt bé.

Estic contenta de representar a aquesta entitat, perquè hi he passat molts bons moments.

Entre les meues «aficions» vull destacar els llibres, sobretot els llibres de misteri, i també m'agrada veure pel·lícules de vídeo.

I respecte a les festes, els bous és l'activitat que prefereixo i com no, la nit del concert, però enguany crec que la nit del pregó serà la que més m'agradarà. De totes maneres, no hi ha res que no m'agrada de les festes i menys aquest any perquè les viuré més que mai. El dia de l'elecció m'ho vaig passar molt bé, ja que ho vaig viure d'una manera diferent a altres anys.

Per acabar, desitjar a tothom que aprofite aquestes festes tant o més que jo, res més: Felicitat per a tots!

Merche Lafuente Moreno

(Club Futbol)

Nom: Merche Lafuente Moreno.

Edat: 21 anys.

Hobbies: Llegir i escriure poesies, anar a veure el F.C. Ulldecona, la música i anar d'acampada.

– **Què fas actualment?**

• Treballo a la panaderia del meu nuvi (Amadeo) i és una cosa que m'agrada molt perquè em relaciono amb la gent.

– **Quina classe de música t'agrada?**

• M'agrada tant la lenta com la discotequera, però em tira més la marxa de la disco.

– **Què et sembla Ulldecona?**

• És un poble molt bonic i hi ha molta tranquil·litat (bé, de vegades!). Acostumada a viure en llocs grans, aquí s'està a la glòria. Potser l'única cosa que no m'agrada d'Ulldecona és la xafarderia, ja que d'un granet d'arena fan una muntanya.

– **D'on ets?**

• Sóc de Barcelona, encara que ara vivim a Reus.

– **Estàs enamorada?**

• Clar que sí! I molt! Suposo que ja ho saben tots!

– **Què esperes de les festes?**

• Espero xalar molt i tinc moltes ganes que aribe el dia del pregó perquè m'han dit que és el dia més bonic de totes les festes, però també és el dia que es passen més nervis.

– **Quin personatge del poble et crida més l'atenció?**

• Javier Blasco i el Sr. Frederic, per les seves qualitats i treball de cara al poble.

– **A quina entitat representes?**

• Al C.F. Ulldecona, per a mi la millor entitat. I aprofitant l'ocasió voldria dir a tota la gent del poble que no falte als partits per animar el seu equip. I molt bones Festes a tothom!

Carmen López Oliva

(L'Esplai)

Com cada any arriben les Festes Majors d'Uldecona i ara que les tenim tan prop voldria saludar a tot el poble i en especial a l'Esplai, entitat a què represento.

Començaré fent la meua presentació i així em coneixereu una mica més. Em diuen Carmen López Oliva i tinc 19 anys, treballo a un taller de confecció encara que sempre havia somniat ser professora de nens invidents per ajudar-los. Em considero una persona oberta amb ganes de fer noves amistats, encara que molts de cops em sento cohibida. M'agradaria viatjar per conèixer llocs nous, gent nova. Sóc aficionada a les acampades i en qüestions de música prefereixo la Rockabilly, el meu ídol és «LOQUILLO». També em definiria com una amant de la natura.

M'agradaria parlar també de la Revista d'Uldecona, crec que és un mitjà d'informació que ens ajuda a conèixer millor el poble, la gent i les seves activitats.

Quant a les festes del poble el que més m'agrada és la nit de la proclamació, això sí, si puc oblidar els nervis. També tinc ganes que arribe el dia de les carrosses ja que alegren els carfers del poble amb els seus colors.

Vull acomiadar-me donant les gràcies a l'Esplai i a tots els seus socis per la confiança que han ficat en mi, fent-me la seva representant.

Us desitjo a tots unes bones festes, gaudiu-les força!

Rosi Millan Ripollés

(Brigada Rockabilly)

En primer lloc, em donaré a conèixer. El meu nom és Rosi Millan Ripollés. Vaig néixer a Uldecona fa 18 anys. He acabat 3er de B.U.P. i aquest pròxim any començaré el C.O.U.

M'agraden molt els idiomes.

Els meus esports preferits són la natació i el patinatge.

El meu signe del zodíac és Verge.

També m'agradaria dir-vos que el que més m'agrada de les festes són els bous, les revetlles i el típic ball que tenim a Uldecona, el «Xim, Xim».

Bé, em presento com a pubilla de la «Brigada Rockabilly».

Tot això va començar quan un grup de nois em van venir a buscar, per saber si m'agradaria ser la pubilla d'una entitat nova que ells havien format. Jo al sentir aquest nom tan curiós, i tractant-se d'una colla de joves em va fer molta il·lusió acceptar.

Però, molts de vosaltres us preguntareu què és això de la «Brigada Rockabilly». Doncs, per a què sortiu de dubtes us ho explicaré una mica per damunt.

Som un grup de joves del poble d'Uldecona, que ens hem ajuntat, ja que els nostres gustos musicals coincideixen.

Vosaltres, potser pensareu que som d'aquells nois esbojarrats que quan senten música es posen a donar salts.

Doncs, no. Som tot el contrari.

Som els típics nois del «tupé» que ens hem ajuntat, ja que volem continuar el que un dia va començar el legendari Elvis Preysler.

I per això ens hem instal·lat en un local on ens reunim per escoltar la música que més ens agrada.

Espero que amb aquest petit comentari hagin sortit, ja, de dubtes.

Bé, per finalitzar aquest escrit i com a pubilla de la «Brigada Rockabilly» que sóc, desitjo que us ho passeu molt bé aquestes festes.

Hola!, per començar només dir-vos que em suposa un gran esforç haver-me de fer, tota sola, aquesta autoentrevista.

Però ja que a causa de diverses circumstàncies, aquest any s'ha de fer d'aquesta manera ho intentaré fer el millor possible.

Imma Morera Cardona

(Penya Barcelonista)

Em dic Imma Morera i represento en aquestes festes a la Penya Barcelonista.

En primer lloc dir que tinc 17 anys i que he acabat COU; l'any vinent segur que aniré a estudiar fora, però encara no està clar del tot.

Sóc una noia normal que el que més li agrada és sortir amb els amics i anar de festa, com a quasi tots els joves.

M'agrada la música, però no cap tipus en especial. El que més m'agrada és llegir i sempre porto algun llibre entre mans.

El que més m'agrada de les festes és el dia de les carrosses i els balls, els bous no m'agraden massa però sí l'ambient que es forma. Una cosa que considero important és conservar les tradicions com ara el ball de mantons.

Encara que parega estrany el futbol no m'apassiona i no n'entenc massa, però això sí, tota la vida que sóc del Barça.

Bé, com a última cosa desitjar a tothom bones festes i tranquils que l'any vinent el Barça anirà millor.

Juani Pérez Roman

(Moto-Club)

Hola amics d'Ulldecona!

Ja arriben les festes i amb elles les pubilles i aquest any jo també ho sóc.

El meu nom és Juani Pérez i Roman, tinc 18 anys, ulls marrons i cabell castany.

Represento al Moto-Club i la veritat és que no tinc cap tipus de relació amb l'entitat, però com em van oferir representar-los, aquí estic.

Suposo que com a totes les pubilles o almenys com a la majoria, la nit de festes que més m'atrau és la nit del pregó, perquè crec que és la més bonica.

A banda de la nit del pregó, m'agrada passar les tardes als bous, perquè penso que unes festes sense bous no serien festes.

Parlant sobre la revista d'Ulldecona opino que és un mitjà prou bo per a què la gent conegui les coses que succeixen al seu voltant.

Des d'aquí voldria donar les gràcies al Moto-Club per deixar que jo els representi, ho faré el millor possible.

I per finalitzar, desitjar-vos unes bones festes, i no oblideu d'anar a la carrera que organitza el Moto-club.

Bones Festes i fins sempre!

Bàrbara Reverté Gisbert

(Barri Valentins)

Em diuen Bàrbara. Tinc 17 anys i represento dins les Festes d'aquest any al Barri Valentins.

Estic treballant en una fàbrica de la Sénia i per aquest motiu no podré estar tots els dies de les Festes ni assistir a tots els actes, però els caps de setmana no penso perdre'm res del món.

M'agrada molt la música, sobretot la música disco. M'encisen els animals, de totes les classes. I una cosa que m'encantaria fer és volar en ultra-lleugers, deu ser molt emocionant!

Després d'aquesta petita presentació, els vull desitjar que passen unes felices festes. Jo espero passar-me-les molt bé!

Carmen Rodríguez Aneas

(Banda de Música)

Hola Ulldecona!

Sóc Carmen Rodríguez Aneas.

Tots els anys gaudeixo de les Festes tant com puc, però enguany a més de procurar de passar-m'ho bé, participaré d'una forma més directa i amb un cert grau de responsabilitat. El motiu, suposo que ja el sabeu: sóc la pubilla que representa a la Banda. ¡I no és una Banda qualsevol! És la BANDA DE MÚSICA DE LA VILA D'ULLDECONA.

La Banda, com tots sabeu, ha tingut i té una trajectòria plena d'èxits i ha anat penjant escales a poc a poc. Tot això ha estat possible gràcies a l'esforç de moltíssimes persones. Jo no formo part directament de la Banda, però respecto i estimo totes aquelles coses tradicionals i populars del meu poble.

Ulldecona, perdona si m'estic enrotllant, però m'han dit que escriga alguna cosa i és el que estic fent.

Bé, i ara, com crec que tots sabeu la biografia de la Banda, intentaré parlar-vos una mica de mi. Com ja us he dit abans el meu nom és Carmen. El dia 21 de setembre faré 22 anys. Ja sé que no els aparento, però és cert! Crec que sóc bastant sociable, encara que de vegades semblo una mica feréstega, només de vegades.

Sóc filla d'emigrants andalusos, i això m'enorgulleix per portar sang Andalus. També haig de dir que vaig nàixer en aquesta terra i per tant sóc d'Ulldecona i em considero molt molt catalana sense deixar de ser espanyola.

Bé, Ulldecona, no sé de què més parlar. Només dir-te que desitjo a la gent del poble que visquin, que gaudeixin tant com puguin aquestes Festes Patronals. Ah, Ulldecona se m'oblidava dir-te això: T'ESTIMO.

Adelina Sanahuja Barranco

(Associació de Jubilats i Pensionistes)

Tinc 18 anys, sóc morena amb els ulls marrons i diuen que tic una mirada molt «picardia». Faig 1,75 m., em dic Adelina i sóc la pubilla de l'Associació de Jubilats i Pensionistes, que per a mi són la gent més simpàtica del poble.

La meva marxa no està a les discoteques, sinó que m'agrada ballar sevillanes, la música de Bordón 4, Los Chicos i tota aquesta gitana-da.

Si em pregunten pels amics, en tinc molts, però d'aquí del poble es poden comptar amb els dits d'una mà. És a dir tots els meus amics són de fora... Per cert, tinc nuvi i es diu Toni.

De les Festes, el que més m'agrada són els bous i ballar la jota.

Em fa molta il·lusió ser pubilla perquè estic amb la meva millor amiga: ma germana.

Estic molt contenta que els Jubilats hagin pensat en mi per representar-los. Ho faré el millor que pugui.

Xaleu molt a les Festes, que només són un cop a l'any!

Mª José Sanahuja Barranco

(Sant Joan del Pas)

Com ja sabeu, a Mª José ja la coneixeu. Va ser pubilla l'any passat.

Alguns us preguntareu com ha pogut ser això. Molt senzill: L'any passat, a l'última setmana d'agost vaig caure muntant la carrossa. Llavors em van haver de posar un «collarín» i no vaig poder sortir a festes. Fixeu-vos si va ser gran la caiguda que encara estic de baixa!

I ara vaig a presentar-me: Em diuen Mª José Sanahuja. Tinc 19 anys i tinc molta il·lusió d'enguany tornar a ser pubilla; i això, per una raó: la meva germana també ho és.

De les festes m'agrada tot. M'encisa ballar, sobretot els balls lents ben abraçada al meu nuvi, que per cert es diu Jaume...

Espero que enguany vagi tot bé, i poder gaudir de les Festes (perquè l'any passat no vaig poder).

Desitjo que participeu de valent en totes les Festes. I moltes salutacions a la gent de Sant Joan del Pas, que és el meu Barri preferit, ja que enguany tindran pubilla.

Bones Festes!

Encar Villaubí Sansano

(La Passió)

El meu nom és Encar Villaubí Sansano i represento a l'entitat de la Passió.

Tinc 18 anys i treballo a un taller de confecció.

Fa quasi tres anys que surto amb un xicot.

Vull agrair a l'entitat haver-me triat a mi per a representar-la a les Festes, ja que és el primer any que he sortit a la Passió. Tota la gent que pertany a l'entitat és meravellosa, començant pel senyor que obri el teló fins al millor actor. Vull que sàpiguen que em fa molta il·lusió poder representar-los.

S'apropen les festes, totes tindran el vestit quasi llest, hem de pensar en la carrossa. Totes farem el que puguem per a què aquestes festes siguin diferents, més alegres; els temps canvien i cal canviar amb ells. Ulldecona avança i amb ella tots nosaltres. Ànim ulldeconencs les festes ja estan aquí!

Frederic Muñoz un home fidel a la República y entregado a su pueblo

El defensor de Montserrat dona 4 reloxes a Ulldecona

JOSEP GONELL

■ Ulldecona. — Un carrillón electrónico instalado en la casa de la Cultura y cuatro relojes conectados a las campanas de cada uno de los cuatro barrios de Ulldecona marcan las horas a todos los vecinos en un sonar simultáneo.

Frederic Muñoz Climent ha querido hacer este obsequio, "útil a todo mi pueblo, por medio del ayuntamiento", al cumplir los 80 años y agradecer con él que "mi padre, por ser funcionario municipal, pudiese criarnos y educarnos a los ocho hijos". Como antiguo jugador, ha dotado, además, de un marcador electrónico al club de fútbol local y como jubilado, de todo el material de peluquería a la asociación respectiva.

Frederic Muñoz, que cojea visiblemente por las heridas de la Guerra Civil, no pretende que se le tenga "por mecenas", sino aportar "parte de lo que gané en mis 35 años de exilio en Méjico a las entidades de mi pueblo que tengan dimensión social". Recuerda con especial cariño el Orfeo, "a donde iba a ensayar con mis padres y hermanos" y sus andanzas por la comarca para "enseñar a bailar la sardana". El Orfeo le influyó decisivamente, porque "allí se respiraba un ambiente catalanista, republicano y de izquierdas".

En Barcelona, adonde marchó a los 18 años, hizo el servicio militar, trabajó de dependiente en una

tienda de cafés y, más tarde, de agente comercial. Se enroló como voluntario en 1936 en el frente de Aragón, en la Columna Durruti, pero un obús le dejó inválido para siempre, lo que no fue óbice para que siguiera en la lucha política a favor de la República.

El gran recuerdo de su vida, sin embargo, lo constituye su paso por el monasterio de Montserrat, que la República había convertido en hospital militar y a donde llegó como comisario político de batallón en mayo de 1938, hace algo más de 50 años, pese a la oposición de los anarquistas.

Destruir Montserrat

El responsable médico del hospital militar de Montserrat era el doctor Josep Riu Porta, pero fue Frederic Muñoz el máximo dirigente político hasta que concluyó la evacuación, en febrero de 1939. Su gestión contribuyó decisivamente a la salvación del monasterio. Unos explosivos que estaban preparados para su voladura no fueron accionados porque Frederic no atendió la orden, "comunicada casi de forma anónima, —explica— y que en ningún caso había sido dictada por el mando militar, sino que era de procedencia política".

Frederic se excusó diciendo que no disponía de instrumentos técnicos para llevarla a cabo una vez estuviesen evacuados los heridos y el personal sanitario. Con la colaboración del doctor Riu,

ganó tiempo, y, finalmente, nadie insistió en destruir el monasterio.

Desde Francia, una vez concluida la Guerra Civil, consiguió embarcar para México "en la última oportunidad para no ser capturado". Su preparación profesional como vendedor en Catalunya le abrió las puertas del comercio mexicano. Probó con éxito la fabricación de pasta de sopa, ayudado por su hermano, que sigue en ese país.

Frederic Muñoz ha cumplido los 80 años. "A miles de kilómetros soñaba con volver a mi pueblo, en el que solamente había vivido hasta los 18 años", dice ahora. En 1974, "una vez jubilado", pudo regresar a España. La democracia, sin embargo, todavía no había llegado a los ayuntamientos, por lo que no fijó su residencia en su población natal, sino en Barcelona. Lo hizo porque el entonces alcalde de Ulldecona, Jeroni Castell, no quiso atender su petición de rehabilitar la memoria del instaurador de la sociología en España, el doctor Sales i Ferrer, hijo de la localidad.

Desde Barcelona, la relación con el actual ayuntamiento, que preside el diputado socialista Jaume Antich, ha sido siempre muy afectuosa. Frederic Muñoz, "una vez cubiertas las obligaciones familiares", ha dispuesto que el resto de sus bienes tengan como destino prioritario el servicio a su pueblo, "por la garantía que me ofrece un ayuntamiento progresista".

La premsa parla de Frederic Muñoz

EL PERIÓDICO 17

Lunes, 1 de agosto de 1988

Frederic Muñoz Climent

Per: Annabel Folch i Millan

Un home del seu poble

Els últims mesos aquest nom ha sonat molt per Ulldecona i els Barris. Alguns es preguntaven qui era, d'altres el recordaven, i d'aquesta manera tot-hom ha anat coneixent els lligams d'aquest home amb el poble, a la vegada que ens acostumàvem a la musiqueta del carril·lon i els nous rellotges els relacionàvem amb el senyor Frederic.

Nascut un 12 de juny de 1908 al carrer Major, va anar a l'escola fins als deu anys, després va treballar en el negoci familiar junt amb els seus vuit germans i els seus pares. Va jugar de porter amb el primer equip del C.F. Ulldecona. També va ser cantaire de l'Orfeó i músic de la seva Orquestra. Al cap d'uns anys va marxar cap a Barcelona per veure si podia millorar la situació familiar, estudiant al mateix temps en una acadèmia, però segons confessa en aquell temps no era un bon estudiant.

En la seva llarga vida com a treballador únicament un dia el va cobrar com a jornal estipulat. Fou al comprar la merceria del carrer l'Església, Demetrio Porcar, on va treballar fent l'inventari juntament amb el seu amic, Enric Elies. Acabada la jornada van cobrar un duro cadascú, segons l'estipulat. Mai més he cobrat ja un sou fixe. Després, al ser venedor, sempre va treballar i cobrar a percentatge.

Després de Barcelona va anar a França i posteriorment a Amèrica, on va haver de lluitar durant més de 35 anys, corrent mig món. A Mèxic s'encarregava de l'organització de vendes d'una

empresa. Recorda també altres noms de la Califòrnia i la Louisiana. Tots aquests anys de viatges i de lluita constant el van ajudar a saber-se expressar, ja que ens explica ell mateix que sent un gran deler per saber parlar i sobretot poder parlar dirigint-se a un públic. Recorda que durant la guerra i degut al seu càrrec de Comissari havia de parlar molt sovint amb la tropa, però en l'actualitat li acomplexaria molt fer-ho.

De la seua vida:

«El dia 18 de juliol de 1936 jo vivia a Lleida i em trobava ocasionalment a Barcelona per firmar un contracte per formar una societat importantíssima, que podia haver estat la gran oportunitat de la meua vida. A mi em van cridar per ser soci i a més a més encarregar-me de les vendes. Jo sempre he anat guanyant-me la vida venent, ja era el venedor de la casa als deu anys. Sortia amb el meu pare i anàvem a La Sénia, a Rossell, a Santa Bàrbara. A tot arreu on hi havia una tenda, l'havia visitada jo.

Després la meua necessitat de formar-me un pervindre, em va dur a dir-li al meu pare que jo me'n volia anar a fer alguna cosa, a fer-me una posició... A casa no faltava res, tenia el llit i la taula i si necessitàvem un duro el diumenge el teníem, a cap dels fills ens va faltar mai els diners... Però, tots vam treballar en el negoci de casa. Això, quan la guerra es va perdre i la tenda de calçats que duia la meua mare també es va perdre amb l'entrada dels «nacionals». La nostra família va ser una de les més perjudicades...».

Del seu pare:

«Al poble li hem de tornar el que la terra dona. Això és el que vam acordar amb el meu germà Joan —ja difunt— i és el que estic fent jo. El meu pare va viure durant anys del pressupost municipal (era funcionari), encara que només cobrava 90 ptes. al mes... Era un Ajuntament pobre. A Ulldecona les contribucions es cobraven segons les contribucions que tenia cada pagès, si tenia un cavall i un burro pa-

gava per aquests...».

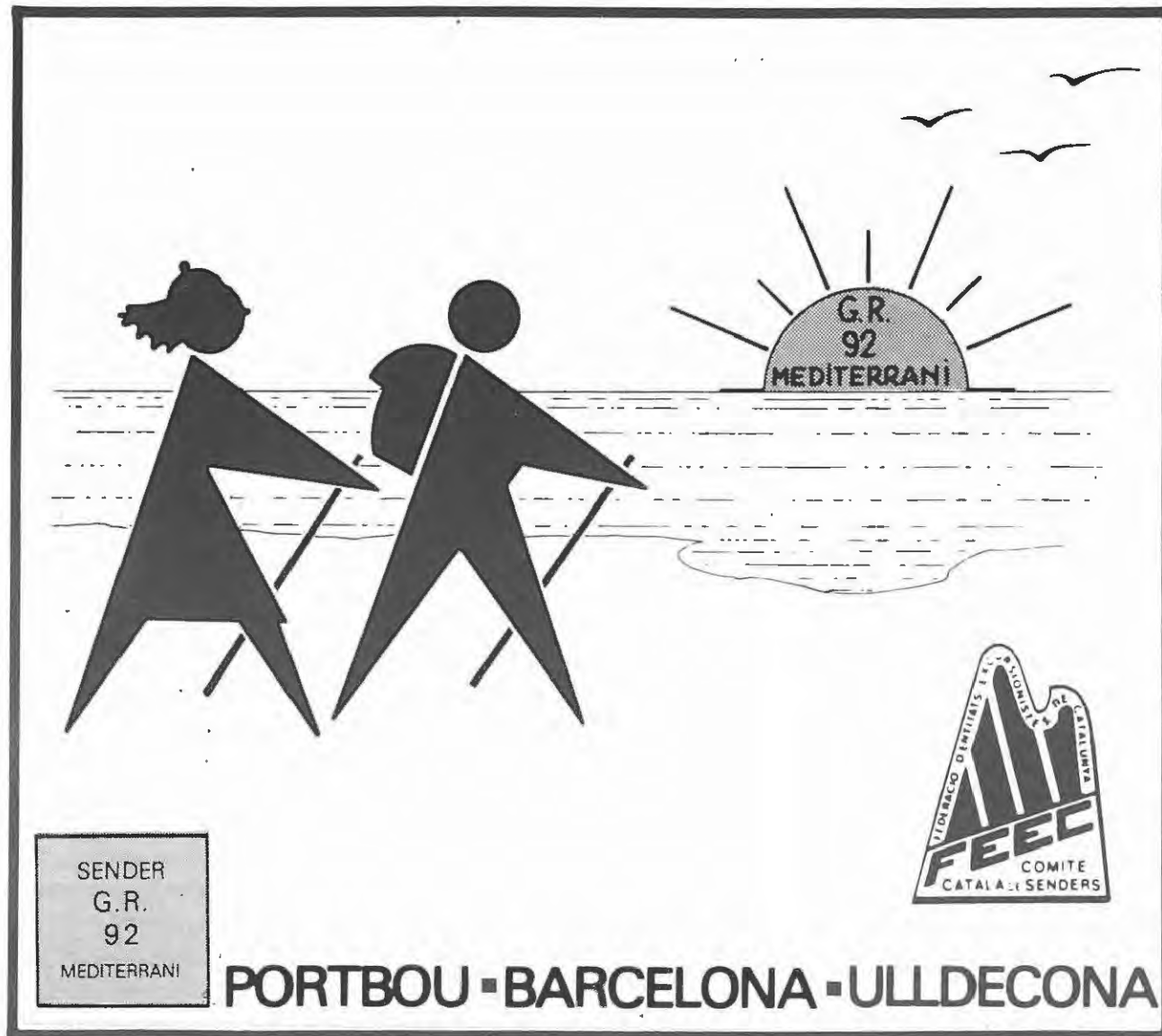
Els tres únics funcionaris que hi havien eren: un senyor que es deia Ribera, el Secretari i el meu pare (i a més a més, dos agutzils). Jo anava a l'escola de dalt i cada dia quan sortia anava a besar-li la mà al meu pare, així com al senyor Ribera i al Secretari, i si estava present al Sr. Alcalde... En aquella època s'acostumava a fer aquestes coses, molt d'això s'ha anat perdent...».

Amb els seus vuitanta anys, aquest home de cabells blancs, rostre eixut, és un conversador tenaç que recorda cadascun dels detalls de la seua existència, una existència que ha vingut marcada pel seu esperit lluitador. Parla d'Ulldecona com el poble on va néixer i el lloc on es sent lligat.

«Sento el poble. Jo he intentat estimar altres llocs, però no puc. És com aquell que té núvia i la perd, i diu: jo no en puc estimar cap altra, el meu somni és aquella núvia...».

ANNABEL FOLCH I MILLAN

PRESENTACIÓ INTERNACIONAL DEL
SENDER DE GRAN RECORREGUT
GR-92 MEDITERRANI

L'Ajuntament d'Ulldecona, entén que és un deure reconèixer l'esforç d'aquells Comitès que estan treballant pel G.R. 92 Mediterrani, i s'uneix amb la instal·lació d'un monument commemoratiu que indiqui el principi o final del G.R. 92 instal·lat al pont del Molí de l'Olivar.

PARLEM AMB...

Joan Manel Muñoz Fusté

Per: Joan Bernabé Garcia

Jo, el que volia fer és una entrevista a un personatge de la vila, però trencant amb el costum d'entrevistar sempre a persones de molta edat, i parlant doncs amb una persona jove, amb carisma i a més a més molt coneguda de tot el poble.

Aquesta persona és Juan Manuel o «morenín». Et molesta que et diguen morenín?

• No, de cap manera. Fins i tot m'agrada.

- Bé, però el teu nom complet quin és?

• Joan-Manel Muñoz Fusté.

- Quina edat tens?

• Fins el proper setze de novembre tinc 22 anys.

- És sabut de molts que estàs casat. Quan temps hi portes?

• Un any i tres mesos per les festes majors.

- I pel que fa a la teva vida quotidiana, has millorat molt des que et vas casar?

• Jo diria que he canviat. Veig les coses des d'un punt de vista diferent i a més he de començar a guanyar-me la vida. Casar-me ha suposat per a mi com una, ja que par-lo amb tu, injecció de moral.

- Quan es parla amb una persona que sempre està entrevistant a la gent, que parla per la ràdio, fins i tot que apareix per televisió experimental Ulldecona, crec que és difícil de mantenir una entrevista seriosa. Però jo, el que voldria preguntar-te és: Quan vas sentir aquesta necessitat de parlar o actuar de cara al públic o treballar a la ràdio?

• Jo diria que des de sempre. De menut era molt xerraire. A més als vuit anys vaig començar a fer teatre de manera regular. Crec que he fet més de trenta obres diferents. Això de la ràdio va ser de casualitat. L'any 1981 en començar l'estiu vaig començar a buscar feina i em va sortir aquesta... i crec que mig ho vaig encertar. Ara que ho recordo, a tercer d'EGB jo retransmetia els partits de futbol que jugaven els meus

companys, per a mi!

- Tu com et definiries com a persona de cara al poble d'Ulldecona?

• És una mica difícil de dir. Sóc impulsiu, em considero prou treballador, i de cara al poble procuro fer tot allò que qui sigue em demane si és a les meves mans. Sóc un afèrrim defensor de tot allò que és o forma part del meu poble. L'única virtut que em reconec és la paciència. No sé si en tinc cap més. Tot i això, prefereixo no ser jo qui em defineixi.

- Et sents prou realitzat fins on has arribat?

• No. Crec que mai m'hi sentiré. Encara puc donar molt de mi mateix. Em trobo però amb el problema que no em deixen ser profeta a la meua terra.

- Creus que a Ulldecona es polititzen molt les coses o alguns temes?

• Jo crec que qualsevol cosa és política. El que passa és que aquí tenim la tendència a etiquetar-ho tot, i no massa bé.

- Què vols dir amb això?

• Aquí hi ha com a dos bàndols enfrontats, els socialistes i simpatitzants i tots els altres. O ets dels uns o de seguida et col·loquen al sac dels altres. I a mi no m'agrada que m'etiqueten ni que em fiquen a cap sac.

- Jo tinc la meua opinió particular sobre això, però, no obstant tu creus que se li està fent un flac favor al poble amb tot això?

• Crec que no és bo donar aquesta imatge. A Barcelona, a la meua facultat, quan dic que sóc d'Ulldecona coneixen un grup de teatre, la Passió, l'alcalde... però també em recorden amb sorna algunes altres coses i personatges que em fan avergonyir una mica.

- Personalment crec que a Ulldecona hi ha un seguit de persones que es dediquen exclusivament a atacar aquell que hi ha al capdavant d'una entitat, als que estan al cap de la formació política que governa el poble.

Parlem amb... Joan Manel Muñoz

Creus tu que pel fet de què una persona estigui al capdavant d'una entitat ja se l'ha d'atacar?

• Aquí hauria de decidir si respondre com a periodista o com a individu i prou. Com a periodista et diré que tota persona que encapçala alguna cosa o és en algun moment protagonista d'alguna activitat és una persona pública, i ha d'estar disposada a rebre crítiques a la seva gestió o activitat. Com a individu et diré que, de criticar, procuro fer-ho amb arguments a favor o en contra, mai amb la destralt, amb l'insult o amb el retall de diari d'un altre.

– I tu en aquest ball quan vas entrar-hi?

• Als catorze anys, quan vaig entrar com a secretari a la Junta Directiva del Centre Cultural. Era un moment molt conflictiu per l'entitat, que va estar a punt de dividir-se i altres coses.

– Formes part de moltes entitats del poble?

• Crec que sí. Sempre he col·laborat amb totes quan m'han demanat alguna cosa. Com a soci també en soc d'unes quantes. Darrerament m'hi vaig fer de l'Orfeó i de la Banda de Música. També he intentat inscriure'm a l'Òmnium Cultural i estic encara intentant-ho. Però sobretot, i directament, faig feina a la Passió i sobretot al Centre Cultural.

– Al Centre Cultural t'hi sents a gust?

• Crec que és l'entitat d'Ulldecona que més m'ha ofert i a la que penso que més he donat. L'ambient és excel·lent i allí tothom treballa per afició i amb moltes ganes. El nostre objectiu és gaudir de les nostres hores lliures, portar el nom d'Ulldecona ben amunt i treballar en definitiva pel nostre poble.

– I a la Passió, com et va?

• Allí em va diferent. Sobra molta gent i falten moltes persones. Hi ha algun individu que pretèn aprofitar-se'n pel seu medratge personal. Però la gran majoria estimem la Passió i ens hi dediquem, tot i els obstacles que ens fiquen.

– Què vols dir?

• Que jo he defensat sempre a la Passió, però com a periodista m'he vist obligat a criticar alguns individus que l'han politzada i l'han ridiculitzada i s'han enfrontat, en nom d'una entitat que ni coneixen ni respecten, amb qui els ha vingut de gust. Estic allí molt a gust per quassibé tota la gent que hi ha. Faig un paper que m'agrada molt i tot allò que cal.

T'hi identifiqués amb algun d'aquests grupets, diguem-ne que d'obstrucció?

• Sens dubte que no. A més, els

trobo molt ridículs. Acostumen a ser persones que no han triomfat en la seva vida en cap aspecte i que ara es volen «fer de vore» aprofitant una circumstància política, la democràcia, en la que tampoc no hi creuen. Em sento identificat amb qualsevol grup d'opinió, només pel fet que opinen, raonen, fan anar el cap. Una cosa que ens fa molta falta, nés que veure la televisió.

– Però creus que hi ha grups que intenten fer coses constructives a Ulldecona?

• Molts. Però pobres de recursos alguns, massa infantils altres, o bé, parlant del grup polític que hi ha a l'ajuntament manant, tenen pocs col·laboradors tot i tenir els recursos. M'agradaria també, per exemple, que l'oposició a l'ajuntament fos més intel·ligent. No s'hauria d'enfadar tant, hauria de col·laborar més i haurien de pensar menys amb l'oposar-se per oposar-se.

– La Universitat et serveix de molt a l'hora de treballar?

• Crec que coincidiré amb molta gent a dir que la universitat et dona bagatge intel·lectual però t'ajuda ben poc a entendre la realitat. És un altre món.

– El periodisme que es fa avui és exclusivament per vendre?

• Sense dubte. Qualsevol mitjà de comunicació viu de la publicitat i

s'esforça per vendre el més possible, que és el que dona publicitat. Un mitjà que no viu d'això sino que ho paga algú de la butxaca o ho manté un govern doncs no s'esforça tant per vendre. És a dir, per oferir un producte bo, el millor, si és possible.

– Creus que podràs viure del periodisme?

• Doncs ara com ara m'ajuda una mica a viure. També treballa molt com a presentador-animador arreu on em criden. Aquesta és també la meua professió, i des que m'he casat voldria que a Ulldecona, on no he guanyat mai una pesseta per fer res, la gent també ho comprenguéssim. No parlo del meu hobby o «pluriempleo», és el meu mitjà de subsistència.

– Tu podries renunciar a la teua professió si no et sentissis a gust en el teu lloc de treball?

• No. Mai, perquè és l'essència de la meua vida. Això suposaria haver de renunciar a mí mateix. A més, crec que m'hauria de trobar molt malament. Ja t'he dit que jo tinc molta paciència. A mi m'agrada molt parlar, i sempre acabaria fent alguna cosa així.

– En igualtat de condicions, quin mitjà de comunicació triaries per treballar si te l'oferissim?

• Sense dubtar-ho, la ràdio.

– És a dir que no t'agrada donar la cara?

• Sí, però la meua. No la cara que vulgui el realitzador, el càmera, el director, la maquilladora... que no vol dir que no pugue treballar a la «tele». Però la ràdio té unes característiques comunicatives que em van molt a mida. M'hi trobo massa a gust. La ràdio és el mitjà més ric amb imaginació, i et pot suggerir qualsevol cosa. La ràdio no et traïciona mai. La televisió, per exemple, està massa tecnificada. No et pot informar. Et dona tot cuit i llest i tu no pots intervenir-hi. La televisió atonta i no informa, sinó que opina, però seria molt llarg d'explicar. Això ho farien millor els meus catedràtics.

– I dins de la ràdio, què és el que més t'agrada?

• M'agrada l'entrevista. És un gènere periodístic on s'hi barregen moltes coses: psicologia, capacitat verbal, cultura general... I també m'agrada molt el monòleg. Però això encara no em surt bé.

– Series capaç de pilotar o rascar l'esquena d'algú per fer-te un

nom com a periodista?

• Per fer-te un nom has de ser bo, parèixer-ho i agradar a la gent i a l'empresari de torn. Per obtenir una informació he fet moltes vegades això que em dius, a dreta i esquerra. Per aconseguir un lloc de treball no ho sé. M'hi hauria de trobar.

– Voldria que em donessis la teua opinió sobre les properes Festes Majors d'Ulldecona.

• Per mi seran una mica tristes perquè hi ha problemes perquè un dels mitjans de comunicació del nostre poble, el cine, continue obert. D'altra banda, allò més important és que la gent surti al carrer. Només a casa a descansar, a menjar alguna cosa i a veure la TV Ulldecona. Pel que fa a espectacles cada cop ho tenim més fotut. Sort d'alguna cosa que porta l'ajuntament. Ara bé, no hi ha dubte de què les festes d'Ulldecona ja no són el que eren. Hem perdut molt de cara a fora, però també és cert que hem guanyat de cara a dins. Les hem fet i són molt més populars i tradicionals. Hem destacat el xim xim i els bous segueixen sent la peça clau. La cosa pot sortir molt bé... si tots sortim al carrer.

A més, a les festes es quan tots els que no ens trobem mai per enlloc tenim una major convivència. Em sorprèn que a ningú no se li hagi ocorregut de crear alguna activitat o alguna cosa per al «faldut absent», una figura molt popular en altres festes majors d'altres llocs.

– Una cosa se m'escapava. Tú, als teus vint-i-dos anys, com et definiries políticament?

• No crec amb les dretes i les esquerres i el centre. Crec amb les coses ben fetes. Cada cop que vaig a votar trio entre els programes el que més em satisfà i el personatge que

més em dona confiança. Ara com ara, a Ulldecona, ningú pot discutir el lideratge de Jaume Antich, però tampoc crec que massa gent em discuteixi el lideratge de Jordi Pujol a Catalunya.

– Vols dir que has votat a tots dos?

• Això és secret. Vull dir que me'n refio més de les persones que dels partits, que no són altra cosa que una ficció propagandística d'interessos creats.

– I de la Revista ULLDECONA on tu hi has escrit tant, què en penses?

• Tot és millorable. Ha de parlar més de les coses que ens afecten. Crec que és una mica folklorica, però és la revista de tots i no la d'uns quants, cosa que no poden dir altres. És una revista oberta a qui vulgui escriure. Vull dir, caldria que parlés dels nostres problemes, a més de les nostres alegries. No se si m'explico. Si més no, no li cal retallar d'altres llocs per omplir quatre pàgines. També li falta una mica de crítica.

– Com fa el FULL d'Esquerra Republicana?

• Sí, però li calen més recursos. A més, retalla massa d'altres. Tot i així, la idea és molt bona.

– Aquesta entrevista que tallem aquí, l'has feta a gust, per compromís...

• L'he feta per compromís, perquè ets veí meu i amb els veïns sempre s'ha d'estar bé. Però l'he contestada molt a gust perquè m'has fet preguntes molt interessants. Espero no defraudar a ningú, i si algú vol dir-me alguna cosa, estic obert a tothom.

– Doncs moltes gràcies i au, ja pots crear el carrer una altra vegada, veí.

Joan Bernabé

Carmen Salomon Lloret

Per: Lluïsa Morelló Elies

Noces de Pere i Carmen, 23 d'abril 1961

Carmen és com una formiga tafanera que va buscant les grunes més insignificants, i de mica en mica les va recollint dins del seu esperit donant-li tot el seu sentit, i són aquestes petites coses que fan d'ella una gran persona amb una personalitat íntegra.

La seva llar una casa pairal, plena de records familiars amb uns murs espessos que l'aïllen

del món exterior, on es pot exprimir l'esperit i treure'n d'ell els més sensats, dolços i bells acords.

— Carmen explica'm una mica la teua infància.

• Vaig néixer a Alcanar l'any 30. El meu pare era d'Ulldecona nascut a aquesta casa que visc jo ara, però exercia de metge a Alcanar. La meua mare era valenciana. A la guerra civil el meu

pare va morir i els quatre germans i la meua mare ens en vam anar a viure a València. Jo tenia llavors cinc anys.

— Quan vas venir a Ulldecona?

• En acabar la guerra, la meua germana gran i jo que era la més petita vam venir a viure a Ulldecona amb els meus oncles. Anava a estudi a les monges Carmelites, també vaig fer la primera Comunió aquí a l'Església de Sant Lluc, que just aquell any va coincidir amb la seua reobertura donat que a conseqüència de la guerra havia estat deteriorada i l'havien restaurat. Jo tenia 9 anys i vaig viure a Ulldecona fins als 14 anys que me'n vaig anar a Villarreal, on vaig fer el batxillerat. Estava a casa del meu oncle que era arxiprest d'aquella parròquia.

— I el magisteri, on el vas estudiar?

• A València, a un col·legi que es deia Domus. L'any 54 el vaig acabar.

— Vas treballar de seguida?

• Sí, vaig ingressar d'interina a Canet lo Roig, després a Villahermosa del Rio i a Vall d'Uxó (de Castelló) i a Villagordo de Cabriel (de València).

— I com Carmen treballant per aquí, vas fer cap a Suïssa?

• Perquè m'agradava viatjar i conèixer d'altres països. Vaig escriure diverses cartes a diferents llocs, volia conèixer d'altres coses i a la fi vaig fer cap a Suïssa.

— Tenies algun parent o familiar? Per què vas anar exactament?

• Vaig anar-hi per mig d'una amiga que tenia i amb la idea de perfeccionar el francès.

— Explica'ns una mica la vida que portaves allí.

• Al matí treballava d'oficinista a una fàbrica de rellotges, a la tarda a la universitat obrera per perfeccionar el francès i també donava classes gratuïtes d'espangol als emigrants.

— I allí suposo que vas conèixer a Pedro, no?

• Sí, era el director de la Universitat Obrera. Em vaig casar amb ell el 23 d'abril de l'any 61.

— Vas haver de traslladar a la teua família per venir a la boda?

• Riu i diu: No, que va! els vaig trucar per telèfon i els vaig dir «M'he casat».

— Els teus fills, on van nàixer?

• Van néixer a Ginebra però tenen nacionalitat espanyola.

— Després de tenir els teus fills vas continuar treballant?

• No, llavors solament donava les classes a casa per als emigrants infants i adults.

— Per què vas tornar a Ulldecona amb els teus fills i sense el marit?

• Vaig tornar per malalties familiars. La meua germana que se'n feia càrrec de la meua mare i la meua tia estava malalta. I sola perquè el meu marit era un exiliat polític i no podia venir.

— Però aquí també treballaves, no?

• Sí, donava classes de francès, música i treballs manuals al que és ara institut, i que abans era Col·legi Homologat «Ramon Forcadell».

— I et vas quedar aquí definitivament?

• Sí, la meua germana va morir i jo vaig haver de fer-me'n càrrec de la mare i de la tia. A part els meus fills ja havien començat els estudis aquí i vaig creure convenient quedar-me.

— Després d'haver voltat tant, d'on et sents? D'Ulldecona, d'Alcanar, de València, de Ginebra...

• Les voltes no treuen les arrels, em sento cent per cent falduda.

Carmen al Col·legi

— Pedro encara no podia venir, anaves tu a veure'l?

• Sí, els xiquets i jo, per vacances de Nadal, Pasqua i estiu anàvem cap a Suïssa.

— I els xiquets què delen d'aquesta situació?

• Ells no van estar mai desconectats ni d'Espanya ni de Suïssa, perquè quan estàvem a Ginebra veníem a passar les vacances aquí, per tant des d'una visió infantil comprenien la situació perfectament.

— Suposo que l'espera fins que va venir el teu marit es va fer llarga. Pensaves poder unirte al teu home algun dia?

• És clar que l'espera es va fer molt llarga, però tenia l'esperança de què la dictadura canviaria en una democràcia, com així va succeir.

— Tornant a l'ensenyament, quant temps vas treballar a l'institut i com va ser la volta a l'escola pública.

• Quan va canviar el pla d'ensenyament, els mestres no podíem exercir en instituts i vaig tornar a l'escola. Vaig estar uns quants anys d'interina a Ulldecona i pels pobles d'aquesta rodalia.

— I a la fi et vas decidir a fer oposicions?

Carmen amb els seus fills

Parlem amb... Carmen Salomon Lloret

Un grup d'alumnes al Col·legi de les Carmelites

• Sí, l'any 83 en l'especialitat de filologia francesa vaig treure les oposicions.

— I vas ser una bona opositora, perquè sent dels més grans que et presentaves, ho sé perquè jo també les vaig aprovar aquest mateix any, vas obtenir el segon lloc.

• Sí, em vaig esforçar molt, perquè com tu has dit degut a la meua edat i al canvi del pla d'ensenyament, l'hàbit i la tècnica d'estudi no m'era del tot fàcil, però va valer la pena.

— Jo t'he vist Carmen posada per tot arreu: reciclatge de català, cursos d'especialització de preescolar, escoles d'estiu, cursos de música... per què tantes coses després d'una vida tan activa?

• Per què m'agrada estar al dia, ja que dins d'un camp professional, sigui el que sigui, o se supera o es decreix.

— Bé, ja que hem tocat el tema de l'ensenyament, com has vist i has viscut aquest any tan precipitat de vagues?

• Mira, no és que m'agraden

les vagues, però com la plataforma reivindicativa la vaig trobar justa, vaig seguir la vaga fins al final, pensant sempre que si aconseguíem alguna millora sortiríem guanyant tots: xiquets, mestres, pares i sistema educatiu en general. També pensava que si els meus companys es cremaven per adquirir unes millores jo també m'havia de solidaritzar amb ells, perquè no es pot nedar i guardar la roba.

— I creus que hem aconseguit alguna cosa?

• Sí, encara que no hem aconseguit res de la plataforma, hem conegut l'actitud dels companys i de la gent en general davant la problemàtica educativa, no deixant a part l'actitud del govern.

— Penses que el govern s'ha interessat suficient pel problema educatiu?

• Crec que al govern el que més li ha interessat és el crear-nos un desprestigi social, del que tots sortim perdent, interessant-se sobretot aquí a Catalunya, en els descomptes que ens van fer ja des del primer mes de vaga.

— Però ja saps Carmen que la vaga és un dret laboral que tenim, però també sabíem a priori que ens havien de descomptar els diners dels dies no treballats.

• Sí, estic d'acord amb tu, però no de la manera que ho van fer.

— Canviem de tema Carmen, tu et mou molt però dins d'un cercle molt reduït, et veig com ja t'he dit abans a tots els cursos, participes a concursos narratius organitzats per les entitats del poble... però no et veig mai per les festes del carrer: balls, discoteca, carnaval... Perquè això Carmen?

• Mira, jo tinc una edat madura i aquestes diversions que tu m'anomenes, per a mi ja han passat, prefereixo les de l'altre tipus o bé quedar-me a casa escrivint, llegint...

— Podríem dir Carmen que t'agrada la soledat?

• La soledat m'agrada, però tu ja saps que el nostre treball comporta una vida molt activa i social i quan arribo a casa els

dies de treball o en cap de setmana, m'agrada gaudir de l'ambient de les quatre parets de casa meua i sentir-me dintre del meu regne.

— Què és el que més valores d'una persona?

• No dubta en contestar, la sinceritat.

— I el que menys t'agrada de la societat?

• Sens dubte el seu contrari: la hipocresia i la mentida.

— I tu com a persona et sents plenament realitzada?

• Em sento realitzada, però penso que sempre hi ha aquella coseta amb mi, la qual em diu que ho hagués pogut fer millor.

Xerrant amb Carmen el temps es passa ben ràpid, és una persona oberta. Hem acabat l'entrevista rient, mirant les fotografies dels àlbums familiars d'aquesta dona que ha portat una vida tan activa, i que encara té totes les forces per continuar-la.

Gràcies, Carmen.

Lluïsa Morelló i Elies

Vuitada de Corpus

Plaça Església, 2 - Telèfon 72 01 60
ULLDECONA (Tarragona)

AUDIO·VIDEO SYSTEM

MATCHLINE
AUDIO·VIDEO·SYSTEM

PHILIPS

BOUS: Polèmica i Tradició

Per: Rosario Sevilla

Ara que s'apropen les nostres Festes Majors sembla que és inevitable parlar d'un tema que ha causat tant enrenou i polèmica a les Terres de l'Ebre. Un tema que actualment és conegut per tota Catalunya i del qual s'ha parlat molt per tots els mitjans de comunicació tals com televisió, diaris, etc. Aquest tema, com no, és el dels bous.

A Catalunya són moltes les

poblacions on els bous formen part dels espectacles tradicionals que tenen lloc durant les Festes i, concretament a les comarques del Montsià i Baix Ebre és típica la construcció de la «plaça de bous» amb la participació de tots els veïns de la vila, els quals aporten carros, camions, tractors, etc. Malgrat això, no tots els habitants tenen dret a un «carafal» ja que la

demanda és tan gran que no es poden satisfer a tots aquells que fan la petició d'un.

I una vegada fet això... comença la festa!

Ens trobem amb varietats com el «bou embolat», «bou capllaçat», «encierro»... Tot això amb assistència massiva per part dels habitants del poble i d'altres que es desplacen des de localitats

veïnes per gaudir també de la Festa.

Però aquest any sembla ser que els bous han arribat a tenir un grau de protagonisme superior a altres anys a causa de la Llei 3/88 del 4 de març, aprovada pel Parlament de Catalunya i que tracta sobre la protecció d'animals. Aquesta Llei diu a l'article quart que es prohibeix l'ús d'animals a espectacles, lluites, etc. on els poden ocasionar sofriment o tractaments anti-naturals. Però hi ha dues excepcions:

— Les festes de bous celebrades a places construïdes.

— Les festes amb bous sense mort de l'animal (corre-bous) en les dates i localitats on tradicionalment es celebren.

A partir d'aquí va saltar a la polèmica el tema dels bous i les Societats Protectores d'Animals van enfocar tots els seus atacs sobre les comarques de l'Ebre, on els tradicionals corre-bous vénen tenint lloc cada any. Es va començar a dir que aquestes festes eren una salvatjada que havia de desaparèixer de Catalunya, ja que només es feia patir a l'animal i es realitzaven actes vandàlics. En resum, una vertadera barbàrie.

Però el que es fa en realitat a aquestes terres és celebrar unes festes on el bou té un paper molt important dins dels espectacles, això sí, mai sacrificant-lo o fent-lo de crueltats per part del públic. Els veïns de la vila el que volen és participar de la festa per passar-s'ho bé, però mai a expenses de tortures a l'animal, ja que si algú ho intenta no troba el suport del públic que l'observa en aquells moments.

Per tant, la nostra festa dels bous és absolutament legal (no es dona mort a l'animal i tenim una tradició) encara que per celebrar-se s'han de complir una sèrie d'exigències com demostrar la tradició a la població que els organitza; la conformitat de l'A-

juntament respectiu; bones condicions sanitàries; una assegurança col·lectiva; control veterinari i comissió de bous formada per aficionats i dirigida per l'alcalde conseller delegat.

Tots els pobles que compleixen taxativament la Llei i aquestes exigències es troben dins de la legalitat i poden continuar

celebrant els seus corre-bous tradicionals sense cap tipus de problema.

TRADICIÓ

No només a Catalunya són típiques les festes de corre-bous, bou embolat... sinó també a altres regions veïnes com València, Aragó i Navarra.

La tradició a les comarques del sud de Catalunya es remonta a l'Edat Mitjana quan els bous ja eren la principal atracció de les Festes Majors.

El que sí és cert és que el bou és una figura molt relacionada amb els costums del poble català en dates tan senyalades com Carnestoltes, Corpus i Festes Majors. Així per exemple, al Carnestoltes de Barcelona era típic que el cap d'una colla d'amics es posés una testa de bou de cartó al cap, i junt amb els seus companys tenien dret a entrar a totes les cases, menjar, gitar-se al llit, fer gresca, etc. sense que ningú els digués res.

Actualment es celebren bous a moltes viles del País Català com Ripoll, Olot, Cardona... (a part de les que pertanyen a la nostra comarca: Alcanar, Amposta, Ulldecona, etc.) i per fer-nos una idea, geogràficament es fan corre-bous des del Montsià a la Cerdanya i des de la Noguera fins la Garrotxa.

Aquí a Ulldecona, els «bous» gaudeixen d'una gran popularitat i són l'espectacle més esperat quan les Festes Majors arriben al seu inici. Com a mostra de la seva tradició podem trobar programes de festes de principis de segle a Ulldecona on els bous apareixen com a espectacle principal.

Però amb el pas del temps, aquest espectacle taurí ha anat modificant-se: abans es solaven les vaquilles al Carrer Major, després al Passeig de l'Estació, etc. i així fins arribar a la Plaça de Catalunya que és on es celebren actualment. Per tant podem dir que no s'ha tractat d'una celebració estàtica, sinó que han hagut diverses variacions mirant sempre de cara a obtenir millors resultats progressivament.

El que volem tots és tenir unes Festes com sempre les hem tingut: amb els nostres corre-bous però sense cometre salvatjades contra els animals. Aquests maltractaments que es donen als

animals són els que creen una visió negativa i deformada del que en realitat representen per a nosaltres aquestes celebracions. És per això que amb ajuda de tots hem de continuar millorant les condicions amb que tenen lloc les nostres festes; tractar als animals com s'ho mereixen: sense abusar d'ells; i en conjunt aconseguir fer re-

conèixer que aquesta és una festa digna on no tenim cap interès en veure cometre crueltats contra els animals els quals, al cap i a la fi, són els que fan possible la celebració dels nostres tradicionals corre-bous un any darrera l'altre.

ROSARIO SEVILLA

Els Bous (o corre-bous) a les Terres de l'Ebre

Aquest sembla ser un dels debats de l'estiu a Catalunya... Bous, sí? Bous, no?... El Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 3/88 de protecció dels animals... A partir d'aquí, esclatà la polèmica... Opinions de tota mena: «Amb els corre-bous es va contra el nacionalisme. Una festa bàrbara, cruel i estrangera». «Els bous contrarien la concepció del món que tenen l'Església i l'Estat».

Amb el bagatge que dona el ser Alcalde d'Ulldecona des de 1979 i com a Diputat que al 1983 va intervenir al Congrés parlant dels Corre-

bous i demanant una normativa adequada, tractaré d'analitzar de forma serena i desapassionada —tant com pugui— tot aquest tema dels corre-bous i, especialment a les Terres de l'Ebre. Deixant clar d'entrada una cosa; sóc un home de les Terres de l'Ebre.

Llei 3/88 de protecció dels animals.

Què diu la Llei aprovada per unanimitat al Parlament de Catalunya? Article 4.

1. Es prohibeix l'ús d'animals en espectacles, lluites...etc.
2. Resten expressament excloses d'aquesta prohibició:

a) La festa dels braus... on hi hagi places construïdes... etc.

b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (corre-bous) en les dates i les localitats on tradicionalment es celebren.

Malgrat això, és evident que del contingut general de la Llei es desprèn una voluntat del legislador d'evitar maltractaments, innecessaris i injustificats i greus, dels animals.

Resumint, la Llei del Parlament, voluntàriament, no entra a regular els Corre-bous, però lògicament, pretén evitar maltractaments als animals.

En això, jo diria que estem totalment d'acord pràcticament tots els habitants de les Terres de l'Ebre.

Varietats.

— **Bous de plaça.** Els més freqüents. Aprofitant una plaça o un solar es construeix una «Plaça» feta amb fustes, carros, tractors, camions, etc. Cada colla, amics, etc. acostuma a tenir el seu espai que, en alguns llocs, es diu «carafal».

— **Bous de carrer.** O prova, o «encierro». Es diu a la solta dels bous en grup («vacada») a l'estil dels «sanfermins». Solen fer una o més carreres per un o més carrers tancats amb tanques de fusta o metàl·liques.

— **Bou embolat.** A un bou o vaca se li col·loca una estructura de ferro al cap, on a l'extrem dels ferros hi ha dues boles que s'encenen. És un espectacle —lògicament— de nit. L'animal es passeja per la plaça o carrers fins que li apaguen les boles.

— **Bou capllaçat.** Se li lliguen a les banyes d'un animal gros una primera corda i a aquesta dos més on s'agafen la gent que porten així l'animal pels carrers.

Hi ha altres varietats, com la de Bous a la Platja que és quan la «Plaça» està al costat i, de vegades, les persones o l'animal entren al mar.

Característiques.

— **No hi ha mort de l'animal** en general i, a diferència de la festa dels braus. El mateix animal s'acostuma a torear diverses vegades a l'any. L'excepció es dona a algun poble on es mata un o més animals (cosa que es fa a l'escorxador) per celebrar un menjar popular.

— **No es maltracten els animals** en general. És més, si la gent veu que una persona aïllada els maltracta pegant o agafant-los de la cua, el públic mostra la seva desaprovació (xiulant i increpant-los).

— **Animals experimentats.** La gent vol que els animals siguin experimentats, tinguin picardia. Al ser places bastant grans i on hi ha molta gent, si els animals tenen experiència distreuen molt més al públic.

— **Participació.** Molts baixen a la «plaça», però són pocs els toreros que s'atreveixen a torear l'animal, en general, sense capa. La gent els aplaudeix, però desitja que hi hagi alguna revolcada lleu.

Popularitat

— **A Catalunya,** els corre-bous on tenen una amplitud i tradició és

sobretot a les Terres de l'Ebre i, especialment, al Montsià i Baix Ebre. A més a més de quasi a tots els pobles, s'acostumen a fer als Barris de molts d'ells.

— **Tradicció antiquíssima.** Hi ha testimonis, escrits i gràfics, de centenars d'anys, i s'ha mantingut per damunt de règims polítics, de creences, de fets socials, etc.

— **Assistència massiva.** Hi ha pobles petits on hi va molta més gent que habitants hi són. És l'acte de les Festes on acudeixen els fills absents del poble i molts de forasters.

— **Eix de les Festes.** Les Festes Majors a les Terres de l'Ebre, —a diferència de la resta de Catalunya—, solen durar de 6 a 10 dies. El corre-bous és l'acte que permet allargar els dies de festa, perquè és l'acte més popular. Hi ha altres coses que són també molt característiques de les Terres de l'Ebre, com les Bandes de Música, la Jota (dansa típica), els coets, però cap com el corre-bous.

— **Ritus.** Es comença amb la construcció de la «Plaça» on hi treballa tothom. Hi ha llocs en què abans es fa el sorteig dels «carafals» a l'haver-hi massa peticions. A mitja part dels bous es fa el «berenar» i totes les colles mengen i beuen generosament. Després, s'acostuma a soltar una o més vaquetes petites per a la gent menuda —i també els grans— on es tiren caramels, etc.

Regulació.

Malgrat la no prohibició del «corre-bous» per la Llei del Parlament, era necessària una regulació que recapitulés tota la normativa vigent.

En contacte amb el Dtor. Gral. de Joc i Espectacles de la Generalitat, Sr. Civit i en representació de la **Federació de Municipis de Catalunya**, varem tractar de fer una Resolució adaptada a la realitat i destinada a millorar les condicions de participació, tant de les persones com dels animals.

Per tant, ara s'exigeix la necessitat de demostrar la tradició de la Festa, la conformitat de l'Ajuntament respectiu, millorar les condicions sanitàries, l'assegurança col·lectiva, el control veterinari i, una cosa que funciona prou bé: la **Comissió de Bous**, formada per aficionats locals i sota la direcció de l'Alcalde o Regidor-Delegat.

El futur.

— El seu futur és **imprevisible.** Els corre-bous duraran mentre la gent —el poble— vulgui. Si la gent continua tenint afició, col·laborant, participant, millorant-la tant com es pugui, aquesta Festa durarà sempre.

— El corre-bous és la Festa per antonomàsia de les **Terres de l'Ebre** (juntament amb la Jota, les Bandes de Música, els coets, etc.). Ara bé, ningú d'aquí té interès en exportar aquesta Festa a altres llocs de Catalunya. I molt menys, d'imposar-la.

— El corre-bous és la **nostra Festa.** No és una Festa cruel ni sanguinària. Sí que hi ha un cert perill físic (per a les persones). Intentem i treballem per regular la Festa, millorant-la per tothom (persones i animals).

DEMANEM, DONCS, AJUDA I COMPRENSIÓ A TOTHOM!

Jaume Antich Balada

Alcalde d'Ulldecona i
Diputat al Congrés per Tarragona

Fannymar

CONCESSIONARI EXCLUSIU EN COSMÈTICA

INSTITUT DE BELLESA

BIOThERM

BIOThERM
HOMME

ELLEN
BETRIX
EXCLUSIV

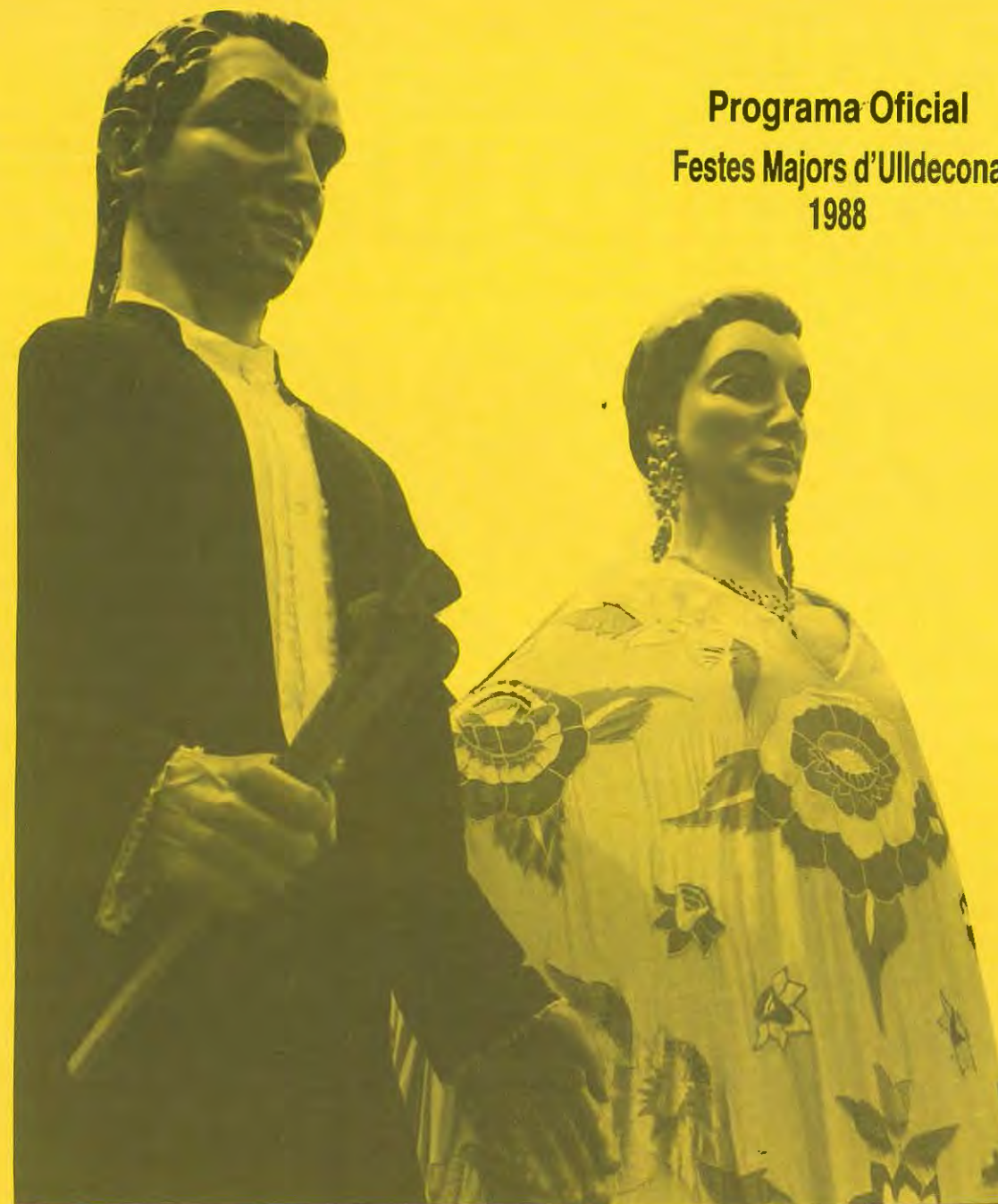
LANCÔME
PARIS

L'ORÉAL

Major, 96 - Ulldecona

Tel. 72 02 78

Programa Oficial
Festes Majors d'Ulldecona
1988

Dissabte, 3 de setembre

A les 9 hores:

A la Plaça de Catalunya, acte de repartir l'espai per als «carafals» de la Plaça de Bous. Seguidament, construcció dels carafals.

A les 10 h.:

«XVII CONCURS DE DIBUIX RÀPID», organitzat pel Centre Cultural i obert a tots els infants de la Vila. Lloc de concentració: a la Plaça de l'Església.

A les 13 h.:

Campanes al vol i encesa de coets anunciant el començament de les **FESTES MAJORS D'ULLDECONA 1988**.

A les 15,30 h.:

Al Camp de Tir «Les Pedreres», Tirada a la **GUATLLA**, organitzada pel Club de Tir.

A les 16 h.:

Al Camp Municipal de Futbol, 1ª fase del Quadrangular de **FUTBOL Comarcal** entre els equips

C.F. ALCANAR, C.F. LA SENIA, C.F. RAPITENCA i C.F. ULLDECONA.

El segon partit començarà a les 18 h.

A les 17 h.:

GIMCANA per equips organitzada per la Brigada Rockabilly.

A les 20,30 h.:

Inauguració de les següents **EXPOSICIONS:**

- A la Sala de **CAIXA TARRAGONA:**

Campanya contra la Fam-
MANS UNIDES.

- A la CASA DE CULTURA:
Concurs de Fotografia Ecolò-
gica, organitzat pel Centre Excur-
sionista i l'A.D.F. i patrocinat per la
CAIXA DE PENSIONS.

Concurs de Cartells, organit-
zat per La Passió.

Concurs Dibuix Ràpid, orga-
nizat pel Centre Cultural.

Pintura de Manuel Solà.

Pintura de Josep Rollan.

Treballs i Artesania, pel Club
Sant LLuc.

A les 23 h.:

CERCAVILA a càrrec de la
BANDA LOCAL DE MÚSICA,
sota la direcció del Mestre Rubén
Domingo Boloix.

A les 24 h.:

Des de l'Ajuntament i fins el
Teatre Municipal, DESFILADA de
la Reina i Pubilles, Autoritats i
Comissió de Festes, acompanyats
per la Banda Local de Música.

Al Teatre Municipal, PREGÓ
de les Festes Majors 1988 que pro-
nunciarà l'Excm. Sr. PASQUAL
MARAGALL, Alcalde de Barcelo-
na.

Seguidament, REVETLLA
POPULAR dedicada a tot el
poble, amb actuació de l'OR-
QUESTRA EUROPA.

Diumenge, 4 de setembre

A les 9,30 hores:

Al Camp de Tir «Les Pedreres»,
Tirada Social al COLOMÍ, orga-
nitzada per la Societat de Caça-
dors d'Ulldecona.

A les 10 h.:

Al Camp Municipal de Futbol,
Partit de FUTBOL Infantil.

A les 11 h.:

Al Local del Club Billar, Com-

petició de BILLAR al QUADRE
47/2 entre VALERIA PARERA i
PERE ARNAU, i seguidament,
exhibició de BILLAR ARTÍSTIC.

A les 11 h.:

VII CURSA «TRES HORES
RESISTÈNCIA MOTOCICLE-
TES» per circuit urbà, organitzada
pel Moto-Club.

A les 11,30 h.:

A la Piscina del Club Joventut,
competicions de NATACIÓ per a
totes edats.

A les 16 h.:

Al Camp Municipal de Futbol,
Quadrangular de FUTBOL
Comarcal (3er. i 4art. lloc).

Seguidament, al mateix Camp,

Final del Quadrangular de FUT-
BOL Comarcal. Al guanyador se li
donarà el Trofeu «Festes Majors
d'Ulldecona 1988».

A les 18,30 h.:

Inauguració del nou local social
de la Banda Local de Música
d'Ulldecona.

A les 19,30 h.:

A la Casa de Cultura, DEBAT
sobre els diferents estils de música
actual, organitzat per la Brigada
Rockabilly.

A les 20 h.:

Al Teatre Municipal, CON-
CERT de Música del Quintet de
Vent «HARMONIA» de Barcelo-
na, organitzat per la Banda Local
de Música amb el suport de l'Asso-
ciació de Personal de «LA CAIXA
DE PENSIONS». Entrada gratuïta.

A les 24 h.:

A la Plaça de Bous, «BOUS
EMBOLATS».

Dilluns, 5 de setembre

A les 10 hores:

A les Pistes del Club Joventut,
eliminatòries del Campionat de
TENNIS.

A les 10,30 h.:

A la Plaça de la Diputació, FES-
TIVAL Popular Infantil, organitzat
pel Centre Cultural i el Club Sant
Lluc.

A les 13,15 h.:

Pel carrer Calvari, tradicional
«ENTRADA» dels Bous.

A les 16 h.:

Al local de l'Esplai, Triangular
de BILLAR entre els Esplais de
Santa Bàrbara, Amposta i Ullde-
cona.

A les 17,45 h.:

A la Plaça de Bous, tradicionals
«BOUS».

A mitja part, Campionat d'ES-
TIRAR CORDA, organitzat pel
Centre Excursionista.

A les 24 h.:

A la Plaça de l'Església, Típic
«BALL DE MANTONS DE
MANILA».

A continuació, a la Sala de Dalt
del Teatre Municipal, obsequi a les
parelles.

Dimarts, 6 de setembre

A les 9 hores:

Concentració a l'Ajuntament i
sortida cap al Castell d'Ulldecona,
on es farà la «I DIADA DEL CAS-
TELL D'ULLDECONA», organit-
zada per la Secció de Muntanya
Centre Cultural.

A les 10 h.:

A les Pistes del Club Joventut,

eliminatòries del Campionat de
TENNIS.

A les 13,15 h.:

Pel carrer Calvari, tradicional
«ENTRADA» dels Bous.

A les 16 h.:

Al local de l'Esplai, Triangular
de BILLAR entre els Esplais de
Santa Bàrbara, Amposta i Ullde-
cona.

A les 17,45 h.:

A la Plaça de Bous, tradicionals
«BOUS».

A mitja part, Campionat d'ES-
TIRAR CORDA.

A les 24 h.:

A la Pista del Club Joventut,
BALL amb les actuacions de l'OR-
QUESTRA MANCY i el Grup
CARAMBOLA.

Dimecres, 7 de setembre

A les 9 hores:

A la Pista de les Escoles, «I
DIADA DE L'ESPORT ESCO-
LAR» amb competicions de FUT-
BOL-SALA Infantil i Aleví Mascu-
lí, organitzat pel Consell Local
d'Esports. Durarà fins a les 13
hores.

A les 10 h.:

A les Pistes del Club Joventut,
eliminatòries del Campionat de
TENNIS.

A les 11 h.:

Al Cinema Saboy, patrocinat
per la Comissió de Cultura, pro-
jecció d'una pel·lícula. Entrada
gratuïta.

A les 13,15 h.:

Pel carrer Calvari, tradicional
«ENTRADA» dels Bous.

A les 15 h.:

A les Escoles, continuació de la
«I DIADA DE L'ESPORT ESCO-

LAR» amb competicions de TENNIS-TAULA Infantil i Aleví Masculí, i BÀSQUET Aleví Femení i Masculí, organitzat pel Consell Local d'Esports. Durarà fins a les 18 hores.

A les 16 h.:

Al Camp Municipal de Futbol, Partit de FUTBOL VETERANS entre els equips de R.C.D. ESPAÑOL i C.F. ULLDECONA.

A les 16 h.:

Al local de l'Esplai, Competició d'ESCACS entre l'Esplai i el Club d'Escacs.

A les 17'45 h.:

A la Plaça de Bous, tradicionals «BOUS».

A la mitja part, Campionat d'ESTIRAR CORDA.

A les 24'00 h.:

Al Teatre Municipal, TEATRE amb l'obra «JOC DE DOS» de DARIO FO, amb CARME SANSÀ i ENRIC MAJÓ.

Dijous, 8 de setembre

A les 9 hores:

A les Escoles, Campionat de TENNIS-TAULA Local, organitzat pel Consell Local d'Esports.

A les 10 h.:

A les Pistes del Club Joventut, eliminatòries del Campionat de TENNIS.

A les 11 h.:

Al Passeig de l'Estació, Espectacle MUNDOLANDIA (Jocs inflables, motos, karts, etc.) per als infants, patrocinat per la CAIXA DE BARCELONA. Al matí durarà fins a les 14 hores.

A les 13,15 h.:

Pel carrer Calvari, tradicional «ENTRADA» dels Bous.

A les 16 h.:

Al local de l'Esplai, Competició de CARTES, modalitat «CINQUET», entre dones de l'Esplai.

A les 16,30 h.:

Al Passeig de l'Estació, Espectacle MUNDOLANDIA (Jocs inflables, motos, karts, etc.) per als infants, patrocinat per la CAIXA DE BARCELONA. Durarà fins a les 19,30 hores.

A les 17,45 h.:

A la Plaça de Bous, tradicionals «BOUS».

A mitja part, Finals del Campionat d'ESTIRAR CORDA, organitzat pel C.E.U.

A les 23 hores:

A la Plaça de l'Església, «BALL DE MANTONS DE MANILA JUVENIL» (9 a 14 anys).

A continuació, a la Sala de Dalt del Teatre Municipal, obsequi a les parelles.

A les 00'30 h.:

A la Pista del Club Joventut, REVETLLA POPULAR i gratuïta amb el Conjunt PAPILLON. Hi haurà un Concurs de diferents Balls.

A l'acabar-se el Ball (al voltant de les 5 de la matinada), «MUSCLADA» POPULAR i gratuïta, patrocinada per la S.C.R.L. «MUSCLERES DE LA CAVA».

Divendres, 9 de setembre

A les 9,30 h.:

Al Camp de Tir «Les Pedreres», Tirada Social al COLOMÍ, organitzada per la Societat de Caçadors d'Ulldecona.

A les 10 h.:

A les Pistes del Club Joventut, eliminatòries del Campionat de TENNIS.

A les 10 h.:

Al Passeig de l'Estació, CURSA CICLISTA d'Alevins i Infants, organitzada per la Penya Ciclista Montsià.

A continuació, «I MARXA CICLISTA POPULAR», organitzada per la P.C. Montsià.

A les 13,15 h.:

Pel carrer Calvari, tradicional «ENTRADA» dels Bous.

A les 17 h.:

A la Plaça de Bous, tradicionals «BOUS». S'acabaran a les 20,45 hores.

A les 19 h.:

Al Passeig de l'Estació, «BALL TÍPIC INFANTIL». Sortida des de l'Ajuntament. Al final, obsequis per a tots els infants.

A les 21 h.:

Al recinte de la Plaça de Bous, tradicional «COETADA».

A les 24 h.:

A la Pista del Club Joventut, BALL amb els Grups «DANZA INVISIBLE» i «NEON».

Dissabte, 10 de setembre

A les 9 hores:

Acte de desmuntar els «cara-fals» de la Plaça de Bous. S'ha de treure tot abans de migdia.

A les 10 h.:

Al Teatre Municipal, «VII DIADA DEL JUBILAT», organitzada per la Comissió de Sanitat amb la col·laboració de l'Associació de Jubilats i l'Esplai.

Hi haurà actuacions de «LES VEUS DE L'ESPLAI» i un ESPECTACLE ARTÍSTIC amb l'ENRIC (Cançó catalana), JOE (Còmic), ESTHER GREYS (Música moderna) i CHARO MORENO (Cançó espanyola), i una parella de Ball de Tango.

A les 11 h.:

A les Pistes del Club Joventut, Final del Campionat de TENNIS.

A les 12,30 h.:

A la Casa de Cultura, LLIURAMENT DE PREMIS dels següents Concursos:

. Dibuix Ràpid, organitzat pel Centre Cultural.

. Cartells, organitzat per La Passió.

. Fotografia Ecològica, organitzat per l'A.D.F. i el C.E.U.

. Narrativa, organitzat pel Grup de Dones.

. Poesia «Jaume Antich Doménech», organitzat per l'Òmnium Cultural.

A les 16 h.:

Al local del Club Billar, Torneig de BILLAR entre els equips VINA-RÒS i ULLDECONA.

A les 17 h.:

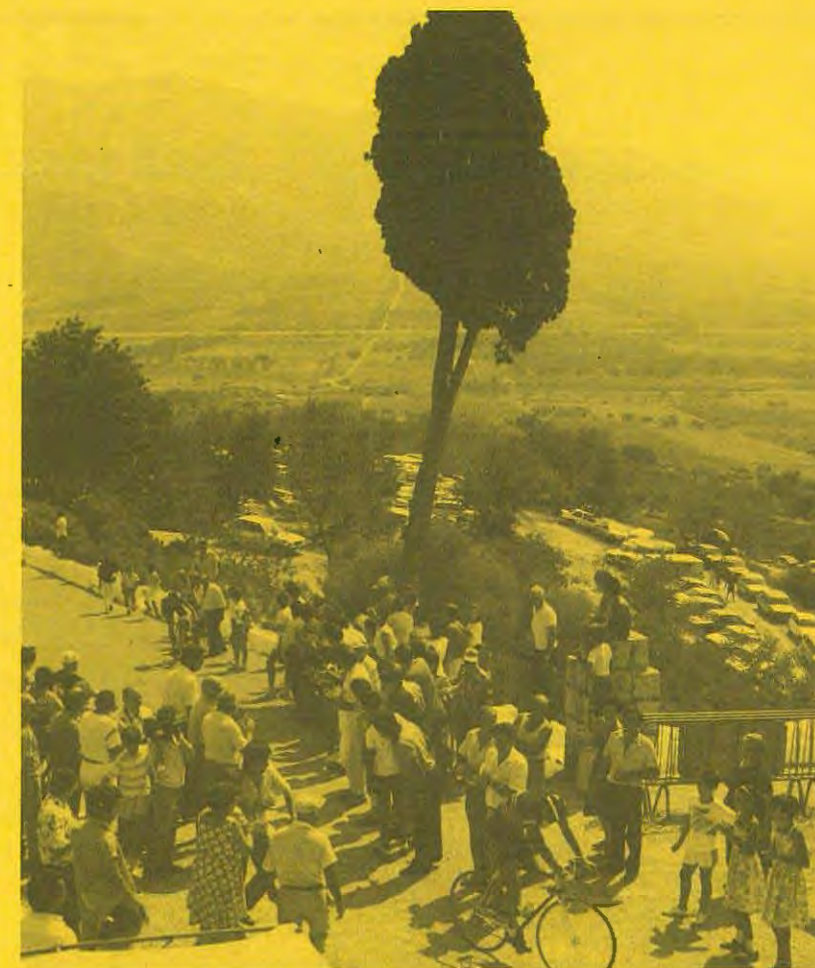
CERCAVILA a càrrec de la Banda de Cometes i Tambors de la Base Aèria de Reus, organitzat per la Germandat de Loreto.

A les 18 h.:

A la Plaça de l'Església, DESFILADA DE CARROSSES fetes per les Entitats i els Barris, amb l'acompanyament de la Banda de Cometes de Reus i les Bandes de Música de TRAIQUERA, LA SÉNIA i ULLDECONA. Desfilaran també els Gegants d'ULLDECONA, SANT CARLES DE LA RÀPITA i AMPOSTA.

ITINERARI: Sortida del Passeig de l'Estació, carrers Mar, Major, Verdguer, Murada de Dalt, Calvari, Major, Berenguer, Murada de Baix.

Seguidament, a la mateixa Plaça de l'Església, actuació de la COBLA «LA PRINCIPAL RAPI-TENCA», patrocinat pels Serveis

Territorials de Cultura a Tortosa.

A les 22,30 h.:

Al Teatre Municipal, «VIII TROBADA DE BANDES DE MÚSICA» amb actuacions de l'Agrupació Musical SENIENCA, la Unió Musical TRAIQUERA i la Banda de Música D'ULLDECONA.

A les 24 h.:

A la Pista del Club Joventut, BALL amb l'actuació de l'ORQUESTRA AITANA.

Diumenge, 11 de setembre

A les 10 hores:

«43 VOLTA CICLISTA AL MONTSIÀ» per a Categories Especials, 1ª i 2ª, organitzada per la Penya Ciclista Montsià. Final: a migdia, a l'Ermida de la Pietat.

A les 10 h.:

Al Camp de Tir «Les Pedreres», TIRADA NACIONAL AL PLAT, organitzada pel Club de Tir.

A les 11,30 h.:

MISSA solemne cantada a l'Ermida, amb assistència de les Autoritats i Pubilles.

A les 13,30 h.:

A l'Ermida, repartiment de la Típica i Popular «PAELLA D'ULLDECONA».

A les 21 h.:

A la Pista del Club Joventut, actuació Popular i gratuïta del Grup d'Havaneres «VALLPARADÍS». Hi haurà «CREMAT» per a tothom.

A les 23 h.:

Als terrenys situats entre el Club Joventut i la via del tren, «CASTELL DE FOCS» com a Final de les «FESTES MAJORS D'ULLDECONA 1988».

Mobles ARNAU

*Servei de muntatge gratuït
a tot Catalunya
i Regió Valenciana*

Major, 82 Tel. 72 03 58

Major, 93 Tel. 72 01 75

ULLDECONA

MANUEL MARTORELL

TRANSPORTS

Carrer del Calvari, 48

Telèfon 72 02 52

ULLDECONA

Assessoria Laboral i Fiscal
Gabinet de Graduats Socials

- Confecció de rebuts de salaris (nòmnes).
- Estudi i confecció d'Assegurances Socials.
- Assessorament, formalització i enregistrament de contractes.
- Tramitació d'Altes i Baixes, Finiments, Certificats d'Empresa.
- Assessorament sobre prestacions de pagament delegat (I.L.T.)
- Recursos davant organismes oficials.
- Sol·licitud d'apertura nous centres de treball.
- Redacció i assessorament sobre documents en matèria Socio-Laboral.
- Tràmits especials.

Reddis

C/ Sant Jaume, 1 - Telf. 72 06 03
ULLDECONA (Montsià)

eurochrom

LABORATORI FOTOGRÀFIC

Avgda. Ramon Salomón, 19
Telèfon 72 03 63 - Apartat 7

ULLDECONA

Actes religiosos en honor de la Verge de la Pietat, Patrona d'Ulldecona

EXERCICI DE LA NOVENA:

- Començarà el divendres, 26 d'agost, i durarà fins el dia 3 de setembre. La Novena serà totes les nits, a les 10 de la nit, fins i tot el diumenge, dia 28 d'agost. Farà el sermó el Canonge Magistral, D. Manuel García Sancho.
- El dia 3 de setembre, últim dia de la Novena, a l'acabar-se la mateixa, es farà la Processó dels «FAROLETS» per l'itinerari de costum.

MISSES SOLEMNES:

Diumenge, 4 de setembre: FESTA DE LES ESCLAVES.

- A les 10'30: Missa solemne cantada a l'Església Parroquial de la Vila.

Diumenge, 11 de setembre: FESTA DE L'ERMITA.

- A les 11'30: Missa solemne cantada a l'Ermita de la Pietat.

Primera Diada del Castell d'Ulldecona

Programa

CONCENTRACIÓ:

A les 9 del matí, a la Plaça de la Diputació, concentració per nomenar COMANADOR de la Vila d'Ulldecona la Vella el Sr. Jaume Antich Balada.

SORTIDA:

Una vegada fet el lliurament del Bastó de manament al pati de l'Ajuntament, s'iniciarà la sortida cap al Castell d'Ulldecona.

ARRIBADA:

Presca de possessió del Castell pel Comanador i acompanyants i Lectura del Manifest.

COL·LOQUI:

Visita-col·loqui al Castell i a les troballes arqueològiques a càrrec de diverses personalitats qualificades en història i arqueologia.

EXPOSICIÓ:

Hi haurà muntada una Exposició sobre la història del Castell, l'arquitectura i les troballes arqueològiques.

CONCERT:

A l'Església de Santa Maria dels Àngels del Castell, Concert a càrrec de l'Orfeó Ulldeconenc, dirigit per la Srta. Dolors Sanjuan Aubà, amb cançons del segle XV.

JOCS POPULARS:

Al recinte del Castell es faran jocs per a la mainada (curses, concursos, olles, etc.).

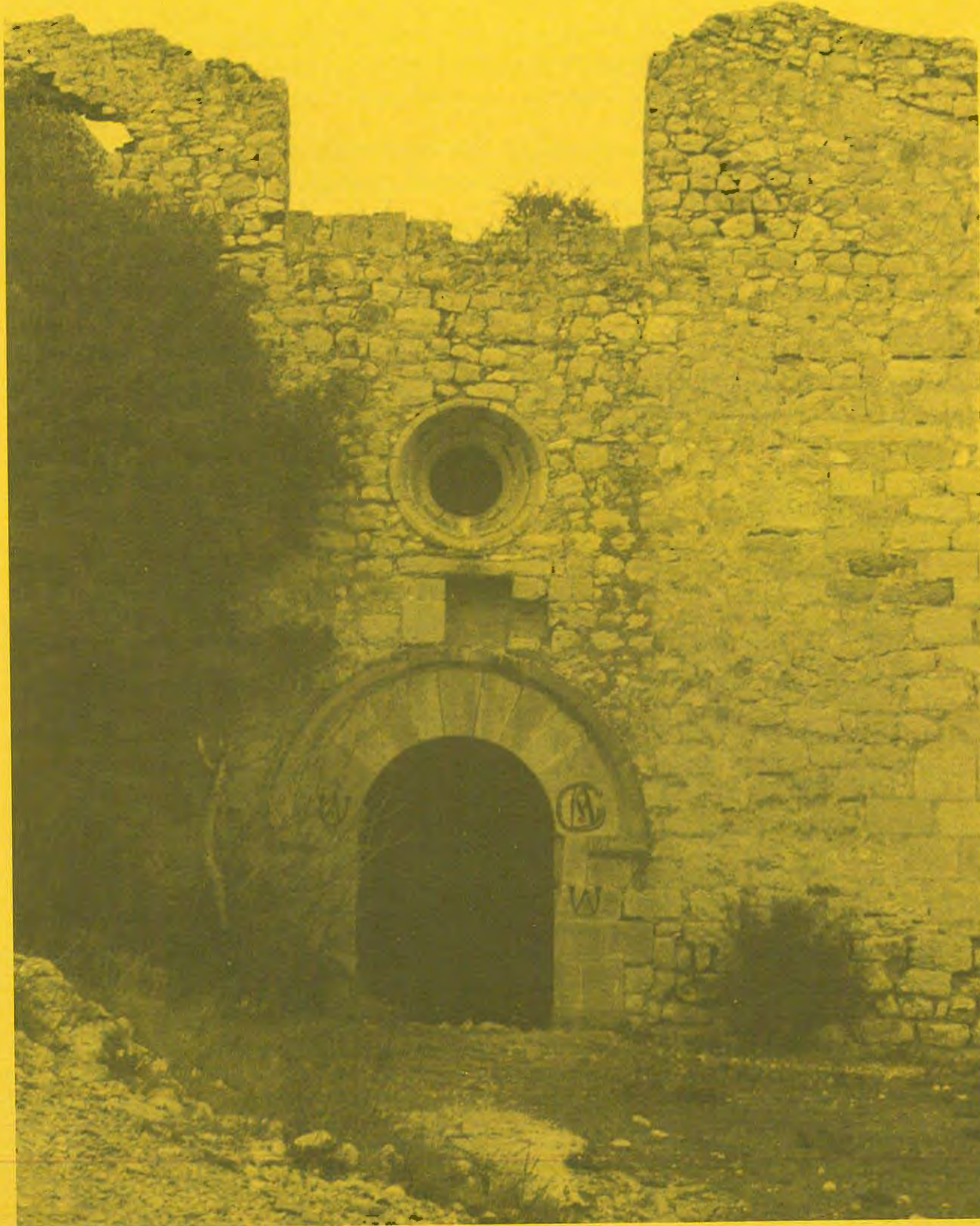
CLOENDA:

Es donarà per finalitzada la primera Diada del Castell amb unes paraules de comiat del Comanador i sortida cap a la Vila.

L'arribada està prevista al voltant de les dues de la tarda.

ORGANITZA: SECCIÓ DE MUNTANYA DEL CENTRE CULTURAL I RECREATIU D'ULLDECONA.

COL·LABOREN: AJUNTAMENT D'ULLDECONA, ORFEÓ ULLDECONENC, MUSEU DEL MONTSIÀ I CAIXA DE BARCELONA.

«Festes Majors d'Ulldecona 1988»

ACTES AMB ENTRADA, PAGANT

Dia	Hora	Acte	Lloc
6	24'00	Ball amb l'ORQUESTRA MANCY i CARAMBOLA	Pista Club Joventut
7	24'00	Teatre «JOC DE DOS» amb l'ENRIC MAJÓ	Teatre Municipal
9	24'00	Actuació «DANZA INVISIBLE» i NEON	Pista Club Joventut
10	24'00	Ball amb l'ORQUESTRA AITANA	Pista Club Joventut

ACTES POPULARS I GRATUÏTS

TÍPICIS

3	24'00	PREGÓ	Teatre Municipal
5	24'00	BALL MANTONS DE MANILA	Plaça Església
8	23'00	BALLS MANTONS DE MANILA JUVENIL	Plaça Església
9	5'00	MUSCLADA POPULAR	Club Joventut
11	13'30	PAELLA D'ULLDECONA	Ermita de la Pietat

REVELLLES

3	24'00	Orquestra «EUROPA»	Pista Club Joventut
8	00'30	Orquestra «PAPILLON»	Pista Club Joventut

ESPECTACLES

4	20'00	Concert Quintet Vent «HARMONIA»	Teatre Municipal
10	10'00	«VII DIADA DEL JUBILAT»	Teatre Municipal
10	19'00	Actuació COBLA «LA PRINCIPAL RAPITENCA»	Plaça Església
10	22'15	«VIII TROBADA BANDES DE MÚSICA»	Teatre Municipal
11	21'00	Havaneres «VALLPARADÍS»	Pista Club Joventut

CULTURALS

3	10'00	XVII Concurs Dibuix Ràpid	Plaça Església
4	19'30	Debat Música actual	Casa Cultura
Tots		Exposició	Sala Caixa Tarragona
Tots		Exposició Fotografia	Casa de Cultura
Tots		Exposició Cartells	Casa de Cultura
Tots		Dibuix Ràpid	Casa de Cultura
Tots		Pintura Manuel Solà	Casa de Cultura
Tots		Pintura Josep Rollan	Casa de Cultura
Tots		Treballs i Artesania	Casa de Cultura
6	9'00	I DIADA DEL CASTELL D'ULLDECONA	Ajuntament i Castell
10	12'30	Lliurament Premis Concursos Dibuix, Cartells, Fotografia, Narrativa i Poesia	Casa de Cultura

COETS I FOCS

3	13'00	Coets i campanes al vol	Inici Festes
9	21'00	«Coetada»	Recinte Plaça Bous
11	23'00	CASTELL DE FOCS de Fi de Festes	Darrera Club Joventut

INFANTIL

5	10'30	Festival infantil	Plaça Diputació
7	11'00	Pel·lícula infantil	Cinema Savoy
8	11'00	Espectacle «MUNDOLANDIA»	Passeig Estació
8	16'30	Espectacle «MUNDOLANDIA»	Passeig Estació
9	19'00	BALL TÍPIC INFANTIL	Passeig Estació

MUSICALS

3	23'00	Banda Local Música	Carrers Vila
3	24'00	Banda Local Música	Carrer Major
4	18'00	Inauguració nou local Banda Local Música	Major, 41

4	20'00	Concert Quintet Vent «HARMONIA»	Teatre Municipal
5	24'00	Banda Local Música	P. Església (Ball Mantons)
8	22'30	Banda Local Música	P. Església (Ball Juvenil)
9	19'00	Banda Local Música	P. Estació (Ball Infantil)
10	17'00	Banda Cometes Base Aèria Reus	Carrers Vila
10	18'00	Quatre Bandes	Carrers (Carrosses)
10	19'00	Cobla «La Principal Rapitencia»	P. Església
10	22'30	Tres Bandes Música	Teatre Municipal (Concert)

BOUS

3	9'00	Construcció «carafals»	Plaça Catalunya
4	24'00	Dos «Bous Embolats»	Plaça Bous
5	13'15	«Entrada»	C/. Calvari
5	17'45	Bous i «Estirar Corda»	Plaça Bous
6	13'15	«Entrada»	C/. Calvari
6	17'45	Bous i «Estirar Corda»	Plaça Bous
7	13'15	«Entrada»	C/. Calvari
7	17'45	Bous i «Estirar Corda»	Plaça Bous
8	13'15	«Entrada»	C/. Calvari
8	17'45	Bous i «Estirar Corda»	Plaça Bous
9	13'15	«Entrada»	C/. Calvari
9	17'00	Bous	Plaça Bous
9	21'00	«Coetada»	Plaça Bous
10	9'00	Desmontar els «carafals»	Plaça Catalunya

ACTES RELIGIOSOS

26 al 3	22'00	Novena a la Verge de la Pietat	Església Parroquial
3	22'30	Processó dels «farolets»	Itinerari costum
4	10'30	Missa Esclaves	Església Parroquial
11	11'30	Missa Festa Ermita	Ermita de la Pietat

ACTES ESPORTIUS

3	15'30	Tirada a la GUATLLA	Camp «Les Pedreres»
3	16'00	Quadrangular FUTBOL comarcal	Camp Municipal Futbol
3	17'00	Gymkhana	Carrers Vila
3	18'00	Quadrangular FUTBOL comarcal	Camp Municipal Futbol
4	9'30	Tirada al COLOMÍ	Camp Tir «Les Pedreres»
4	10'00	Partit FUTBOL infantil	Camp Municipal Futbol
4	11'00	Competicions BILLAR	Local Club Billar
4	11'00	Cursa MOTOCICLETES	Circuit urbà
4	11'30	Competicions NATACIÓ	Piscina Club Joventut
4	16'00	Quadrangular FUTBOL comarcal	Camp Municipal Futbol
4	18'00	Quadrangular FUTBOL comarcal (final)	Camp Municipal Futbol
5	10'00	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
5	16'00	Triangular BILLAR	Local Esplai
6	10'00	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
6	16'00	Triangular BILLAR	Local Esplai
7	9'00	I Diada Esport Escolar: Futbol-Sala	Pista Escoles
7	10'00	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
7	15'00	I Diada Esport Escolar: Tennis-Taula, Bàsquet	Escoles
7	16'00	Partit FUTBOL veterans	Camp Municipal Futbol
7	16'00	Competició d'ESCACS	Local Esplai
8	9'00	Campionat TENNIS-TAULA Local	Escoles
8	10'00	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
8	16'00	Competició CARTES	Local Esplai
9	9'30	Tirada al COLOMÍ	Camp «Les Pedreres»
9	10'00	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
9	10'00	Cursa CICLISTA infantil	Passeig Estació
9	12'00	IMarxa CICLISTA popular	Carrers Vila
10	11'00	Final Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
10	16'00	Torneig BILLAR	Local Club Billar
11	10'00	43 Volta CICLISTA al Montsià	Final, migdia Ermita
11	10'00	Tirada Nacional al PLAT	Camp «Les Pedreres»

Programa

Agrupació Musical Senienca

LAPORTA GIRON

Pas-doble José Ripoll

FIRST SUITE IN E FLAT Gustav Holst

Mestre-Director: Àngel Martínez i Escutia

Unió Musical de Traiguera

GLORIA AL TRABAJO

Pas-doble Teixidor

RIVIEREN - CYCLUS Malando

I RIO NEGRO
II ORINOCO
III CHUBUT

Mestre-Director: Vicent Carot i Gil

Banda de Música d'Ulldecona

TRANER

Pas-doble R. Talens

REFLECTIONS OF THIS TIME Ted Huggens

I THE EXCITING NEW HARMONY BAND
II BLUE AIR
III FUGUE A' LA MODE

HIMNE D'ULLDECONA Miquel Querol

Mestre-Director: Rubén Domingo i Boloix

VIII Trobada de Bandes de Música

Teatre Municipal: Dissabte, 10 de setembre, 22'30 nit

COMISSIÓ DE FESTES

Ni Paco ni Toni han jugat mai amb l'Ulldecona, però el futbol, el porten a la sang. Se'ls nota en el parlar, en els fets, i per això són capdavanters durant la temporada en les activitats en l'entitat, i ara ja són dintre de l'organització de les festes. Per això estem aquí parlant amb ells: Paco Callarisa i Toni Muñoz.

• Jo sóc Paco Callarisa, el tresorer.

• Jo sóc Toni Muñoz, més conegut com Toni el canareu i me n'encarrego dels contractes de les actuacions per aquestes festes, i de la cantina.

- Sou molts membres dintre la comissió de festes?

• Tots els directius, que som catorze i la plantilla de l'equip, que són uns divuit.

- I Toni afegeix:

• A part tota la gent que pugue i vulgue ajudar, com Pineda, que es va retirar l'any passat, però segueix col·laborant.

- Pocs o molts col·laboradors? Què preferiu?

I Paco respon:

• Sempre som pocs. Se'n necessiten molts, molts..., això de pocs i ben avinguts..., el bó és molts i ben avinguts, perquè si en són pocs s'ha de treballar massa.

- I Toni afegeix:

• Seríem prou amb la gent que som, si només organitzéssim els actes de les festes; però com que hem de fer la quadrangular i equips base... això requereix tant de treball com el de l'organització de la Festa Major.

(Paco) L'entitat del futbol en sí dona molta feina.

(Toni) Tingues en compte que la pretemporada del futbol comença a l'agost i acaba al juny: són onze mesos d'activitat dissabtes i diumenges, dissabtes i diumenges. No crec que hi hagi cap altra entitat que tingue tanta activitat i feina com nosaltres.

- Però us aneu aclarint?

• Sí, sí.

- Com han anat els balls quant a economia i organització?

• (Toni) Quant a l'organitza-

ció del Carnestoltes varem ser felicitats per l'Ajuntament i la Guàrdia civil. La nit de la Pubilla de les festes també va sortir prou rodona, (dirigint-se a Paco) i l'economia tu que ets el tresorer?

Bé, però al futbol sempre fan falta molts de diners perquè és molt car.

- I jo pregunto... guanyarà l'entitat en millores, teniu moltes esperances econòmiques, o serà insuficient per al que es necessita?

• (Paco) Molt malament hauria d'anar per a què organitzant nosaltres les festes es perdessin diners. El Club de Futbol es gastarà el que recaptarà. Enguany tindrem a més a més de les subvencions per part de la Generalitat i de l'Ajuntament, sobretot, que ajuden econòmicament a viure a l'entitat, aquestes ganàncies obtingudes amb el treball de tots des de Carnestoltes.

No n'hi ha poques de coses en què gastar els diners! Mira: el que vam guanyar a Carnestoltes ja ens ho hem gastat amb les gra-

des del camp nou. I si no són grades, és la llum, o els vestuaris, o és el material nou per als jugadors.

- Els jugadors cobren diners?

• Sí, cobren, però cobren poc pel que fan. Ningú ho faria, (diu Paco), jo no ho faria, ni cobrant tot el del món. Anar a dormir prompte els dissabtes, no fer excessos de cap tipus.

- Què us va fer decidir afagar les festes enguany?

• (Toni) L'any passat ja teníem la intenció. Però agafar-les a mitges amb una altra entitat, això és un mal negoci. L'entitat tot sola que es sacrifica, si arplega cent pessetes, són cent pessetes netes. Tant si ho han fet malament com si ho han fet bé, tot sembla correcte. Si són dues entitats, sempre pot haver-hi mal entesos.

• (Paco) Nosaltres ho volíem agafar l'any passat perquè el futbol quasibé estava ofegat. Estàvem sense cap medi de diners, i llavors vam agafar els jugadors i els vàrem dir: «Això xiquets, ha de passar per nosaltres. Per què no mirem d'agafar les festes?»

I com que només en quedaven dotze, poquets i ben avinguts, de seguida varen estar conformes.

La decisió des d'un principi va ser col·laborar amb els jugadors perquè en definitiva tot és per a ells, si guanyes un duro, aquest duro els pertoca.

• (Toni) Nosaltres fem sacrifici, però són ells els que aporten el treball de més valor. Jo del que estaria més content és de què mon fill el dia de demà es fes jugador, jo, per la meua labor dintre de la junta, tindria amb això el millor pagament.

• (Paco) Reconec que els jugadors han ajudat molt en l'organització dels balls.

La taquilla i els socis no són prou per mantenir l'entitat,

s'han de buscar ingressos extra, d'aquí la decisió d'agafar les festes, que si el temps acompanya, això ens donarà beneficis per anar tranquils tota la temporada, sense necessitat al final de buscar diners amb urgència per mig d'una rifa, com tantes vegades s'ha fet.

- Quan vàreu començar a organitzar les festes?

• (Toni) Al mes de novembre vam començar, i al mes de desembre, faltaven confirmar molts pocs contractes. Teníem interès en contactar prompte amb els de la nit del Rock, perquè aquest tipus de grup si treuen una cançó que és fa famosa, puguen de seguida el preu i si costaven tres-centes te'n demanen tres milions. Vam trobar oportú una variada d'orquestres, més que res per a què la gent gran i la jove, tots, es puguen divertir.

- I quins són aquests contractes?

• El primer va ser el de la Mancy, ens vàrem decidir per ella perquè ha canviat alguns individus i perquè té cançons que agraden a la gent gran. Hi ha un altre grup, el Carambola, que tenim entès que toca molt bé.

- És una bona orquestra?

• (Toni) Ens pensem que sí, però que no ens passe com la nit de l'elecció de la Reina que ens va sortir una mica, no «petardo», però sí fluixota. Nosaltres ens pensàvem que era una bona orquestra i crec necessari disculpar-me en nom de tota la comissió perquè no va sortir com ens pensàvem, com tots els anys sempre passa alguna cosa i aquest any a nosaltres ens va tocar la nit de l'elecció.

- Quin és el programa?

• (Toni) El programa en concret és el següent:

La nit del Pregó que és gratis per a tot el poble, toca l'Europa.

El dimarts la Mancy i la Carambola.

El dijous hi ha revetlla popular a càrrec de l'Ajuntament. El divendres, la nit del Rock: el grup Danza Invisible i l'Orquestra Neó per a què la gent gran pugue també després ballar.

El Dissabte toca l'Aitana i així quasibé arribem al final de les festes, ben animats tots per l'Aitana pujarem cap a l'ermita.

- A part del ball, organitzeu algun altre tipus d'activitats?

• (Paco) Organitzem la quadrangular com tots els anys i la nit del dijous farem concurs de «pasodoble», tango i vals, els premis encara no els sabem, quan estarem al ball, ballarem. Tot per contribuir a l'ambient popular. Ah!, segons ha confirmat l'Ajuntament a la matinada hi haurà una musclada per als «toreros».

- I el Tiquet?

• (Toni) sobre el tiquet hem considerat que mil pessetes és un preu molt econòmic, si tenim en compte que ja només la nit del Rock costa mil pessetes, la nit de l'Aitana sis-centes... o sigue que tu mateixa.

A partir del quinze d'agost els tiquets estaven ja amants per a ser venuts en mans de cinc o sis bars i de cadascun dels membres de la junta i de l'equip.

• (Paco) Amb la venda de 2.500 ja fem la pau, però no volem només això, volem que l'entitat surti beneficiada, i per això n'hem de vendre 3.000 de tiquets.

- Trobeu que la gent se'ls gastarà a festes?

• (Paco) A la gent no li dol res, li agrada passar-s'ho bé, divertir-se, i més a festes, que quasibé és obligat, encara que només sigue anar a aguar. Confiam que la gent es volque com ho ha fet en els últims mesos amb l'èxit de l'equip.

• (Toni) No ens importa tre-

ballar molt, el que vols és que t'ho agraeixin. No m'agraden gens els rumors de cafè que diuen que qui es fica a una entitat, o és capdavanter en una organització ho fa sols per figurar. Aquests que parlen massa, voldria que estiguessin treballant un mes tot sol treballant per a la meua entitat i sabrien de què es tracta. La gent no ha de parlar a la bambolada, ho ha de fer en motiu de causa.

- Per part nostra del que sí que felicitem als organitzadors és d'haver-se interessat pel servei dels Waters del poli ja des de la nit de l'elecció ja que sempre tan abandonats estan i tan desagradable és anar-hi. A veure si l'Ajuntament fa els quatre serveis més que ha promès.

- I la carrossa? Hi haurà carrossa extra enguany per celebrar el vostre èxit a la temporada?

• (Toni) Hem penso que sí que serà extra, però esperem no ser els quatre de sempre els que l'haguéssim d'arreglar.

• (Paco) Enguany el futbol es mereix una bona carrossa, ja hi ha moltes idees i també molta feina, que la faran els que tinguem voluntat i ganes de fer-la.

A ells dos, almenys, es nota que els agrada ser actius dintre de l'entitat, afirmen fer coses lliurement pel futbol que no farien a casa si se'ls demanés. Per als homes d'aquest poble, pertànyer a una entitat els permet de fer una vida social: «Estan allí, encara que fent feina, se'ns desescalfa el cap de tot el dia, dels problemes que puguem tenir. Allí tots som col·legues amb una causa i projecte comú!»

• (Paco) Un desig és que tota la crítica sigue constructiva.

• (Toni) I un agraïment final va dirigit a la Banda de Música, que va ser la comissió de festes de l'any passat i de qui tantes coses hem après.

Montse Bordes Vidal
Cinta Viladot Castell

CLUB FUTBOL ULLDECONA
COMISSIÓ FESTES 88

FULL INFORMATIU TIQUET

El TIQUET per als Balls de les Festes Majors 1.988, es podrà adquirir dirigint-se a qualsevol membre de la Junta o jugadors del C.F. Ulldecona i a les "taquilles" del Teatre Municipal.

També es posarà a la venda a diversos establiments de la localitat.

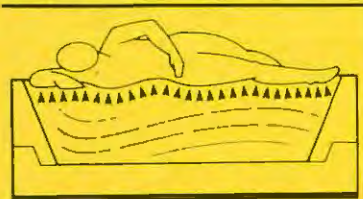
PREU DE LES ENTRADES

DISSABTE, 3 SETEMBRE	Orquestra EUROPA	GRATIS
DIMARTS, 6 SETEMBRE	Orquestra MANCY i CARAMBOLA	600'- Ptes.
DIJOURS, 8 SETEMBRE	Orquestra PAPILLON	GRATIS
DIVENDRES, 9 SETEMBRE	Grup Rock DANZA INVISIBLE i GRUPO NEON	1.000'- Ptes.
DISSABTE, 10 SETEMBRE	Orquestra AITANA	600'- Ptes.
	TOTAL	2.200'- Ptes.

PREU DEL TIQUET PER A TOTS ELS BALLS: 1.000 Ptes.

NOTA: Reserva de taules per a totes les Festes, a partir del dilluns 29 d'agost i fins al divendres 2 de setembre, des de les 8 a les 10 de la tarda, a les "Taquilles" del Teatre Municipal.

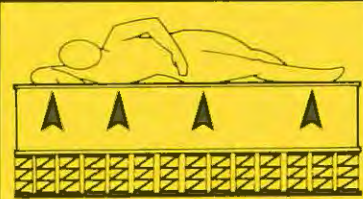
FLOTACIÓ - LLIT D'AIGUA

El pes està distribuït uniformement sobre tota la superfície

¡DORMI MILLOR!

a sobre un llit d'aigua

"SOMNI"

RESISTENT - MATALÀS DE MOLLES

El pes es concentra damunt de tres o quatre punts de pressió solament

¡PERQUÈ DEURIA VOSTÈ DORMIR A SOBRE UN LLIT D'AIGUA!

Milers de persones s'han passat als LLITS D'AIGUA i han experimentat un gran confort i benestar, contràriament a lo que ocorre amb els llits convencionals, els quals provoquen PUNTS DE PRESSIÓ en les àrees de més cocentració de pes. ELS LLITS D'AIGUA S'AJUSTEN perfectament al pes i formes del seu cos, possibilitant un suport uniforme. ELS LLITS D'AIGUA ESTAN CLIMATITZATS, lo qual li permet descansar amb una TEMPERATURA ÒPTIMA regulada al seu gust.

Com a resultat, vostè experimentarà milloria en la CIRCULACIÓ DE LA SANG i rarament gesticularà o girarà, permetent-li una bona nit de repòs. ES DESPERTARÀ FRESC, ben descansat, lo que farà que fins i tot necessiti menys hores de dormir. A més a més, es beneficiarà d'unes qualitats terapèutiques excepcionals. LI GARANTITZEM QUE DORMIRÀ MILLOR.

Major, 124
43550 ULLDECONA
(TARRAGONA)
TELEX:
FAX: 72 08 97

S O M N I

LLITS D'AIGUA

TRUQUINS
i l'informarem dels
beneficis terapèutics
dels llits d'aigua
TEL. 72 04 39

Tercer Aniversari de la compra per l'Ajuntament del Castell d'Uldecona

El dia 5 d'agost de 1985, el Ple de l'Ajuntament d'Uldecona va acordar l'adquisició del Castell d'Uldecona i que, a la vegada, es registrés a l'inventari de Béns com a Bé Patrimonial històrico-artístic. El dia següent, 6 d'agost, l'Alcalde Jaume Antich va signar el Document de compra.

La finca on està el Castell d'Uldecona té una superfície de 9.520 m² i constitueix el centre històric i monumental més remarcable del terme municipal d'Uldecona.

Els camps de treball organitzats els darrers anys han confirmat l'existència d'un poblat ibèric i d'altres assentaments. Està documentada (mitjançant Carta-Pobla d'11 d'abril de 1222) l'existència del nucli primitiu d'Uldecona la Vella que, posteriorment (1273) es va traslladar al lloc on ara és.

Dintre del recinte emmurallat hi ha com a elements monumentals:

a) la Torre cilíndrica (4 m. de diàmetre i 11 d'alçada) que recorda els primers temps dels assentaments cristians.

b) la Torre quadrada (d'uns 16 m. d'alçada), palau dels hospitalers, magnífica construcció rectangular de pedra picada.

c) l'antiga Església de Santa Maria dels Àngels, edifici romànic tardà, d'una nau amb volta de canó, porta adovellada amb una senzilla arquivolta i ull de bou a la façana de ponent.

Va ajudar molt, tant per a l'adquisició com per a les primeres gestions i realització dels Camps de treball, l'Arqueòloga del Servei Territorial de Cultura de la Generalitat, Margarida Genera.

L'Ajuntament, al comprar el Castell amb els seus recursos, complia un desig de tot el poble: que el Castell (que porta el nom de la Vila i que fou el lloc dels primers assentaments) fóra propietat de tot el poble -sent propietat de l'Ajuntament-. Però, a la vegada, era el primer pas indispensable per poder iniciar les peticions d'ajuts a les altres Administracions: Generalitat i Diputació.

En el mateix acord de 5-8-85 es va demanar a la Generalitat la declaració del Castell com a Monument històrico-artístic així com tots els ajuts necessaris. El Departament de Cultura va fer un treball important redactant una Memòria i uns plànols que serveixin de base per a Projectes de restauració posterior.

Però després ni la Generalitat ni la Diputació no han fet res més, malgrat les reiterades peticions:

Generalitat (D. Cultura) 19 juny 1986 (segons l'Ordre de 28/4/86).

Generalitat (D. Cultura) 14 abril 1987 (segons l'Ordre de 9/3/87).

Generalitat (D. Cultura) 20 gener 1988 (segons l'Ordre de 11/12/87).

Diputació Tarragona, 7 abril 1986 (segons B.O.P. de 12/2/86).

Diputació Tarragona, 26 juny 1987 (segons B.O.P. de 1/6/87).

No s'ha rebut ni tan sols cap resposta. Ni positiva, ni negativa.

El Director del Camp de treball deia que l'estat de la Torre Quadrada i de l'Església era quasi de ruïna. Enguany, sorprenentment, no hi ha Camp de Treball.

Uldecona, l'Ajuntament, va fer un primer pas. Quan el faran els altres?

DISTRIBUIDOR AUTORIZAT DE

PHILIPS INFORMATICA Y COMUNICACIONES, S.A.

Major, 124
Telèfon (977) 72 04 39
43550 ULLDECONA
(Tarragona)

VENDA I PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS
TELEX
TELEFAX
SISTEMES DE DICTAT, etc.

PHILIPS

THE FRAGRANCE FOR MEN

BOSS
HUGO BOSS

CONCESSIONARI

Telèfon 72 05 81

43550 ULLDECONA

LES ENTITATS

Segueix de la Revista N° 43. Escriu Miquel Querol i Gavaldà

A l'ensens que música vaig estudiar tres anys de Filosofia, Història Universal, Literatura, Grec, etc., quatre anys de Teologia, Història Eclesiàstica, Història de la Filosofia, Patrística, etc., és a dir, tots els estudis de la carrera eclesiàstica completa. Afortunadament no vaig cantar missa. Tornem a la vida musical durant el període d'estudis. Els joves futurs monjos estàvem a un edifici anomenat "Juniorat". Encara que els estudis eren fundamentalment els de la carrera eclesiàstica, també hi havia un gran ambient musical i artístic en general. A cada mes acostumàvem a celebrar un Acte Acadèmic. En aquests actes es llegien composicions literàries en prosa, poesies, crítiques d'obres, articles filosòfics, etc. i també es cantaven algunes peces de música interpretades pels mateixos estudiants. En vista a aquests actes vaig formar amb condeixebles meus un quartet vocal: Francesc Cabestany (posteriorment beneficiat de la catedral de Lleida) tenor primer; Joan Quintana (posteriorment cap d'unes oficines d'una companyia de Seguros) tenor segon; Sever Renyé (després majordom del Monestir i finalment professor de cant gregorià al Seminari de Lleida) baríton i jo cantava de baix. Per aquestes reunions vaig escriure i llegir nombroses planes de literatura i filosofia i vaig estrenar moltes obres meves de música. Moltes vegades actuava com escriptor i compositor. L'obra més important que vaig estrenar i que s'executà dues vegades fou l'oratori *L'hivern a Montserrat* (1935) essent també meua la poesia. En lloc d'orquestra vaig fer un acompanyament de piano a quatre mans i tinc l'orgull de dir que els dos joves que tocaren la meua obra, Irineu Segarra i Gregori Estrada han estat i són encara, des de fa més de quaranta anys, el Mestre de l'Escolania i el primer organista respectivament, amb els quals he conservat bona amistat i veig de quan en quan.

He oblidat de dir al començament que el primer any de la meua estada a Montserrat el vaig dedicar quasi exclusivament a l'estudi de la llengua catalana i la seva literatura. Ja estant a Tortosa, durant la dictadura de Primo de Rivera, em van amenaçar en expulsar-me del Col·legi pel crim de fer poesies en català. A Montserrat en el primer any vaig escriure set llibretes de poesies i vaig llegir totes les obres en prosa i poesia dels escriptors i poetes moderns de Catalunya amb alguns dels quals vaig tenir més tard personal coneixença i amistat. Vaig llegir també obres del gran enciclopedista mallorquí Ramon Llull i del poeta valencià Ausias March, puntals i pares de la llengua catalana en els segles XIII i XIV respectivament. Els darrers temps de la meua estada al Monestir ja no m'hi trobava massa a gust. Tot sovint en la soledat de la meua cel·la en creuava de braços i em preguntava ¿a qui sóc útil amb tots aquests estudis a aquest racó? Per altra banda m'havia donat tan intensament als estudis que he esmentat, que havia oblidat com era la vida fora del Monestir. Per tant ni hi estava a gust ni desitjava sortir. En aquestes la Providència permeté que comencés la guerra civil i amb ella començà l'èxode dels habitants enclaustrats. De Montserrat estant veïem flamejar de lluny algunes esglésies. Un bon dia ens diuen que un camió amb gent de la FAI pujava amb bidons de gasolina per cremar el Monestir i a nosaltres dintre. Milagrosament la Generalitat va poder impedir-ho, però l'estat de la situació era tan negre que el P. Abat després de sopar, devia ser el 20 de juliol, ens cridà, explicà la gravetat del moment, ens donà la comunió i vint-i-cinc pessetes i salvís qui pugui. Vers les onze de la nit uns quants escapàrem per la muntanya per una escaleta de ferro que pujava des dels jardins fins al cim de Sant Dimes. Tres o quatre ens amagàrem a una cova. Els qui continuaren caminant, en sortir del perímetre de la muntanya foren capturats i assassinats. Ens havien dit que si algun dia veïem un llençol blanc sobre el campanar era senyal de que podíem baixar a la plaça sense perill. Als tres o quatre dies vegèrem el llençol i baixàrem. El primer que vam fer va ser entrar a les tendes de queviures demanant coses per menjar, puix estàvem morts de gana. Més tard en un autobús ocupat

Notes de l'Esplai i de la meua estada a Montserrat

per estiujeants de la província de Tarragona, barrejats amb ells, arribarem a aquesta ciutat. Tothom va baixar menys el P. Elies i jo que només estàvem a mitjan camí de casa. Aleshores el xòfer ens digué: si voleu, us portaré a Ulldecona, però no els ho aconsello, perquè el fet d'anar dos persones soles en un autocar, cridarà l'atenció i us agafaran pel camí. Davant d'aquest enraonament ens quedarem aquella nit a casa d'uns amics de Tarragona que no van dormir en tota la nit, esperant que en qualsevol moment vinguessin a buscar-nos. No volent exposar a aquells bons amics, el dia següent, 25 de juliol al matí, anarem a l'estació del tren per treure els bitllets per venir al poble. Jo no vaig cridar l'atenció, però el P. Elies que realment anava disfressat, pertanyent cada peça del seu vestit a una generació diferent, un empleat de l'estació se'l començà a mirar de dalt a baix i quan ja estàvem asseguts en el tren a punt d'arrencar ens fan baixar i després de jutjar-nos ens porten presoners al vaixell Ríu Segre, on vaig estar fins el nou d'octubre, sortint del barco per dirigir la Banda.

A mitjans de 1937 cridaren la meua quinta per anar al front. Jo me'n vaig anar a Barcelona on homes de gran fama en el món de les lletres i de les arts s'interessaren per mi, retardant així la meua anada al front. Sobre tots el Conseller de Cultura de la Generalitat Carles Pi Sunyer qui em posà una voluntat quasi paternal, em deslliurà de moltes dificultats i aconseguí que em donessin un carnet on constava que "Miquel Querol presta els seus serveis al Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya com músic i poeta". Gràcies a aquest home tan bo com intel·ligent vaig aconseguir que tots els llibres, escrits i músiques que hi havia a la meua habitació del Monestir els baixessin a Barcelona i me'ls entreguessin. Així es va fer i per això conservo encara tot el que vaig escriure durant els deu anys que vaig estar allí. Tota la meua vida dels anys 1926-1936 està en aquests escrits. Fou en la segona meitat de 1937 o en el primer semestre de 1938 que vaig tenir encara l'ocasió de visitar Montserrat en plena guerra. La Generalitat va aconseguir que tot el Monestir quedés intacte sota la seva tutela nomenant a un Diputat del Parlament com a Conservador del Monestir. Aquest Conservador era germà del gran compositor Robert Gerhardt que després s'exilià a Anglaterra, essent Professor de Música a la Universitat de Cambridge on morí pel gener de 1970. Al músic ja el coneixia de Barcelona. Els dos germans estaven instal·lats en les habitacions de l'Abat on hi havien posat un gran piano de cua pel servei del compositor. Em van rebre amb molta amabilitat i m'obsequiaren a una audició de discs.

Altres homenatges a Miquel Querol Gavaldà

El 21 de juny de 1987 la Societat Catalana de Musicologia, filial de l'Institut d'Estudis Catalans, baix la presidència del P. Gregori Estrada, organista de Montserrat i d'Aramon Serra Secretari de l'esmentat Institut, nomenà a Miquel Querol President Honorari a perpetuitat de dita Societat Catalana de Musicologia, de la qual l'homenatjat fou Fundador i Primer President. Un més després, el 21 de juliol, en el Curs Internacional de Música organitzat pel Conservatori de Vilaseca-Salou li fou retut un homenatge en què el Dr. Francesc Bonastre, Catedràtic de Música de la Universitat Autònoma de Barcelona i Director del Curs, féu una llarga exposició dels mèrits de M. Querol en el camp de la Musicologia. A continuació la coneguda cantant d'òpera Enriqueta Tarrés, interpretà un parell de cançons originals de M. Querol que foren llargament aplaudides pels nombrosos assistents al Curs Internacional. També l'Orfeó de Vilaseca s'uní a l'Homenatge cantant una peça polifònica del segle XV transcrita i publicada pel nostre musicòleg. Enriqueta Tarrés estudià Estètica Musical amb M. Querol, quan aquest ensenyava aquesta assignatura, ja fa anys, al Conservatori del Liceu de Barcelona.

En aquest mes de maig en Miquel Querol ha donat un Curs sobre "La música espanyola del Renaixement i del Barroc" a la Universitat Autònoma de Madrid. Aquest Curs té per objecte eixamplar els coneixements dels qui tenint la carrera musical completa feta al Conservatori, volen obtenir el títol de Doctor en Música.

Tornen les jornades de teatre d'Ulldecona

Les «VI Jornades de Teatre d'Ulldecona» arriben amb la tardor, des del 1er diumenge d'octubre fins al diumenge dia 13 de novembre, com veieu al quadrat adjunt són set diumenges amb una gamma molt àmplia d'obres de tot tipus.

Aquestes jornades són organitzades pel C.C.R. i tenen el suport de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament d'Ulldecona i el XIIIè Pla d'Acció Cultural de l'Associació del Personal de la Caixa de Pensions.

Enguany el C.C.R. presentarà l'obra «La importància de ser Frank» de l'escriptor irlandès Oscar Wilde, aquesta és una obra clàssica de l'humor anglès. La versió catalana que es veurà en aquestes jornades està realitzada per l'escriptor i director de teatre Jaume Melendres, que ens ha confirmat la seva assistència a l'estrena de l'obra a Ulldecona.

Esperem que aquestes «Sisenes Jornades» tinguin tant d'èxit com les anteriors i que els amants del teatre d'Ulldecona i comarca responguin amb la seva assistència al treball i dedicació que la secció de teatre del C.C.R. ha posat en la seva organització.

C.C.R.

Jornades de Teatre

Dia	Grup de Teatre	Obra
Diumenge 2 d'octubre	EL LLAMP TEATRE de Vilanova i la Geltrú	BRAMS (Creació Col·lectiu)
Diumenge 9 d'octubre	SANT VICENÇ CREU ALTA de Sabadell	ANNA I HELEN (de «El miracle d'Ana Sullivan»)
Diumenge 16 d'octubre	LA GENIAL C.T. de Girona	JUQUEM? (Adap. de l'obra d'Adolfo Marsillach, «Yo me bajo en la próxima, ¿y usted,»)
Diumenge 23 d'octubre	L'ESPANTALL de Manresa	NO EM TOQUIS LA FLOR (De Lluís Coquard)
Diumenge 30 d'octubre	AMICS DE LES ARTS de Terrassa	RÒMUL, EL GRAN (de Friedrich Dürrenmatt)
Diumenge 6 de novembre	BINOCLE TEATRE de Manlleu	POLE POSITION (Creació Col·lectiu)
Diumenge 13 de novembre	CENTRE CULTURAL I RECREATIVU d'Ulldecona	LA IMPORTÀNCIA DE SER FRANK (Oscar Wilde. Versió de Jaume Melendres)

C. C. R.

LES ENTITATS

A principis d'aquesta dècada ja hi ha inquietuds d'inseguretat d'aigua en la comunitat de Regants.

Per poder-ho resoldre, ja en els primers anys de la mateixa dècada existeixen dues tendències: buscar seguretat d'aigua en els recursos subterranis o bé finalitzar les obres del Pantà. S'imposa, i molt acertadament, la segona. L'any 1985 s'aconsegueix inaugurar el Pantà, una vegada acabada totalment l'obra de la presa, però no la d'infraestructura de regadius, que pareix ser que es completarà d'immediat en tenir el capital suficient. L'any següent, però, les reserves de l'embassament s'esfumen i sorgeix, amb una major intensitat si cap, la necessitat de tenir recursos d'aigua segura. És llavors quan pareix degui d'acometre's primerament la seguretat d'aigua que el finalitzar les infraestructures, perquè, de què ens serveixen grans sèquies si no tenim aigua que hi corri? (Són paraules del Director General d'Obres Hidràuliques de la Generalitat).

Doncs bé, heu aquí el perquè del títol. Ara ja podem dir que per les nostres sèquies actuals i venideres ja pot córrer aigua ja sigui del Pantà o dels pous trobats! l'un a la canyada Reial (partició de terne amb la Sénia), i l'altre al barri de Sant Joan del Pas.

Això, junt amb l'aplicació del sistema de reg per cabal i horari, li ha proporcionat a la comunitat una seguretat de disposar de més o menys capital, però així mateix d'una quantitat d'aigua segura. D'aquí se n'hauria de derivar un canvi en la mentalitat del comúner. El passar d'una hora per al consum propi o una mínima subsistència a una explotació racional de l'agricultura industrial és un repte que tenim.

Com a president no resident a la villa no puc fer propostes concretes perquè no conec suficientment la vostra mentalitat, però sí que us diré que una agricultura tan minifundista com la predominant a la comunitat no és la que pareix hagi de subsistir a curt termini.

Com es pot fer aquí rendible l'agricultura?, passa per una concentració parcel·laria?, aquí està el repte.

Els meus objectius en assumir la Presidència de la comunitat estan complits, els següents ja no són meus.

HAURIA D'HAVER ALGÚ A ULLDECONA QUE POSES L'AGRICULTURA A DEBAT.

Ramon Valls
President "Comunitat de Regants"

Felicitats Ulldecona

Les Entitats informen

Bé, una altra vegada ens trobem per poder explicar el curs de la nostra entitat.

L'Orfeó, després dels concerts de primavera, ja va anunciar-vos que una altra vegada participava en l'Aplec de Corals de la franja Meridional de Catalunya, que aquest any es celebrà a Santes Creus; un bon escenari per un acte com aquest.

En aquests mesos d'estiu l'Orfeó prepara ja les actuacions per a la tardor propera. També està realitzant la confecció de la carrossa com tots els anys, perquè volem, dins les nostres possibilitats, participar de la festa.

I parlant de festes, volem fer-vos saber que la nostra pubilla d'enguany és Ivana Fonollosa Marín. Ivana és una membre de la entitat des de fa temps. Un altre membre de la família, sa mare, també canta, i el seu pare ens ajuda moltes vegades. Ivana canta a la corda dels soprans, i la seva afecció per la música és sobradament sabuda. Per nosaltres és un honor que ens represente, i des d'aquí li desitjem la millor sort, que aprofite la setmana de festes el millor que pugue.

L'Orfeó

Brigada Rockabilly

Va ser una idea que ens va venir d'un cop; estàvem avorrits, no sabíem què fer, i se'ns va ocórrer: per què no fem una Associació Jove, una Associació Rockabilly? N'èrem bastants que ens agradava aquest tipus de música, vam començar a parlar-ho, va començar a córrer la bola. Ens vam informar i vam començar a fer, vàrem buscar un local, una engorfa vella i plena de moltes coses, però que, ben arreglada ens podria servir.

Començarem a treballar. Primer treure totes les coses, després pintar i fer la instal·lació elèctrica, omplir les parets de pòsters i retalls de diaris i per acabar vam instal·lar una espècie d'equip de música (si se li pot dir així).

Però encara no estàvem legalitzats i aquesta era la part potser més desagradable. Ens va tocar fer uns Estatuts i enviar-los a Tarragona.

Després de tot això vam organitzar la inauguració. El local estava ple de gent de gom a gom, tots allí xerrant, escoltant música i passant l'estona.

Un cop passat això vam començar a muntar activitats: projecció de vídeos musicals, audicions especials, etc.

Nosaltres volíem ser iguals que les altres entitats i per això vam presentar pubilla i farem carrossa per a festes. També per a festes tenim pensat fer unes activitats: una ginkama i un debat.

Ens acomiadem recordant-vos que esteu tots convidats a les nostres activitats i estem oberts a qualsevol tipus de suggeriment.

"BRIGADA"

Brigada Rockabilly

El dia 24 d'abril sortíem d'Ulldecona amb un autocar ple de nens i nenes de la Coral "Els Rossinyols del Montsià" cap a Roda de Barà, on ens trobaríem amb totes les corals de la nostra demarcació. Pel matí vam assajar totes les corals de dues en dues, ja que al concert faríem dues o tres cançons cada grup de dues o tres corals, i unes altres cançons totes les corals juntes. Després d'assajar una estona, vam agafar cadascú el seu autocar i vam anar a donar un tomb pel poble i a veure l'arc. Una vegada al lloc on havíem de fer el concert, cadascú pel seu compte, vam dinar. A les cinc de la tarda era el concert; vam començar fent el programa comú dels petits i mitjans, després els grans, i finalment tots junts, a part de les altres cançons, vam fer l'estrena de l'himne de Roda, amb molt d'èxit. Vam conèixer molts nens i nenes, i vam poder veure de nou a nens i nenes d'altres corals que ja coneixíem d'anteriors trobades. Ens ho vam passar molt bé!

Quan vàrem començar a cantar amb la nostra coral, el primer viatge que vam fer, va ser a Sant Cugat, el dia 1 de maig de 1983. Aquest any, 1988, és, per tant, el cinquè aniversari d'aquell primer cop i per celebrar-ho vam acordar anar altra vegada al mateix lloc on, amb alegria, il·lusió, i com no, una mica de por, vam cantar les primeres cançons davant d'un públic. Ara, després de cinc anys, ens fa la mateixa "impressió", però, això sí, hem aconseguit una miqueta de seguretat cantant que abans, sens dubte, no teníem.

Avui, després de cinc anys, podem escriure aquestes curtes línies gràcies als pares, que han estat sempre al nostre costat ajudant-nos i donant-nos suport. I, sens dubte, gràcies a la paciència i el saber fer de la nostra directora, Paquita Querol, incansable treballadora del món musical que ens ha ensenyat a estimar la música en totes les seves manifestacions. Gràcies a tots!

No cal dir que el concert de Sant Cugat va tenir un sentit molt especial per a nosaltres, però és que a més a més va haver una petita sorpresa molt entranyable: vam cantar junts, per primera vegada, els pares i els xiquets. Que bonic va ser! Una vegada més els agraïm l'esforç que han fet (assajant nit rera nit) i ens sentim molt contents de compartir els mateixos entusiasmes i il·lusions.

Un grup de Rossinyols

Els Rossinyols del Montsià al Pirineu

A quasi totes les coses els arriba la fi, també al curs i amb això els exàmens, les vacances, les excursions...

Enguany la nostra coral, per celebrar el primer quinquennari d'existència ha volgut cloure el curs amb una excursió. Així que el dia 28 de juny vàrem agafar les maletes i l'alegria i... cap a la Molina!

La primera parada fou a Monistrol per esmorzar i ja quasi tot el dia vàrem fer camí a la vora del riu Llobregat.

Després vàrem parar a Berga, poble antic que quasi no veíem degut a què ens sorprengué la pluja. Els més crescutets ens vàrem xopar de dalt a baix. Els altres foren més espavilats i quasi no es van xopar gens. Llavors passada la tronada, vàrem pujar al santuari de Sta. Maria de Queralt on vàrem dinar i jugar una bona estona tots plegats i al cap-vespre, després de passar el túnel del Cadí per fi arribàrem a l'alberg Verge de les Neus, al peu de la Molina.

Al dia següent vam anar a Castellar de Nhug. Pel camí vam veure, esparcits per les muntanyes ramats d'ovelles, vaques, i alguns cavalls. A Castellar de Nhug agafàrem una sendera i vam anar a veure les fonts del Llobregat, un lloc on caminàrem una estona pel mig de frondosa vegetació mentre veíem com el riu corria per entre les roques fent salts d'aigua molt bonics. Retornant cap a l'alberg vàrem parar i caminar una mica per les pistes de la Molina. Els més corredors vàrem arribar fins als trampolins de salt. Altres varen veure canons pels que surt la neu superficial. A la tarda vam anar al poliesportiu de Puigcerdà. Uns poquets es varen ba-

nyar a la piscina climatitzada però la majoria vàrem anar a la pista de gel. Fou una experiència nova i molt divertida.

El tercer dia, sortint de l'alberg vam anar amb tren fins a Ribas de Fresser. Després amb el tren cremallera vam pujar a Núria. Quin paisatge tan meravellós es contemplava serra amunt! La muntanya coberta de bosc, motejada per trossos de ginesta en plena floració, grans tallants de roca pelada amb petits rogles de matolls o flors rosades i aigua, salts d'aigua per tot arreu! Vam visitar el santuari de Núria, la font de Sant Gil i amb funicular vam pujar fins l'alberg on vam dinar. Vam sortir una mica a passejar prop les

vaques però feia molta fresca, estàvem a 5 graus. A la nit vam retornar a l'alberg de la Molina i l'endemà vam emprendre viatge cap a casa. Vàrem sortir en direcció a Ripoll on vam visitar un arxiu molt interessant i el monestir on hi ha enterrat Jofré el Pilós. Allí hi vam poder veure i escoltar un orgue de tubs molt gran, i tot seguit vam anar a Vic on vam dinar. Vam passejar una estoneta i després de comprar alguns embotits (que tenen fama de bons) vam emprendre l'última etapa i cap a les deu del vespre arribàvem a Ulldecona, una mica cansats, afònics, però contents. Amb ganes de tornar a fer una altra excursió tan maca i divertida com aquesta. Ara farem vacances. Bones vacances a tothom!

Els assassins d'ocells

Informe 237-32/98 de la zona 6ena.
Departament Central de Salut.

El cas va començar amb una denúncia anònima que assabentava de l'alarmant mort massiva d'ocells en el terme d'Uldecona, antiga província de Tarragona, a la sisena zona. L'esmentada mortaldat, aparentment no imputable a cap causa natural, o motiu de cap plaga coneguda fou ràpidament contrastada per l'informe de la Unitat de Reconeixement Immediat (U.R.I.) en el que s'hi anotaven les mostres d'animals, terres i plantes recollides sobre el propi terreny afectat (veure annex I), així com el resultat de les entrevistes als pagesos i les mostres dels pesticides, insecticides, herbicides i altres verins que solen usar i que el comerç els hi facilita.

Un cop analitzats els cadàvers, les terres, les plantes i les diferents mostres de verins legals (verificant-se que molts no són legals a d'altres països. Donant-se la curiosa casualitat que els països productors d'aquests verins van ser els primers en prohibir-los en els seus territoris) recollides per la U.R.I., els responsables del Laboratori Central de Recerques (L.C.R.) ens van trametre, per via d'urgència, l'informe corresponent (que s'adjunta en annex II), i en el qual s'arriba a la conclusió que la mort massiva d'ocells era deguda a la mutació, derivada de la barreja entre si i amb agents ambientals de difícil classificació a hores d'ara, dels components $Ca_3 H_2 C_4$, $S_1 P_3 O_5$ i altres no classificables, degut el seu elevat grau de mutació.

Aquests nous components dels verins emprats pels agricultors, han estat justificats pels fabricants consultats a l'efecte, a fi de garantir l'eficàcia dels productes davant de les plagues a tractar,

ja que la progressiva immunitat als tractaments químics, obliga a fer servir verins cada cop més forts... Aquests nous components, segons les nostres anàlisis, van mutar en barrejar-se amb d'altres agents naturals o inclosos en d'altres verins ja emprats temps enrera, però presents encara de manera notable en les mostres de terres, convertint-se així tot plegat en una (per dir-ho d'alguna manera) terrible i mortífera arma química d'efectes retardats i acumulatius (ja que hi ha elements dels verins analitzats que s'han mantingut estables durant molt temps, o han anat mutant, poc a poc, cap a elements o components molt més perillosos...), les primeres conseqüències, o resultats visibles, de la qual van ser la mort massiva d'aus, i la poca resistència progressiva de les espècies vegetals a malalties o plagues.

A tot això va seguir imperceptiblement una sèrie de deformacions genètiques en la vegetació de la zona, així com una progressiva variació del Ph de les terres, i afegint-hi les conseqüències de la contaminació àcida (o pluja àcida) deguda a la Central Tèrmica d'Andorra (Teruel) i que ja afectava de manera imperceptible però greu a tota aquella zona.

Quan els estudis encara estaven en fase inicial, i encara els diferents governs i organismes competents no havien començat a fer res per paliar el problema, aquest es va estendre, ràpida i mortíferament, afectant en pocs mesos a la població humana, a través dels aliments enverinats per aquestes mutacions, ja descrites, provocant una estranya epidèmia (com temps enrera ho van ser el tifus, la malària, la disenteria, la tuberculosi, la llepra, l'hepatitis, o la SIDA), no trobant-se cap mesura sanitària capaç d'aturar aquesta nova plaga (la llista de les mesures s'adjunta en annex III), les conseqüències de la qual són desastroses i irreversibles (veure annex IV).

L'acumulació de verins i la seva mutació és de tal envergadura (ràpidament es van barrejar també amb els residus industrials, químics i radioactius) que fa impossible qualsevol actuació eficaç, veient-nos obligats a assistir impassibles al desenllaç fatal d'aquesta definitiva plaga. Fa riure pensar que tot això es podia haver estalviat fàcilment, si s'hagués actuat amb fermesa de bon principi, contra els fabricants irresponsables de verins agrícoles, o productes tòxics, químics o radioactius...

Aquest informe quedarà guardat, juntament amb tota la documentació tècnica i de coneixements específics, en un indret segur, per si pot servir als supervivents, o mutants, d'aquesta humanitat que agonitza.

A l'Estiu tota cuca viu... I menja!

El grup de dones d'Uldecona ha col·laborat en les jornades d'estiu, amb la programació d'un taller de cuina, perquè creiem que tota persona, xiqueta o xiqueta, ha de tenir les habilitats necessàries per desenvolupar-se en la vida sense haver de tenir dependència de ningú.

Els xiquets han pogut constatar, que un afer tan habitual com és el menjar, comporta una sèrie de treballs que sovint no es valoren com a tals.

Els xiquets han estat en general més entusiasmats per la cuina que les xiquetes, potser per la novetat, la manca de costum. Això ens invita a reflexionar que potser als xiquets els tanquem una faceta que és valiosa per a la seva vida, a l'oferir-

los la possibilitat de realitzar aquestes activitats, que afavoreixen el seu desenvolupament personal.

Un percentatge de xiquets bastant elevat està mentalitzat de que cuinar és cosa de xiquetes; se'ls ha intentat fer veure que «la més habilitat de les xiquetes» és deguda a la pràctica i no a les diferències de sexe.

El taller ha estat valorat pel grup de dones d'una manera positiva, perquè a part de possibilitar als xiquets una visió diferent del tema, creiem que ho han passat bé.

Esperem que a casa els permeteu demostrar el que són capaços de fer. Animeu-los.

El grup de dones d'Uldecona

Associació de Jubilats i Pensionistes

U.D.P. Uldecona

Aprofitem aquestes noves Festes Patronals, per dirigir-vos la paraula novament, per a què els lectors no creguen que els anys han influït en la mentalitat. Una absència forçada ha motivat que l'escrit que tan metòdicament es feia cada mes per a la Revista d'Uldecona, deixés d'aparèixer. Avui ens trobem al lloc que ens pertany i després d'estudiar la forma més factible d'engrandir el Local de Jubilats, hem arribat a un acord que estem segurs d'assolir amb l'ajuda de tots. Tota la Junta directiva i el delegat, estan disposats a no escatimar esforços per poder gaudir del nostre Local, el que els nostres pares i iaïos no van poder aconseguir. Nosaltres, estem disposats a deixar als nostres fills i néts un Local on puguem estar còmodes i passar-ho molt bé en harmonia. Potser anirem caient un darrera l'altre, però tot allò que puguem edificar quedarà per a aquells que ens succeeixin. Potser algun cop, trobarem ajuda inesperada, com la que hem rebut del nostre amic Frederic Muñoz. Ell ens ha ajudat i pensa ajudar-nos novament dins de les seves possibilitats. El seu gest ha provocat la sol·licitud a l'Associació Provincial de Jubilats i Pensionistes de Tarragona, d'un Diploma de Soci d'Honor, cosa que el President Provincial ha concedit. Avui el nostre amic i company Muñoz, el llueix. El Sr. Antonio Capdevila ens va dir per telèfon entre altres coses: "Homes així necessita l'Associació de Jubilats i Pensionistes".

Durant aquestes Festes Majors, l'Associació de Jubilats i Pensionistes d'Uldecona, afiliada a la U.D.P. no vol ser diferent a cap altra entitat. Tenim Pubilla, carrossa, diada del jubilat a més a més (i com extra per als socis) de balls a les tardes al nostre Local Social. Podreu apreciar les facultats del nostre president per ballar tangos, xotis, pas-dobles i altres balls. Tots aquells que l'hem vist ballar podem dir que va ser un gran mestre. Ara només fa falta trobar parella.

Us assegurem que ho passarem molt bé. S'anunciarà a la taula d'anuncis el dia i l'hora.

Us desitgem de veritat que ho passeu molt bé. Fins aviat.

Lliurament d'un xec per import de 100.000 Ptes. a l'Associació de Jubilats i Pensionistes, donació feta per Caixa Provincial de Tarragona

LA NOSTRA BIBLIOTECA

La Biblioteca Popular d'Uldecona dóna accés lliure i gratuït als coneixements humans i pot ésser utilitzada per tothom sense condicionaments d'edat, estudis, ideologies, etc.

FONS

Disposem d'un fons de més de 12.000 volums que versen sobre totes les matèries, d'aquestes obres unes 2.000 estan adreçades als infants i formen la SECCIÓ INFANTIL. Un 10% del nostre fons està format per OBRES DE REFERÈNCIA o DE CONSULTA, és a dir llibres no destinats a ésser llegits de forma continuada ni completa i que necessàriament duen índexs o taules que faciliten la seva consulta com Enciclopèdies, Diccionaris, Anuaris, Publicacions Oficials. (Rebem i arxivem el Diari Oficial de la Generalitat i el Butlletí Oficial de la Província, el Boletín Oficial del Estado pot consultar-se a l'Arxiu de la Casa de la Vila).

La Biblioteca, des de la seva inauguració, recull el més exhaustivament possible tots els materials documentals sobre la nostra Vila creant l'anomenada COL·LECCIÓ LOCAL integrada per impresos i documents que fan referència a la localitat i per obres de les quals són autors els fills de la població o que es refereixen a ells.

Les biblioteques tendeixen cada vegada més a fer el servei de centre d'informació i de documentació i els periòdics i revistes permeten estar al dia dels diversos esdeveniments i de l'evolució científica i tècnica gairebé immediatament, per tant les PUBLICACIONS PERIÒDIQUES constitueixen un complement valuós a la resta del fons bibliogràfic. La nostra Biblioteca rep per subscripció i donatiu més de 60 publicacions d'interès general i específic, entre les primeres: Avui, Diari de Tarragona; Cambio 16, Información Cultu-

ral, El Món, Muy Interesante, Serra d'Or, El Temps... dedicades a diferents branques de la ciència o de l'art: Anthropol, Arte Fotográfico, Electrónica, El Croquis, Ibérica, Investigación i Ciencia, Revista Musical Catalana... D'àmbit comarcal i local són el setmanari Ebre Informes, Migjorn, La Veu del Baix Ebre... i les publicacions locals C.C.R., Comarca del Montsià, Lo Full, Uldecona, La Veu.

Actualment a la Biblioteca trobareu també CURSOS D'IDIOMES, Anglès i properament Francès adreçats a principiants i estudiants de grau mitjà. Els cursos d'anglès que, entre d'altres, podeu seguir i fer-ne consultes són: FOLLOW ME, CALLING ALL BEGINNERS - GETTING ON IN ENGLISH amb textos, exercicis i cassettes editats per la BBC de Londres.

CARNET DE LECTOR

Si voleu utilitzar el servei de préstec de la Biblioteca necessiteu aquest carnet, per obtenir-lo cal presentar només el D.N.I. i dues fotografies. Els menors de 14 anys han de tenir l'autorització dels pares o tutors.

PRÉSTEC GRATUÏT

El préstec permet emportar-vos llibres a casa durant un pe-

ríode determinat de temps sense cap mena de remuneració, però sempre amb el compromís de la seva devolució.

Inclou tant llibres com diaris i revistes quedant excloses les obres de referència, la col·lecció local i els números corrents de les publicacions periòdiques que es reserven per a la consulta en la Sala però podeu obtenir-ne reproducció pel servei de xerocòpia de la Biblioteca.

El número màxim de documents deixats en préstec és de 3 i la durada del mateix 15 dies prorrogables.

El préstec és un dels serveis extrabiblioteccaris creats per assolir l'objectiu primordial de tota Biblioteca Pública que és la difusió de la informació.

Maria-Cinta Rubio i Torrent

Directora de
la Biblioteca Popular

Records d'ahir de la Vila

L'Abelló embassat

Any 1978, estats de com es conservaven el Grup d'E.G.B. per l'Ajuntament

Un grup de iaies

Classe de Na Maria Teresa. Visita de l'alcalde Nofre, el bisbe de Tortosa i el governador civil. Propietat: Maria Fabra Raga

La presentació de l'Ulldecona 88-89

El passat dia 30 de juliol es va presentar l'Ulldecona de la pròxima temporada.

En primer lloc va parlar el president Pere Sans qui, després de saludar als assistents a l'acte i a tota l'afició en general, va fer la presentació de la plantilla que serà la següent: Romeu, Sàmper, León, V. Muñoz, Aussení, Fono, Escudero, Tomàs, Ocaña, Ruiz, Bel, Amadeo, Emilio, Mariné, Juande, Raga i Verdiell (Agos).

De moment són altes a l'equip: Mariné, Juande, Raga i Verdiell; i són baixes a causa de deixar el futbol: V. Obiol i M. Pineda, encara que sembla ser que en cas de fer molta falta podrien tornar a jugar.

Després, va parlar el míster Sr. Rué, qui, entre altres coses va dir que li preocupava una mica l'excés d'eufòria existent, ja que el campionat serà molt

dur i haurem de sofrir molt i que per tant demanava a tota l'afició un gran suport, i que si es produïa alguna errada en un jugador, se l'animés en lloc d'esfonzar-lo. També va afegir que estava segur que els seus jugadors s'esforçarien al màxim per deixar el nom d'Ulldecona ben amunt, tal com ho van fer la passada temporada.

I per últim va parlar Vicent Muñoz com a capità i va dir que estava molt content per l'assistència del públic a l'acte i que allò que volia dir ja ho diria millor sobre el terreny de joc.

I això va ser més o menys la presentació del F.C. Ulldecona.

RESULTATS DE PRE-TEMPORADA

31 juliol

Rapitenca-Ulldecona: 2-3 (Amadeo 2 i Verdiell).

7 d'agost

Masdenverge-Ulldecona: 1-7 (Mariné 2, Verdiell 2, Juande, Leon i Tomas).

15 d'agost

Traiguera-Ulldecona: 0-7 (Vicent 2, Ocaña, Mariné, Escudero, Juande, Verdiell).

JOSEP LABÈRNA

Calendari 88-89 Primera Regional Grup VI

11/9 - 22/1

J. Catalonia-Gandesa
Ind. Reus-Remolins
La Cava-Rapitenca
Calafell-Ulldecona
San Pedro S.P.-Llorenç
Valls-Roda Berà
Móra d'Ebre-Reddis
L'Ametlla Mar-Cambrils
Pobla Mafumet-Canoja

18/9 - 29/1

Gandesa-Pob. Mafumet
Remolins-J. Catalonia
Rapitenca-Ind. Reus
Ulldecona-La Cava
Llorenç-Calafell
R. Berà-S. Pedro S.P.
Reddis-Valls
Cambrils-Móra d'Ebre
Canoja-L'Ametlla Mar

25/9 - 5/2

Gandesa-Remolins
Jesús Catal.-Rapitenca
Ind. Reus-Ulldecona
La Cava-Llorenç
Calafell-Roda Berà
San Pedro S.P.-Reddis
Valls-Cambrils
Móra d'Ebre-Canoja
Pobla Maf.-L'Ametlla M.

2/10 - 12/2

Remolins-P. Mafumet

Rapitenca-Gandesa
Ulldecona-Jesús Catal.
Llorenç-Ind. Reus
Roda Berà-La Cava
Reddis-Calafell
Cambrils-S. Pedro S.P.
Canoja-Valls
L'Ametlla M.-M. d'Ebre

9/10 - 19/2

Remolins-Rapitenca
Gandesa-Ulldecona
Jesús Catal.-Llorenç
Ind. Reus-Roda Berà
La Cava-Reddis
Calafell-Cambrils
San Pedro S.P.-Canoja
Valls-L'Ametlla Mar
Pobla Maf.-Móra d'Ebre

16/10 - 5/3

Rapitenca-Pobla Maf.
Ulldecona-Remolins
Llorenç-Gandesa
Roda Berà-Jesús Catal.
Reddis-Ind. Reus
Cambrils-La Cava
Canoja-Calafell
L'Ametlla M.-S. Pedro
Móra d'Ebre-Valls

23/10 - 12/3

Rapitenca-Ulldecona
Remolins-Llorenç
Gandesa-Roda Berà
Jesús Catal.-Reddis
Ind. Reus-Cambrils

La Cava-Canoja
Calafell-L'Ametlla Mar
S. Pedro S.P.-Móra d'Ebre
Pobla Mafumet-Valls

30/10 - 19/3

Ulldecona-Pobla Maf.
Llorenç-Rapitenca
Roda Berà-Remolins
Reddis-Gandesa
Cambrils-Jesús Catal.
Canoja-Ind. Reus
L'Ametlla Mar-La Cava
Móra d'Ebre-Calafell
Valls-S. Pedro S.P.

8/11 - 2/4

Ulldecona-Llorenç
Rapitenca-Roda Berà
Remolins-Reddis
Gandesa-Cambrils
Jesús Catal.-Canoja
Ind. Reus-L'Ametlla Mar
La Cava-Móra d'Ebre
Calafell-Valls
Pobla Maf.-S. Pedro SP

13/11 - 9/4

Llorenç-Pobla Mafumet
Roda Berà-Ulldecona
Reddis-Rapitenca
Cambrils-Remolins
Canoja-Gandesa
L'Ametlla M.-Jesús Catal.
Móra d'Ebre-Ind. Reus
Valls-La Cava
S. Pedro S.P.-Calafell

20/11-16/4

Llorenç-Roda Berà
Ulldecona-Reddis
Rapitenca-Cambrils
Remolins-Canoja
Gandesa-L'Ametlla Mar
Jesús Catal.-Móra d'Ebre
Ind. Reus-Valls
La Cava-San Pedro S.P.
Pobla Mafumet-Calafell

27/11 - 23/4

Roda Berà-Pobla Maf.
Reddis-Llorenç
Cambrils-Ulldecona
Canoja-Rapitenca
L'Ametlla Mar-Remolins
Móra d'Ebre-Gandesa
Valls-Jesús Catalonia
S. Pedro S.P.-Ind. Reus
Calafell-La Cava

4/12 - 7/5

Roda Berà-Reddis
Llorenç-Cambrils
Ulldecona-Canoja
Rapitenca-L'Ametlla Mar
Remolins-Móra d'Ebre
Gandesa-Valls
Jesús Catal.-S. Pedro S.P.
Ind. Reus-Calafell
Pobla Mafumet-La Cava

11/12 - 14/5

Reddis-Pobla Mafumet
Cambrils-Roda Berà
Canoja-Llorenç
L'Ametlla Mar-Ulldecona

Móra d'Ebre-Rapitenca
Valls-Remolins
S. Pedro S.P.-Gandesa
Calafell-Jesús Catal.
La Cava-Ind. Reus

18/12 - 21/5

Reddis-Cambrils
Roda Berà-Canoja
Llorenç-L'Ametlla Mar
Ulldecona-Móra d'Ebre
Rapitenca-Valls
Remolins-S. Pedro S.P.
Gandesa-Calafell
Jesús Catal.-La Cava
Pobla Mafumet-I. Reus

8/1 - 28/5

Pobla Mafumet-Cambrils
Canoja-Reddis
L'Ametlla M.-Roda Berà
Móra d'Ebre-Llorenç
Valls-Ulldecona
S. Pedro S.P.-Rapitenca
Calafell-Remolins
La Cava-Gandesa
Ind. Reus-Jesús Catal.

15/1 - 4/6

Cambrils-Canoja
Reddis-L'Ametlla Mar
Roda Berà-Móra d'Ebre
Llorenç-Valls
Ulldecona-S. Pedro S.P.
Rapitenca-Calafell
Remolins-La Cava
Gandesa-Ind. Reus
Jesús Catal.-Pobla Maf.

Quatre nous fitxatges al C.F. Ulldecona

Juan de Dios Gauxachs Querol, 25 anys, extrem dret.

Paco Mariné Ollé, 29 anys, «Todoterreno».

Joan Josep Raga Gauxachs, 30 anys, porter.

Joan Verdiell Sola, 25 anys, centrecampista.

Aquests són els noms dels quatre nous fitxatges que el C.F. Ulldecona ha fet per a la pròxima temporada.

Tots quatre han jugat abans amb equips diferents de l'Ulldecona:

— De quins concretament heu format part?

Ningú es decideix a començar; per fi Juande ens diu:

• L'any passat vaig estar a La Cava, però abans sempre havia estat a l'Ulldecona. També vaig fitxar un any pel Vinaròs, però no vaig quedar content.

— I tu, Paco?

• Jo he estat quatre anys al Vinaròs, un a l'Aldea i tot els altres a l'Ulldecona.

• Jo he fitxat pel Cambrils, Tarragona, Reus, La Cava, i pel Tortosa l'any passat —diu Raga—.

— Per últim ens contesta Joan:

• He jugat amb el Tortosa, Vinaròs, La Ràpita, i sens dubte amb l'Ulldecona.

— Creieu que aquestes etapes fora del poble han estat positives per a vosaltres?

• Trobo que sortint del poble, alguna cosa s'aprèn —almenys això suposa Juande—.

• Si és per anar a més categoria, val la pena, però si és per anar al mateix, segons.

Ara bé, canvies d'ambient, fas amistats, coneixes una altra manera de veure el futbol, —diu Paco—.

— Raga, i tu què?

• Jo aquí no he estat mai, sempre he jugat fora; m'ha anat molt bé i estic molt content.

— Joan, tu què creus?

• Que sí, que s'aprèn. És una altra forma de veure el futbol.

— I per què heu decidit tornar a Ulldecona?

• Perquè estava molt cremat, es feien molt pesats els entrenaments fora del poble, i aquí és millor, —comenta Juande—.

— Paco ens diu que és de la mateixa opinió que Juande.

• Jo, en canvi, ja havia volgut deixar el futbol, —diu Raga—, i com que mai havia format part de l'Ulldecona, aquest últim any he decidit jugar aquí.

• Jo ja ho havia deixat, i ara torno perquè m'han animat els companys, —diu per últim Joan—.

— Quines perspectives teniu davant la nova temporada?

Ens diuen tots en broma: «Pujar de cop a 3ª Divisió».

I ara seriosament ens diu Paco:

• Pensem fer un bon paper, quedar entre els 10 ó 5 primers.

• Sí, jo també ho crec, ja que tenim un equip bastant arreglat. Podem fer una bona campanya —opina Raga—.

— I per finalitzar, voleu dir quelcom en especial per a l'afició?

• Sí, que esperem que l'afició ens done suport, que tingue paciència i, creiem que aquest any podran gaudir d'un bon futbol a Ulldecona.

Així també ho esperem nosaltres, desitjant-los molta sort per aquesta nova temporada que se'ls presenta.

Rosario Sevilla

Maite Millan

Fannymar

CONCESSIONARI EXCLUSIU EN PERFUMS

cacharel

 Courrèges parfums paris

DRAKKAR
NOIR

**ELLEN
BETRIX**

GIVENCHY

Guy Laroche Paris

LANCÔME
PARIS

LANVIN
PARIS

Magie noire

ROGER & GALLET
PARIS

TINTORETTO

TROPHEE LANCÔME

Major, 96 - Ulldecona Tel. 72 02 78

Tal com s'ha anat informant, la P.C. Montsià amb els seus equips de Decoració Mortí S.A., de Veterans, estan portant una molt bona temporada. Cosa que no es pot dir dels Cadets.

Al campionat Provincial, d'interescoles, estem en la mateixa línia dels últims anys, sense tenir ningú que destaqui en conjunt ens defenem bé. Tal com anem, si no tenim cap altibaix d'última hora, esperem quedar dins dels tres primers.

El dia 7 d'agost es va celebrar al Barri Castell la cursa puntuable d'aquesta entitat, amb els següents resultats:

PRINCIPIANTS

- 1.- Xavier Florenci, P.C. Montroig.
- 2.- Albert Cobre, P.C. Montroig.
- 3.- Bonlio Bernardo, A.C. Enveja.
- 4.- Míriam Forné, P.C. Montsià.
- 5.- Aristioles Bel, P.C. Montsià.

INFANTILS DE 1er.

- 1.- Carles Moreno, P.C. Montroig.
- 2.- Eloi Vidal, P.C. Baix Ebre.
- 3.- Susana Ferré, C.C. Morell.
- 4.- Juan Gutiérrez, P.C. Montsià.

En total van participar 66 ciclistes.

Referent a la Volta al Montsià estem en bon camí per ficar-la a l'altura que es mereix. Aquest any ha sortit al calendari de la F.E.C. en la categoria d'Aficionats de 1era., 2ª i Especials, considerant-la de 1era. Categoria.

Hem d'agrair aquest relançament de la XLIII Volta al Montsià, gràcies a l'Exm. Ajuntament d'Ulldecona, un nombrós grup d'entitats i industrials i persones, que gràcies a la seva ajuda estem segurs de què podem posar la nostra cursa en la millor del ciclisme dins de la seva categoria.

La P.C. Montsià per al divendres 9 de setembre té programat fer una crida a tots els aficionats, als nens, als majors, etc. que sàpiguen anar amb bicicleta, per fer tots junts un gran dia de la bicicleta, amb la qual cosa poguéssim passar un matí d'alegria, amb premis i distincions a les diferents edats.

Des d'aquesta revista volem donar gràcies a tots els aficionats ciclistes, i els desitgem unes divertides i joioses festes.

LA JUNTA

Penya Ciclista Montsià

INEM

CURSOS DE FORMACIÓ OCUPACIONAL

AJUNTAMENT D'ULLDECONA

Al mes de setembre començaran els cursos:

- GESTIÓ COOPERATIVES LABORALS
- REG PER GOTEIG
- AUXILIAR ADMINISTRATIU
- TÈXTIL

INFORMA'T A:

AJUNTAMENT D'ULLDECONA
Oficina de col·locació d'Amposta

L'objectiu ocupacional dels Cursos de Formació

En parlar de cursos OCUPACIONALS volem significar que un projecte formatiu concret no es pot programar sense relació a demandes o expectatives reals de col·locació.

És evident que en determinades circumstàncies el valor ocupacional no és totalment immediat o general per a tot el nombre d'alumnes que han passat el nivell d'un curs, perquè pel seu caràcter d'anticipació moltes projeccions i expectatives no sempre es realitzen en els termes previstos. No obstant això cap acció formativa s'ha de desviar d'aquest objectiu fonamental.

Al final de cada curs, a tots aquells que han superat els mínims establerts se'ls fa lliurament d'un DIPLOMA que dóna opció a l'alumne a ser contractat en pràctiques. El CONTRACTE EN PRÀCTIQUES, al que tenen accés els joves menors de 25 anys amb titulació mitjana o universitària, i també els qui han rebut el DIPLOMA de l'INEM, comporta a l'empresari que contracta un estalvi en les aportacions a la Seguretat Social a més hi ha altres incentius addicionals a la contractació que fa que la realització dels cursos augmenti les possibilitats d'inserció en el món del treball.

D'altra banda, part del treball dels funcionaris de l'INEM consisteix a la promoció laboral dels alumnes que han seguit els cursos de FORMACIÓ OCUPACIONAL.

Curs d'operador d'ordinadors

Curs d'ebenisteria

Curs de tèxtil

Obres al Recinte Escolar

Les edificacions escolars del nostre poble són un fidel reflex de les èpoques en què han estat construïdes.

En primer lloc tenim l'edifici vell, construït en temps de la República, sòlid i ben fet, en un estat de conservació bastant bo, malgrat el pas dels anys.

«Les escoles», com se'l coneixia, ja que per molts anys va ser l'únic edifici on molts vàrem anar a aprendre.

Quan va resultar insuficient, en lloc de fer una escola de parelles característiques, es va fer (de pressa i corrents) l'edifici del cicle mitjà, menjant-se part del pati, i quedant curt per cobrir les necessitats plantejades.

Aquesta imprevisió va obligar, posteriorment, a ubicar el parvulari i el cicle inicial separats dels altres edificis pel camp de futbol, el que conformava un centre escolar disseminat, amb diferents llocs d'accés i amb una sensació d'aïllament, com si cadascú anés per separat.

La solució a tots els problemes que aquesta situació creava es va vislumbrar amb la construcció del nou camp de futbol, el que va permetre que el vell passés a formar part del conjunt del recinte escolar.

Les obres que estem fent suposen la supressió de totes les barreres que separaven, i l'habilitació d'una calçada de més de 3 m., de formigó, amb il·luminació i vorejat d'arbres, que servirà de nexa d'unió entre tots els edificis, permetent que l'entrada s'efectue per un sol lloc.

A l'espai que quedarà, a un costat mantindrem un camp més menut, en sentit contrari de com estava ara, i a l'altre hi ha previst, per l'associació de pares, fer una nova pista poliesportiva i el nou menjador (si és que els serveis territorials d'ensenyament deixen d'una vegada les

promeses, de tants anys, i passen als fets).

La inversió feta, no obstant l'ajut de l'I.N.E.M., és molt superior a les obligacions que té l'Ajuntament en matèria d'ensenyament, però pensem que unes bones instal·lacions també

són pedagògiques i aconseguir que els xiquets estiguen bé a l'escola és començar a inculcar-los les ganes de saber. I ja sabem que poden arribar a ser infinites...

ÀNGEL MILLAN

Joc de dos. Comissió Festes Ajuntament

Dins del programa de festes sempre procurem que hi hagin els espectacles més diversos per tal que tothom pugue trobar quelcom del seu gust.

Una de les coses en les que tenim especial interès és que no falte una representació teatral que estigui entre el millor que es fa al país.

Això no és sempre fàcil, ja que hi ha temporades en les que les estrenes no han estat molt abundants, i (a més a més) en la majoria dels casos es tracta de muntatges que difícilment caben a l'escenari del nostre teatre municipal.

Aquest any ens ha costat bastant trobar una obra amb un contingut de qualitat, uns bons actors i amb unes mides adients.

«Joc de dos» (Parella oberta) és l'obra en qüestió. Està interpretada per Enric Majó i Carme Sansa, actors que tenen una reconeguda trajectòria i que compten amb el favor majoritari del públic.

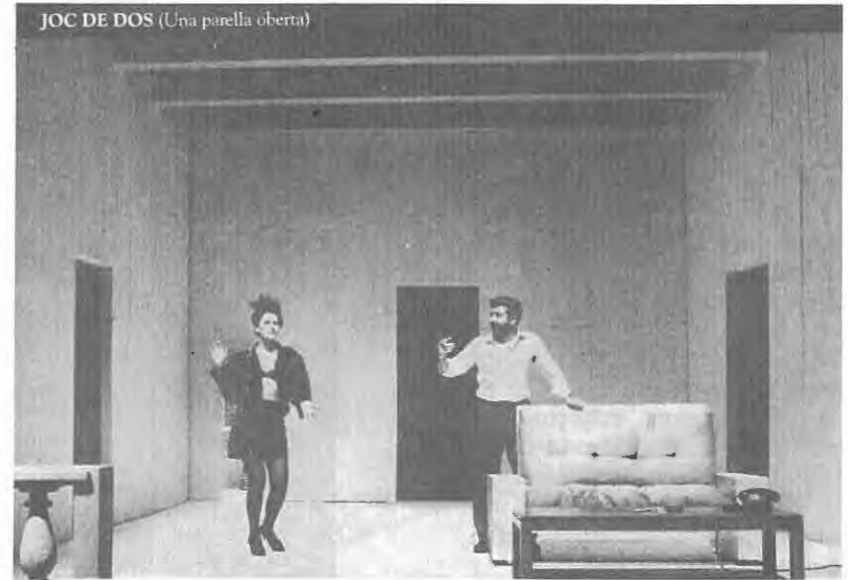
L'autor de l'obra és Dario Fo, autor de bon record al nostre poble ja que d'ell mateix era la «Mort accidental d'un anarquista».

L'argument tracta de qüestionar els rols que juguen l'home i la dona dins de la parella convencional vistos des d'una òptica de farsa, marcadament feminista.

Hem pensat que tots aquests factors poden ser el suficientment atractius com per poder comptar amb la seva assistència i el seu aplaudiment.

Creem que el teatre no és possible sense la comunicació que s'estableix entre l'escenari i el públic, per tant vostès també són part de la representació.

Els esperem.

L'objecció de consciència: Un no a les armes, un sí a un món més just i solidari

L'objecció de consciència al servei militar és una postura de negar-se a integrar-se a l'exèrcit per entendre que el maneig de les armes no té perquè ser, necessàriament, la millor forma de servir al país, quan es necessiten grans esforços per erradicar les situacions d'injustícia i marginació provocades per un model de societat on impera la llei del màxim benefici econòmic al preu que siga.

Així mateix suposa una posició testimonial de denúncia de la participació de les societats occidentals en una activitat econòmica que no ha conegut crisis, el comerç d'armes, el comerç de vides humanes.

I és que hem construït un model social en què el benestar dels treballadors d'una fàbrica d'armes es basa en què aquestes armes seguïn vides a milers de quilòmetres de distància, en els països pobres del tercer món.

Espanya no és aliena a aquest comerç. Recentment, la premsa ha airejat com armes espanyoles s'utilitzen en el conflicte Iran-Irak mitjançant tercers països. I hem d'assistir a la vergonya que organitzacions sindicals d'esquerres de les fàbriques d'armes, reclamin que aquest tipus de comerç es mantingui per salvar els llocs de treball, ja que si no venem nosaltres, uns altres ho faran i obtindran el benefici.

Davant d'aquesta situació complicada i de difícil solució, els objectors presenten una actitud testimonial de rebuig a aquest sistema.

D'una altra banda també rebutgem determinats valors fins ara presents a l'exèrcit (a tots els exèrcits), com és l'autoritarisme sense límits, el culte a la guerra, el masclisme. Per als objectors, a «la mili» no es fan homes com es deia abans, sinó que es fan submissos, es perd un temps preciós, es talla una vida per la meitat i, a vegades, coses pitjors...

Els objectors proposen dedicar aquest temps a tasques constructives doncs el camp de possibilitats és ampli: educació d'adults, reinserció de presos, toxicòmans, ancians, defensa forestal, nens amb risc social, animació cultural... En poques paraules substituir les bales, les ordres i la preparació per a la guerra per la construcció d'un món més just i solidari.

L'objecció de consciència a Espanya

Fins la Constitució de 1978 el futur dels objectors era clar: presó militar, retirada de passaport, impossibilitat per accedir a oposicions i a molts treballs...

Amb l'entrada en vigor de la Constitució es reconeix el dret a l'objecció de consciència. Després una llei, àmpliament criticada pel Moviment d'objectors de Consciència per la seva mesquineria, regula la situació, un posterior reglament posa en funcionament la prestació social substitutòria del servei militar, per la que els objectors poden accedir a un servei social com els descrits abans, amb una durada doble, aproximadament, al servei militar, depenent d'Ajuntaments, Creu Roja o d'altres activitats sense ànim de lucre declarades d'interès públic.

OBJECTORS A ULLDECONA

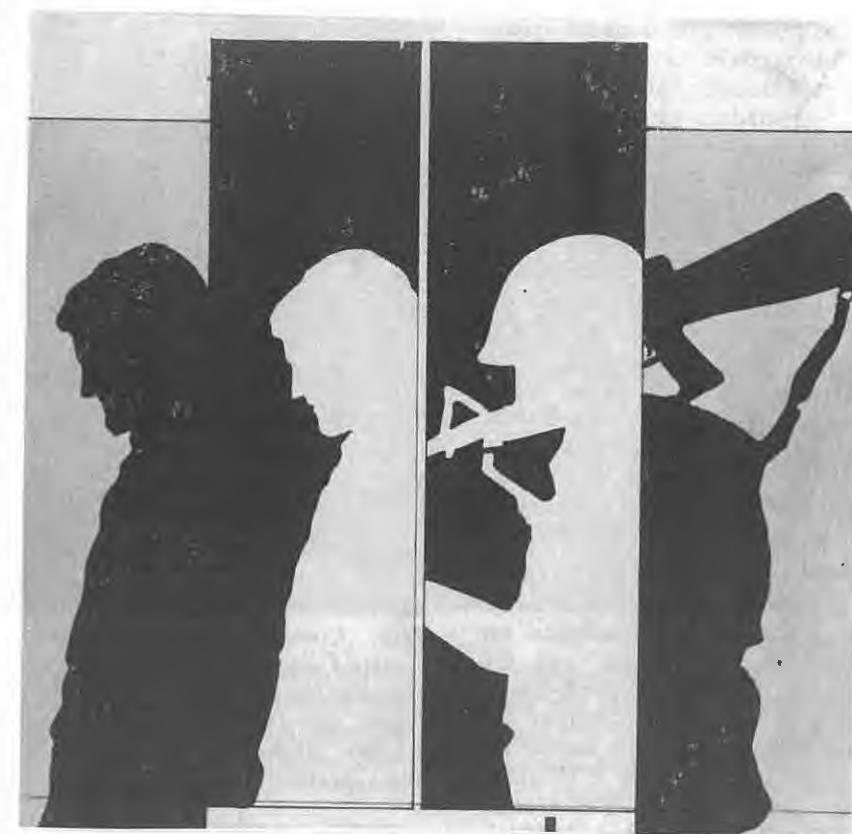
Ulldecona ha estat el primer Ajuntament de la província en sol·licitar dos objectors per treballar en els serveis socials municipals.

Properament es firmarà un conveni amb el Ministre de Justícia que ho reguli. El seu manteniment serà a càrrec de l'Estat.

CONCLUSIÓ

Encertada o no, justa o no, la llei d'objecció de consciència és un fet i l'Ajuntament ha volgut aprofitar aquesta oportunitat per contar amb dues persones que treballin als Serveis Socials de l'Ajuntament. Molt aviat els tindrem amb nosaltres.

XAVIER BLASCO

A l'Estiu tota cuca viu

De l'11 al 22 de juliol, 100 nois i noies de 10 a 16 anys d'Uldecona i els seus barris, han realitzat una sèrie d'activitats de temps lliure combinant diversió i creativitat.

Organitzats per equips d'uns 10 xavals, cada equip amb el seu monitor i, en un horari de 10 a 14 i de 17 a 20 hores, han tingut accés a diversos Tallers. Al matí tallers d'iniciació al bàsquet, futbol-sala, tennis de taula i escacs, després sessió de vídeo i piscina i, a la tarda, tallers d'iniciació a la cuina, construcció de titelles, tapissos i màscares. Un taller d'ecologia amb recorregut amb bici per les zones humides d'interès ecològic del municipi; un taller de teatre, un altre de ràdio amb emissions d'un programa en F.M. durant una setmana a càrrec dels xavals. A més, adequació d'un circuit de ciclocross permanent, jocs aquàtics consistents en construcció i navegació amb bases de neumàtics i fusta en un «pantinet» pròxim a Uldecona, i un espectacular taller d'iniciació a l'escalada, el «Recòdrom» (veure foto) montat a la Plaça de l'Església a càrrec de l'Escola Catalana d'Alta Muntanya que va ser el deliri dels xavals.

També es va fer una acampada al Montsià (Mas de Comú) que, per a molts xavals va ser la primera experiència en tenda de campanya i una excursió amb vaixell a la Punta de la Banya (Delta). Com a final una trentena de nois participaren el dia 30 de juliol en la marxa nocturna «Marató de la Lluna Plena», organitzat a La Galera.

Vint-i-nou monitors, uns de grup i altres especialitzats en cadascun dels tallers, van fer possible l'èxit. El Consell General d'Esports va fer arribar les subvencions, així com també ho va fer l'Ajuntament d'Uldecona. Les entitats d'Uldecona implicades varen ser moltíssimes: Motoclub, Futbol, Futbol-

Sala, Escola, Institut, Club d'Escacs, Comunitat de Regants, Centre Cultural (Teatre), Centre Excursionista. Grup Ecologista, Grup de Dones d'Uldecona, Ràdio Uldecona, Parròquia, Poliesportiu...

Tots junts hem fet un esforç molt gran per donar una alterna-

tiva de temps lliure als xavals, amb l'ajut fonamental de molts veïns del poble en qüestions puntuals.

L'acollida per part de nois i pares ha estat magnífica. Tornarem sens dubte l'any que ve.

Uldecona s'ho mereix!
Xavier Blasco

Quinquennals 1989... Als Barris?

«No hi ha diàleg més veritable que el que fas amb tu mateix i, aquest diàleg, sols pots entaular-lo estant a soles. Amb la soledat —i sols amb la soledat— et pots conèixer a tu mateix com a proïsme, i mentre no et coneixis a tu mateix com al proïsme, no podràs arribar a veure en el teu proïsme altres jo».

Aquest paràgraf m'ha fet pensar: perquè indubtablement —descobert o no— tots tenim altres jo. Alguns es queden reprimits i d'altres surten —no sempre encertant quan és el moment oportú.

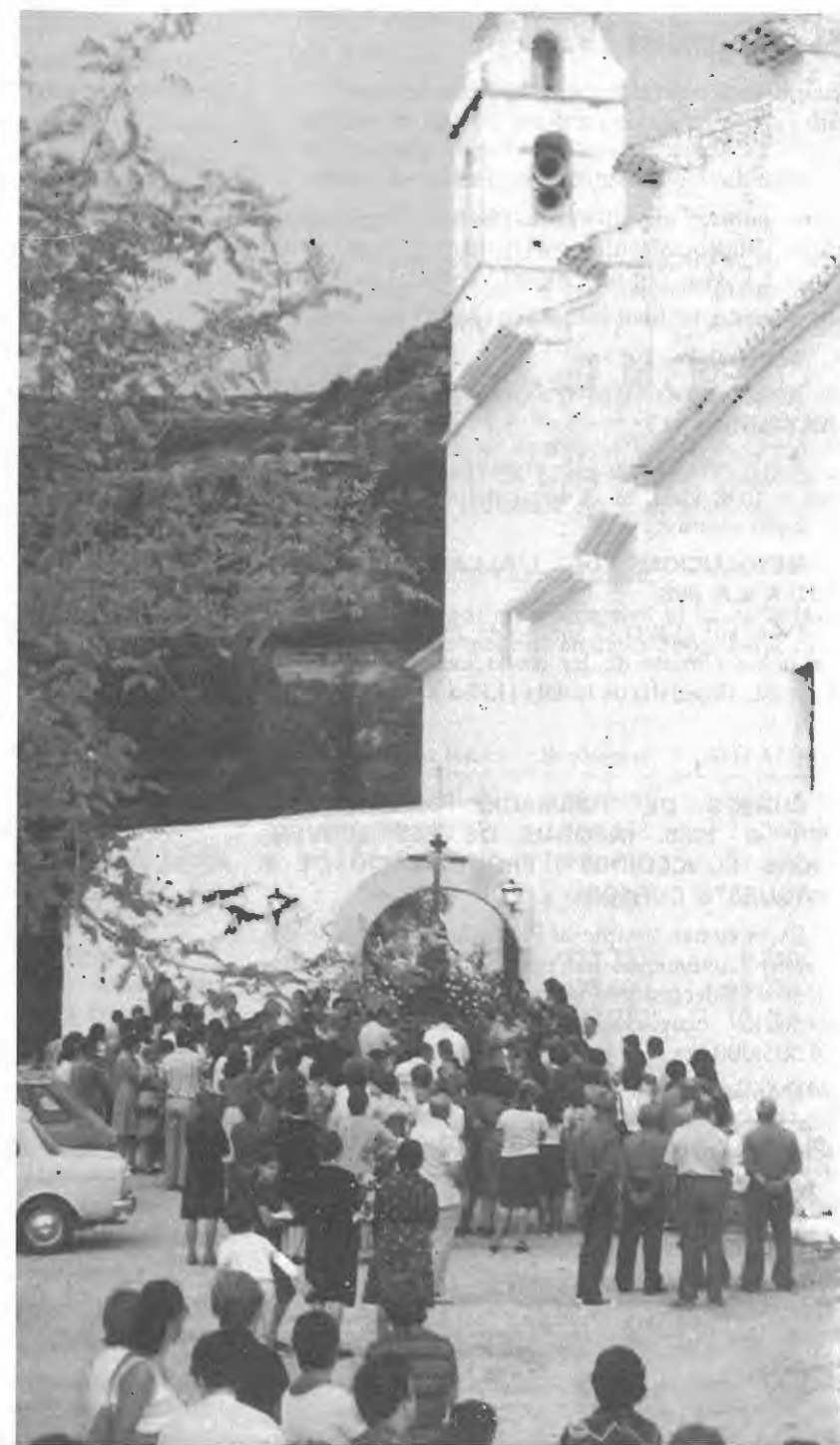
No sé si serà aquest el moment encertat per fer arribar a tothom els meus pensaments que, en aquest cas, poden ser també els sentiments de la gent dels Barris.

És evident —tant, que de vegades em fa vergonya— que per part dels successius governs ha existit un oblit d'incloure en els seus programes als Barris. És evident també que des de fa uns anys això ja no passa tant. Però, encara queden coses que es poden millorar. Sempre queden coses...! Bé, no ens queixem tant...

Enguany, passades quasi totes les Festes Majors dels Barris: Sant Antoni, Sant Joan, —falta Sant Joaquim— «tots ells Patrons», pensem que han estat de cordialitat i de lligam amb el nucli. Però, ... i la Patrona? Als Barris no en tenim. No és la Verge de la Pietat, Patrona de TOTS els uldeconencs?...

L'any que ve seran les tan famoses Festes Quinquennals. Reunions, preparatius, col·laboració i —de vegades, també— diversitat d'opinions. Malgrat tot, molta germanor de cara a un objectiu comú: l'engalanament de tots els carrers del poble per rebre la Patrona. I, ALS BARRIS... PER QUÈ NO?

De vegades, certes solucions governamentals poden ser font

de creació de nous problemes, o agreujar-ne d'antics. Però, en aquest cas almenys, m'atreveria a dir que resultaria una millora, un apropament.

Barris! mantenim-nos fermes

en l'esperança i (qui ho sap?) pot ser que les properes «Quinquennals» la Verge de la Pietat es passegi pels nostres carrers tots ben engalanats...

Mª Cinta Valls Millan

PLE EXTRAORDINARI

4 de juliol 1988

ASSISTENTS:

Alcalde: Jaume Antich.

Regidors: Felipe Delgado, Pio Puig, Àngel Millan, Javier Blasco, Manolita Nadal, Ramon Raga, Jeroni Castell, Fco. J. Sánchez, Agustí Verdiell, Lluç Raga.

Inassistents: Ramon Callarisa, Agustí Reverté.

Secretari: Pablo Ferrer.

APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.

Prèviament lliurada als portants dels diferents grups municipals, es va donar per aprovada l'acta de la sessió anterior.

RESOLUCIONS DE L'ALCALDIA, DE LA 137 A LA 358.

Complint el R.D. 2.568/86 de 28 de novembre es va donar compte de les resolucions adoptades per l'Alcalde fins al dia de la data (137 a 358).

CURSOS DE FORMACIÓ OCUPACIONAL PER A 1988. INFORME DE LES SUBVENCIÓNS CONCEDIDES I PROGRAMACIÓ DE 4 D'AQUESTS CURSOS.

Es va donar compte al Ple de la concessió de dotacions econòmiques per part de l'INEM a l'Ajuntament d'Ulldecona per tal de finançar vuit cursos de formació ocupacional. L'import total és de 16.005.000 pts.

L'Alcalde va continuar dient que, en un principi, s'havia programat d'impartir quatre d'aquests cursos i els quals consistiren en: tèxtil, ebenisteria, operadors d'ordinadors i construcció.

El Ple per unanimitat va prendre els següents acords:

1er. Acceptar les dotacions econòmiques concedides per l'INEM per a cada un dels cursos esmentats, i procedir a l'ingrés d'aquestes dotacions al Llibre de V.I.A.P.

2on. Aprovar la despesa en la forma anteriorment transcrita, essent pressupost o consignació per a cada un dels cursos.

3er. Ordenar que les quantitats que figuren al mòdul A es facin efectives a cada una de les empreses encarregades de l'organització i desenvolupament dels cursos esmentats.

4rt. Que les quantitats que figuren al mòdul B, es facin efectives mitjançant resolucions de l'Alcaldia.

Agustí Verdiell (CiU) va requerir informació sobre els cursos en qüestió, cosa que va fer l'Alcalde.

Jeroni Castell (AP), després de felicitar l'Alcalde per la consecució de les dotacions econòmiques va proposar la creació d'una comissió de seguiment de les despeses.

L'Alcalde li respongué que tot allò que havia exposat ho havia fet seguint les instruccions rebudes de l'INEM i que el control podia ser seguit per tots els membres de l'Ajuntament.

APROVACIÓ DEFINITIVA DEL PRÉSTEC AMB EL BANC DE CRÈDIT LOCAL PER IMPORT DE 4.014.918 PESSETES.

En relació amb aquest tema, l'Alcalde va exposar:

"L'Ajuntament Ple, en sessió celebrada el dia 28 de març d'enguany, va adoptar l'acord de sol·licitar un préstec del Banc de Crèdit Local per import de 4.300.481 pessetes, que posteriorment va quedar reduïda a la quantitat de 4.014.918 pessetes per finançar les obres de l'INEM.

La sol·licitud va ser aprovada per l'esmentada entitat bancària i es va manifestar d'aquesta manera per escrit el seu Director General (data: 22 de juny d'enguany)".

El préstec es va aprovar per 7 vots a favor (PSC) i 4 en contra (AP i CiU).

Agustí Verdiell (CiU) va dir que:

"No estem en contra que es realitzen aquestes obres, però ens oposem a un major endeutament de la Corporació, per això hem votat en contra".

Jeroni Castell (AP) va dir que per les raons apuntades per CiU i a més, perquè una de les obres, concretament la de la Plaça de Sant Joan, ja és realitzada, s'oposaven a l'aprovació d'aquest préstec.

L'Alcalde li respongué que l'Ajuntament feia temps que té aprovada una subvenció de l'INEM per contractar la mà d'obra; per tràmits burocràtics no s'ha rebut l'autorització del Banc de Crèdit Local per tal d'aprovar el préstec fins fa pocs dies; estimo que l'Ajuntament pot actuar com ho fa.

APROVACIÓ DEFINITIVA DEL PRÉSTEC AMB EL BANC DE CRÈDIT LOCAL.

En relació amb aquest tema l'Alcalde va exposar:

"L'Ajuntament Ple, en sessió celebrada el dia 28 de març d'enguany, va adoptar l'acord de sol·licitar al Banc de Crèdit Local un préstec per import de 4.500.000 pts. per tal de finançar la compra d'un ordinador.

La sol·licitud va ser aprovada per l'esmentada entitat bancària i el seu Director ho va manifestar per escrit (data: 22 de juny d'enguany)".

El Préstec es va aprovar per 7 vots a favor (PSC) i 4 en contra (AP i CiU).

Agustí Verdiell va dir que:

"No estem en contra de la informalització de l'Ajuntament, però ens oposem a un major endeutament de la Corporació, i per això votem en contra.

Jeroni Castell va manifestar que també votaven en contra i que l'explicació la donaria quan es tractés el punt setè de l'Ordre del dia.

L'Alcalde va dir que l'endeutament de la Corporació no era tant com es deia, ja que l'adquisició de l'ordinador està prevista mitjançant la quantitat de 3.500.000 pts. que es van utilitzar per amortitzar, en part, un préstec contret per l'Ajuntament amb el Banc de Crèdit Local.

EXPEDIENT DE SUPLEMENTS NUM. 5 AL PRESSUPOST ÚNIC PER A L'EXERCICI DE 1988.

Per 7 vots a favor (PSC) i 4 en contra (AP i CiU) es va acordar:

1er. Aprovar la proposta de suplement de crèdit en la forma següent:

a) Quantitat utilitzada amb càrrec als majors ingressos a recaptar sobre els totals previstos al Pressupost Únic (10.632.892).

b) Crèdits extraordinaris i suplement que s'acorden:

Cap.	Art.	Concep.	Títol de les Partides	Con. que tenien	Suplement	TOTAL resul.
6	61	614	Inversions Reals, Sant Joan Recinte escolar	25.277.501	1.004.500	26.282.001
			Enllumenat R. de Llàuria	26.282.001	1.458.668	27.640.669
				27.640.669	1.641.750	29.382.419
2	27	272	Equips d'oficina	200.000	4.500.000	4.700.000
1	16	161	Personal laboral:			
			Obres de Sant Joan	9.416.880	333.333	9.750.213
			Recinte escolar	9.750.213	478.600	10.228.813
			Enllumenat R. de Lauria	10.228.813	540.050	10.768.863
1	18	181	Assegurances socials:			
			Obres de Sant Joan	2.100.000	166.667	2.266.667
			Recinte escolar	2.266.667	239.300	2.505.967
			Assegurances R. de Lauria	2.505.967	270.024	2.775.991
TOTAL				10.632.892		

2on. Que aquest expedient de modificació de crèdit, siga exposat al públic durant 15 dies hàbils.

3er. Que l'expedient aprovat inicialment es considerarà aprovat definitivament si no es presenten reclamacions.

CONTRACTACIÓ DIRECTA PER A L'ADQUISICIÓ D'UN ORDINADOR. PLEC DE CONDICIONS. APROVACIÓ.

Per 6 vots a favor (PSC) i 4 en contra (AP i CiU) es va acordar:

1er. L'aprovació del plec de condicions econòmico-administratives i tècniques, el qual ha de servir de base per a la contractació directa per a l'adquisició d'un ordinador, l'import del qual és de 4.500.000

ptes., finançades amb càrrec al Pressupost únic de 1988.

2on. Que aquest plec de condicions s'exposi al públic al Butlletí Oficial de la Província en un termini de 8 dies.

3er. Que es complimenten les previsions disposades al plec en qüestió, en ordre a la contractació directa de l'adquisició de l'ordinador, interessant oferta econòmica a tres empreses del ram.

Agustí Verdiell (CiU) va dir que:

"Per tractar-se de l'assumpte inclòs a l'apartat n. 5 de l'Ordre del dia i a més perquè l'ordinador ja és aquí, ens oposem a l'aprovació del plec de condicions".

Jeroni Castell (AP) va dir que l'ordinador, com ha dit Agustí, ja és aquí, ja ha estat adquirit; per tot això, el fet que en aquests moments se sotmeti a l'aprovació un plec de condicions per adjudicar l'adquisició d'un ordinador em sembla un poc "rocambolesc".

A continuació l'Alcalde digué:

"Evidentment a l'Ajuntament hi ha un ordinador, que es pot dir que està en dipòsit i per mitjà d'aquest

ordinador el personal de l'Ajuntament ha anat aprenent i ha realitzat diversos treballs. Però la contractació de l'ordinador es farà seguint els passos previstos per la llei i d'acord amb el plec de condicions que se sotmet a l'aprovació del Ple, on, entre d'altres coses, es pot observar que s'exigeixen una sèrie d'elements que actualment no estan a l'Ajuntament.

Al debat d'aquest assumpte es va absentar el regidor Felipe Delgado per raons de treball.

RETRIBUCIONS DEL PERSONAL LABORAL DE L'AJUNTAMENT PER A L'ANY 1988.

El Ple, per unanimitat va prendre el següent acord:

1er. Que els salaris del personal laboral d'aquest

Ajuntament siguin revisats amb efectes de primer de juliol de l'any en curs, sempre que estiguin subjectes al Conveni de Neteja d'Edificis i Locals.

PRÓRROGA DELS CONTRACTES DE TREBALL SUBSCRITS PER JUANA OLIVA MENDOZA, JOANA VIZCARRO REVERTÉ, LLUÏSA MARINÉ ESTEVÉ I JOSEPA MARINÉ ESTEVÉ.

Per unanimitat es va prendre l'acord de renovar el contracte laboral de les 4 persones abans referides.

Amb motiu d'aquest assumpte va haver intercanvi de comentaris entre el regidor Agustí Verdiell i l'Alcalde, relatiu a la possible renovació o substitució de les persones que ocupen aquests llocs laborals.

INFORME SOBRE GESTIONS D'UNA RESIDÈNCIA PER A LA 3ERA. EDAT.

Javier Blasco (PSC) com a portaveu de la Comissió va dir:

"Per manament del Ple de 7 de març de 1988, es va constituir una Comissió per realitzar un estudi sobre la viabilitat de la construcció a Ulldecona d'una Residència d'Ancians.

D'aquesta Comissió formen part un representant de cada partit polític present a l'Ajuntament, així com el president de l'Esplai i el President de l'Associació de Jubilats i Pensionistes. Els seus membres són:

Sr. Lluç Raga (CiU).

Sr. Fco. José Sánchez (AP).

Sr. Javier Blasco (PSC).

Sr. Joan Antoni Palau (Esplai).

Sr. Manuel Roig (Associació de Jubilats i Pensionistes).

En una primera fase, aquesta comissió va decidir enviar cartes a diverses residències d'ancians pròximes a Ulldecona així com a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials depenent de la Generalitat i als Serveis Socials de la Diputació de Tarragona.

En aquestes cartes es demanava informació sobre subvencions, tipus d'assistència, dotacions de personal i material, etc... Es van rebre diverses contestacions escrites i telefòniques on si bé s'aportaven algunes dades s'insistia en la necessitat de realitzar entrevistes personals amb ells per poder donar informació més exacta d'acord amb els nostres interessos.

Com a conseqüència de tot això vam passar a una segona fase en què vam realitzar les següents visites.

— 19 abril— Sr. Alcalde d'Amposta i President de la Comissió de Sanitat i Serveis Socials de la Diputació.

— 5 maig— Sr. President del Centre de Dia de la 3era. edat de Santa Bàrbara.

— 31 maig— Comissió de Serveis Socials i l'alcalde de la Sénia i visita posterior a la Residència en construcció.

— 21 juny— Senyora C.A.P. de Serveis Socials de la Diputació, i amb tot l'equip directiu de la Residència Assistida a Montblanc.

Després d'aquestes entrevistes i de les informacions esmentades i ja que constantment érem remesos a l'Administració per resoldre els nostres dubtes, vam deixar de visitar Residències i vam anar directament a parlar amb l'"I.C.A.S.S.", organisme depenent de la Generalitat, i que té competències plenes en matèria de Serveis Socials i en concret sobre el tema que ens ocupa, i així el

— 28 juny— Entrevista amb el C.A.P. de l'"I.C.A.S.S." a Tarragona.

Com a conseqüència de totes les gestions anteriors, aquesta comissió ha constatat els següents fets:

INFORME

1) Prèviament considerem fonamental diferenciar tres conceptes per evitar les confusions en què ens vam trobar els propis membres de la comissió en iniciar-se les gestions:

A/ Definició de Residència de Vàlids. Supleixen la llar en casos d'ancians amb autonomia per a la realització de les activitats de la vida diària. És a dir, que es valen per si mateixos.

B/ Definició de Residència Assistida. És una Residència per a ancians disminuïts greument afectats (d. psíquics, greus invàlids, polidiscapacitats) que precisen una atenció personal i individualitzada per a totes les activitats de la vida diària (vestir-se, descalçar-se, menjar...).

C/ Definició de Centres de Dia per a la 3era. edat. Són Centres que ofereixen suport, diagnòstic, tractament integral i rehabilitació d'ancians amb problemàtica social i sanitària; amb això s'impideix o es retarda l'internament, vivint (dormint) a casa seva, on poden comptar amb el suport dels seus familiars. Serveis que ofereix aquest Centre de Dia:

- Diagnòstic i programa de tractament.
- Atenció mèdica i d'infermeria.
- Assistent Social.
- Tractament rehabilitador i teràpia ocupacional.
- Activitats Socioculturals i d'esbarjo.
- Serveis complementaris: transport i menjador...

Tot això, buscant la integració dels més discapacitats en l'ambient de la resta dels membres de la 3era. edat.

(Aquestes definicions han estat extretes de les diverses entrevistes i del D.O.C.C. n. 878 de 17/8/1987).

2) És un fet, que anys enrera (1984) la Generalitat i la Diputació van considerar viable la construcció de Residències d'Ancians vàlids en pobles petits com el nostre, argumentant que hi havia disponibilitats econòmiques i gairebé tot per fer en aquest tema. Tanmateix, pocs anys després l'Administració Catala-

na s'ha replantejat totalment la qüestió de la mateixa forma que ho ha fet l'Administració Central i els països de la C.E.E.

Els arguments que ens van donar justificant aquest nou plantejament són, en resum, els següents:

A/ Sobre Residències de Vàlids. Les residències de vàlids es fan inviables en el moment en què aquests ancians ingressen com a persones que es valen elles totes soles; en pocs anys, i pel pes de l'edat, esdevenen a poc a poc invàlids. I així, residències concebudes pràcticament com hotels presenten deficiències arquitectòniques molt serioses (ascensors estrets, portes petites, escales, banys inaccessibles...) que constitueixen autèntiques barreres que ens confinen als ancians a les seves habitacions.

La remodelació d'aquests edificis, suprimint aquestes barreres és costosíssima. D'altra banda la plantilla de personal ha de modificar-se assumint personal més qualificat i en major nombre. Amb tot això el pressupost es multiplica.

Un exemple entre molts el tenim en la Residència de Ntra. Sra. la Mercè depenent de la Diputació de Tarragona.

Per tot això esmentat, l'Administració no considera viable construir noves residències d'ancians vàlids.

B/ Sobre Residències Assistides. L'Administració es planteja la construcció de Residències Assistides (és a dir per a persones que no es valen per si mateixes). Aquí la plantilla de personal és molt elevada i de gran qualificació tècnica. Així la Residència de Montblanc amb 77 places, té una plantilla de 44 treballadors (proporcionalment una de 35 en tindria 22 i una de 17, en tindria 11). Malgrat això, la junta directiva de la Residència de Montblanc considera que el personal és encara insuficient, i tenen problemes laborals pel nombre d'hores de treball, etc. (la proporció de personal/ancians està establerta al D.O.C.C. abans nomenat).

La Generalitat té un pla quadriennal (88-91) ja aprovat on ja no es contempla la construcció de més residències, excepte la de Mora (la zona de Tarragona menys dotada); però sí acabar algunes com la d'Amposta i la Sénia, fins l'elaboració d'un nou pla a partir del 92.

En un primer pas es va pretendre que els ancians no sortissin de Catalunya al buscar una residència, després que no sortissin de la província, i actualment que no surtin de la comarca (residències assistides comarcals).

D'altra banda l'"I.C.A.S.S." ens ha manifestat que Tarragona és la província més ben dotada quant a residències d'ancians de Catalunya. Concretament a les comarques del Montsià/Baix Ebre tenim 50 places assistides en Amposta (residència) a més de diversos llits assistits a la clínica arrossera; 50 places assistides en Tortosa (Hospital de Jesús), actualment en remodelació; 13 places a la Sénia, actualment de và-

lids. S'observen, tanmateix, seriosos dèficits a Lleida i després a Barcelona, la Generalitat centra els seus esforços en aquestes províncies.

C/ Sobre Centres de Dia. Respecte als ancians que es valen per si sols, la filosofia de l'Administració és que es mantinguin al seu domicili, conservant el seu medi habitual, assistits si ho precisen per treballadores familiars (assistència domiciliària) que realitzin tasques de suport físic i psíquic, tal com es va fent a Ulldecona des de gener del 88. En tot cas valorar la constitució de Centres de Dia de la 3era. edat, que són espais físics on l'ancià rep servei de menjador, infermeria, teràpia ocupacional i rehabilitació per personal especialitzat. En aquest cas, l'ancià no trenca amb l'ambient i la família, dorm a casa on a més pot comptar amb el suport de la treballadora familiar.

Al moment que el Centre de Dia i la treballadora familiar no pot assistir degudament a l'ancià perquè hi ha un cas greu d'invalidesa, es planteja ingressar-lo en residències assistides comarcals.

PERSPECTIVES PER A ULLDECONA.

Aquesta comissió, i fonamentalment després de sentir a l'"I.C.A.S.S." per boca del Sr. Chiquillo, i als Serveis Socials de la Diputació a través de la Sra. Montse Barberà, fa les següents propostes al Ple:

1) Com a conseqüència que la Generalitat i la Diputació jutgen no viable construir noves residències de vàlids, decidint-se clarament en aquests moments per les residències assistides comarcals, proposem sol·licitar de l'"I.C.A.S.S." que en cas que es canviïn els criteris a partir del nou pla de Serveis Socials del 92, i si decidissin construir una altra residència a la comarca del Montsià després de la d'Amposta, valori la petició d'aquest Ajuntament per tal que es construï en aquest municipi:

2) Respecte als ancians que precisen assistència i no siguin susceptibles d'ingrés en residències assistides, reforçar l'equip de treballadores familiars per a assistència domiciliària, en la línia d'actuació preconitzada actualment tant per la Generalitat com per l'estat Central i països de la C.E.E., i aprofitant que la Diputació s'ha compromès a seguir donant suport en aquesta línia.

3) Ja que se'ns ha assegurat que està oberta la possibilitat de negociar amb la Generalitat, que aquesta doni suport econòmic per a un Centre de Dia de la 3era. edat, tant en contractació de personal especialitzat com en ajudes per a la remodelació o manteniment de locals per a aquest objectiu, sempre que aquests siguin propietat municipal realitzar gestions per elaborar un projecte de Centre de Dia de la 3era. edat per a Ulldecona que sigui presentat a l'Administració en el termini més breu possible.

4) A causa de l'expectació que desperta el tema de l'atenció a la 3era. edat, els membres d'aquesta comissió desitgen realitzar diverses reunions informatives amb els membres de l'Esplai i de l'Associació de Jubi-

lats i Pensionistes amb la intenció d'explicar detalladament la nostra gestió i contestar tots els seus dubtes.

A continuació **Lluc Raga** (CiU) va dir:

"En primer lloc, he de valorar molt positivament l'informe que ha fet Blasco perquè reflecteix fidedignament el que hem estat vivint a les visites que hem fet a diferents residències i a l' "I.C.A.S.S."; però hem de tornar a fer memòria, i tornant uns anys enrera recordar quant lamentable resulta que es pergués el tren de la residència de vàlids a Ulldecona; això també ens ho han dit a totes les visites. Llavors hi havia disponibilitats. Comptàrem amb un 80 % i ara ni un 40 %. Un 40 % Generalitat i un 40 % la Diputació, i ara ja la tindriem feta.

A la Sènia ja estan a punt d'inaugurar-la i nosaltres possiblement l'hauríem tingut abans que ells; ells van tenir uns problemes amb el constructor que s'han reparat, i la casa està a punt d'inaugurar-se.

Amposta, amb govern socialista, la va demanar; ara, amb govern de Convergència s'acabarà i s'acabarà també aviat.

Nosaltres ara hem perdut el tren de les residències d'ancians. No em conformo en esperar al 92 per a tenir una residència a Ulldecona.

Nosaltres havíem estat a favor, quan A.P. va presentar la Moció vam estar d'acord i diguérem sí a la residència. Jo crec que l'Ajuntament hauria de fer alguna cosa per a la 3era. edat; però alguna cosa, ja; de dir: a càrrec de l'Ajuntament, destinem una partida per començar-la; si no es comença no es farà mai. Si no es fa en un any es farà en quatre i les ajudes ja vindran, i hauríem de fer un esforç de cara a la 3era. edat.

La Residència de Dia és una cosa que es pot aconseguir i s'ha de disposar d'un local adequat i la Generalitat concedirà ajudes de manteniment, inversions i fins i tot personal qualificat.

Es possible que l'Ajuntament pogués trobar solució remodelant alguns dels edificis de què disposa.

Això que he manifestat és el que penso i voldria que tots fóssim d'acord.

A continuació va prendre la paraula el regidor **Àngel Millan** (PSC) i va preguntar al regidor **Lluc Raga** que l'any 1984 quan es va presentar la Moció del Grup de Convergència per a fer una residència, per a quanta gent era?

Li contestà el regidor **Raga** (CiU) dient que estava prevista per a 25 ó 30 persones, podent-se ampliar en qualsevol moment.

A continuació va prendre la paraula el regidor **Jeroni Castell** (AP), qui després de felicitar al Grup de Convergència per la seva actitud en aquest assumpte, es va lamentar de no poder dir el mateix del Grup So-

cialista, manifestant que no entenia l'esforç i l'actitud d'aquest Grup impedint que Ulldecona tinga una residència per a persones grans.

Que coincidint amb el Grup de Convergència, entenia que l'Ajuntament havia de construir una residència per a persones majors vàlides.

Que per suposat, que respectant criteris d'altres organismes la problemàtica d'Ulldecona la coneixia la pròpia Ulldecona i insistí en el criteri que l'Ajuntament havia de fer una residència que era una cosa que van defensar i van proclamar la gent del seu Grup a la campanya electoral.

Va argumentar reiteradament sobre aquesta precisió, independentment de les dificultats actuals a l'haver-se tallat les subvencions, i indicà que considerava aquesta despesa de caràcter prioritari.

Després va intervenir el regidor **Javier Blasco** (PSC), qui, després d'haver-se sorprès per haver escoltat als dos interlocutors va concloure: "Com dels mateixos fets es poden treure conseqüències tan dispars"? I digué:

"El que va passar l'any 1984 és una cosa que ha de defensar l'Alcalde, ara bé, en relació amb les perspectives d'Ulldecona en un futur, em sembla realment impressionant que es segueixi pensant en la possibilitat de fer una residència de vàlids a Ulldecona. A tots els llocs hem escoltat el mateix i tots teniu les mateixes dades que jo: L'Administració no vol que es construeixin més residències perquè resulten ser un autèntic trasbals econòmic.

L'única possibilitat d'obtenir subvencions és per a Centre de Dia".

Simplement una referència a allò que es va dir fa 4 anys, perquè quan algú que va ser Alcalde d'aquest Ajuntament ha dit que l'actual Corporació no fa res per la 3era. edat, jo li diria que es miri a l'espill; a Ulldecona des de fa 9 anys s'han fet moltes coses per la 3era. edat; s'ha acondicionat un Local, s'influí per tal que es fes l'Esplai de la Caixa, s'ha implantat la treballadora familiar - Serveis Socials.

A continuació el regidor **Lluc Raga** (CiU) va insistir que fa 4 anys era el moment d'haver fet la residència, ara estaria feta.

Van intervenir successivament els mateixos interlocutors i altres membres del Consistori argumentant cada un d'ells les seves postures. A la fi d'un llarg debat l'Alcalde va sotmetre a votació els 4 punts de l'informe elaborat per la Comissió, el qual es va llegir al principi de l'assumpte pel regidor **Javier Blasco**.

L'Ajuntament per unanimitat dels seus membres assistents va aprovar les conclusions a què anteriorment s'ha fet referència.

CERTIFICACIÓ D'OBRES NUM. 2 DE LA DISTRIBUCIÓ D'AIGUA 4rta. FASE. APROVACIÓ.

A continuació el Ple per unanimitat dels seus membres assistents va aprovar la certificació núm. 2 de les obres de "Distribució d'aigua a la població 4rta. Fase", emesa per l'arquitecte municipal, l'import de la qual és de 4.092.978 pts.

PROVISIÓ AMB CARÀCTER INTERÍ D'UNA PLAÇA D'AUXILIAR ADMINISTRATIU. BASES.

Seguidament l'Ajuntament Ple per unanimitat dels membres assistents va ratificar les bases a què fa referència l'epígraf d'aquest assumpte, elaborades per la Secretaria de l'Ajuntament amb data 18 de juny d'enguany, nomenant membres del Tribunal, a més de les persones disposades a les pròpies bases, a **Agustí Reverté** (AP) i **Lluc Raga** (CiU).

NOMENAMENT DE REPRESENTANTS DE L'AJUNTAMENT AL CONSELL ESCOLAR MUNICIPAL.

D'acord amb allò establert al decret de la Generalitat 404/87 de 22 de desembre per constituir el Consell Escolar Municipal, ens trobem que el nombre de membres que el forma serà tal com diu l'article 2.2 del capital 1 "Els Municipis que tinguin més d'un centre i menys de sis: 22 membres, dels quals i en representació de l'Ajuntament, hi haurà 6 membres.

Informada la comissió de cultura a la reunió celebrada el 15 de maig de 1988 va dictaminar favorablement el que els 6 membres representants de l'Ajuntament siguen els integrants d'aquesta comissió.

L'Ajuntament Ple per unanimitat dels membres assistents va aprovar la proposta de nomenament anteriorment transcrita.

PRECS I PREGUNTES.

El regidor **Agustí Verdiell** va fer dos precs, el primer relatiu a la possibilitat de conservació dels arbres existents; com a exemple va posar les moreres de la Plaça de Sant Joan del Pas i es va interessar perquè en successives ocasions, si és possible, es conservin els arbres.

El segon, relatiu a l'estat actual dels camins del terme municipal i s'interessà per la constitució d'una comissió per tractar de solucionar l'estat actual.

L'Alcalde li contestà sobre el primer tema, que en el cas de les moreres del Barri de Sant Joan del Pas es va fer una consulta prèvia als veïns del Barri; i tots els assistents, sense excepció, es van pronunciar en el sentit de tallar els arbres per arreglar la Plaça.

En relació amb el segon, va dir que un camí ja s'havia arreglat i existia la voluntat d'arreglar tots els altres.

Posteriorment el regidor **Lluc Raga** es va referir a la neteja dels contenidors del Servei de Recollida d'Escombraries, per tal que es compleixi tal com s'especifica al Plec de condicions.

El regidor **Fco. José Sánchez** reiterarà sobre el Pla

d'industrialització en què s'inclou Ulldecona.

Li contestà l'Alcalde dient que s'havia interessat davant el Secretari del Departament d'Indústria qui li comentà que es dirigís al Director General de l'esmentat Departament i que també la Càmera de Comerç procediria a donar informació sobre el tema.

El regidor **Lluc Raga** reiterarà la seva petició per veure la pòlissa d'assegurances que cobreix els riscs per celebrar els bous. S'interessà seguidament sobre el seguiment de l'acord adoptat pel Ple de la Corporació davant el President del Consell Superior d'esports sobre l'afer del Campió de Billar d'aquesta localitat **Pere Arnau Canalda**.

L'Alcalde li digué que s'havia interessat telefònicament i que no tenia més dades.

Jeroni Castell reiterarà sobre la residència d'ancians a Ulldecona i demanarà que constés el següent:

Que la problemàtica dels pobles com Ulldecona és diferent a la de les grans ciutats.

Que les visites dels regidors a centres d'ancians estan en funció de les seves comeses i professió, i que en moltes ocasions per respecte als mateixos ancians, regidors que no tenen altres comeses ni professió, realitzarien visites, però precisament per respecte no les fan.

Que el seu grup havia aprovat les conclusions de l'informe però que no retiren en cap moment la seva petició de construcció d'una residència.

Javier Blasco li contestà:

Que els plantejaments i problemàtica que havia exposat eren els que li havien transmès, expressament, per a pobles petits i no per a grans ciutats.

COMISSIÓ DE GOVERN

11 de juliol 1988

ORDENACIÓ DE DESPESES.

La Comissió de Govern va acordar el pagament de les factures presentades.

LLICÈNCIES D'OBRES.

Es van atorgar les següents llicències d'obres:

A **Rafael Martín Tallada**, segons projectes, a la partida "Riu", Pol. 34, Par. 227.

A **Joan J. Bel Lleixà**, segons projectes, a la Carret. Godall, 3.

A **Francesc Valverde Hidalgo**, segons projectes, al carrer Clavé, 31.

A **Maria Sorlí Roig**, a la Murada de Baix, 3.

A **Josep Figueres Forcadell**, al c/ Tinent Ferré, 49.

A **Ernestina Roig Martí**, al c/ Costa, 5 de Ventalles.

A **Herminia Alegre Villarroya**, a la Partida "Plans Castellet", Pol. 54, Par. 103.

A **Magdalena Vázquez Biósquez**, a Muntaner, 21.

A **Josep Querol Sales**, a la partida "Puchol", Pol. 73, Par. 7.

A **Francesc Roig Martí**, a Berenguer, 16.

A **Adelaida Garcia Becerril**, a S. Cristòfol, 8.

A **Joan Nadal Canalda**, segons projectes, a Pça. Es-glésia, 2.

A **Lidia Beicas**, a la partida "Abrevadors", Pol. 27, Par. 93-140.

A **Juli D. Fuentes Poy**, a Major, 132.

A **Maria Periche Carrero**, a Montemolín, 23.

A **Baldomero Centelles Gasulla**, a Murada de Dalt, 69.

A **Josep Ll. Millan Masdeu**, a Mar, 12.

A **Cosme Cruzado Navarro**, a la partida "Llacuna", Pol. 71, Par. 42.

LLICÈNCIES D'OBERTURA D'ESTABLIMENTS.

Es va acordar concedir les següents llicències d'obertura d'establiments:

A **Comercial 3-Montsià S.L.** un "Saló de Jocs recreatius", a Guifré, 4.

A **Angel Millan Sans** una "Pastisseria" a Major, 115.

CONCESSIONS FUNERÀRIES.

Es va autoritzar la venda dels nínxols següents:

A **Josep Verge Abella**, els núm. 274 i 275, Dep. C, Files 3^a i 2^a.

Així mateix es va autoritzar el traspàs dels nínxols següents:

A **Isabel Vives Serra**, el núm. 402, Dep. A, Fila 2^a, adquirit per herència.

A **Josep Masdeu Guarch**, el núm. 566, Dep. B, Fila 2^a, adquirit per herència.

A **Isabel Borrás Raga**, el núm. 83, Dep. A, Fila 2^a, adquirit per herència.

A **Isabel Borrás Raga**, el núm. 84, Dep. A, Fila 3^a, adquirit per herència.

EXPEDIENTS DE JUBILACIÓ D'AMANDA BOSCH RAGA I JOSEP TALAVERA CORBALAN.

Vist l'escrit de la MUNPAL, Rf^a 44.160, referent a la jubilació voluntària de Dª **Amanda Bosch Raga**, es va acordar jubilar-la amb efectes de 20 Juliol 1988.

Vist l'Expedient de jubilació de **Josep Talavera Corbalan** per complir l'edat reglamentària, es va acordar jubilar-lo amb data 20 agost 1988.

CORRESPONDÈNCIA.

Es va informar d'una carta del Consell Comarcal de Montsià, referent al Projecte de Llei de Planta i Demarcació, donant-se la Comissió per assabentada.

COMISSIÓ DE GOVERN

1 d'agost 1988

LLICÈNCIES D'OBRES.

Es van atorgar les següents llicències d'obres:

A **Julian Alcalà Rueda**, segons projectes, al carrer Salomón/Barcelona.

A **Domènec Pasalamar Roca**, al carrer Mar, 44.

A **Josep Castell Querol**, a Bruc, 14.

A **Miquel Miralles Gascó**, a Clavé, 17.

A **Miquel Hervás Tribaldo**, segons projectes, al Pol. 54, Par. 419.

A **Montserrat Verge Ollé**, a Pça. Catalunya, 6, 1°, 1^a.

A **Carme Badoch Nofre**, al Ps. Estació, 21.

A **C.T.N.E.** a l'Avda. Constitució.

LLICÈNCIA D'OBERTURA D'ESTABLIMENT.

Es va acordar concedir la següent llicència d'obertura d'establiment:

A **Julià Monserrat Guardiola**, ampliació d'una granja porcina, al Pol. 57, Par. 127.

INFORME D'OBERTURA D'ESTABLIMENT.

La Comissió de Govern va acordar emetre informe favorable a l'obertura de l'establiment següent:

A **Artur J. Tallada Mariné**, un Taller de reparació de Bicicletes, motos i maquinària al c/ Salvador Vidal, 4.

COMPTE DE TRESORERIA. 1er. TRIMESTRE 1988.

Es va aprovar el Compte de Tresoreria del 1er. Trimestre de 1988 del Pressupost.

CONCESSIONS FUNERÀRIES.

Es va autoritzar el traspàs del nínxol següent:

A **Josepa Castell Bel** el núm. 229-B-1ª adquirit per herència.

ORDENACIÓ DE DESPESES.

La Comissió de Govern va ordenar el pagament de les factures presentades, així com de les subvencions concedides a les Entitats per les activitats de tot l'any.

PRORROGA LLICÈNCIA URBANÍSTICA.

Es va concedir una pròrroga per un any més a **Manuel Beltran** a la llicència concedida per un any el 19-7-87.

PLE ORDINARI

1 d'agost 1988

ASSISTENTS:

Alcalde: **Jaume Antich**.

Regidors: **Felipe Delgado**, **Pio Puig**, **Àngel Millan**, **Javier Blasco**, **Manolita Nadal**, **Ramon Raga**, **Jeroni Castell**, **Fco. J. Sánchez**, **Lluc Raga**.

INASSISTENTS: **Ramon Callarisa**, **Agustí Reverte**, **Agustí Verdiell**.

Secretari: **Pablo Ferrer**.

APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.

Prèviament lliurada als portatveus dels diferents grups municipals, es va donar per aprovada l'acta de la sessió anterior.

RESOLUCIONS DE L'ALCALDIA, DE LA 858 A LA 437.

Complint el R.D. 2.568/86, de 28 de novembre, es va donar compte a la Corporació de les Resolucions de l'Alcaldia adoptades fins al dia de la data (358 a 437).

NOMENAMENT AMB CARÀCTER INTERÍ PER A UNA PLACA D'AUXILIAR-ADMINISTRATIU.

Vist l'expedient i la proposta del tribunal, el Ple, per unanimitat va acordar nomenar **Cristina Navarro Vidal**, auxiliar-administratiu interina de l'Ajuntament d'Ulldecona.

NOMENAMENT PER A UN LLOC DE PEÓ, SUBJECTE A LA LEGISLACIÓ LABORAL.

Vist l'expedient i la proposta del Tribunal, el Ple per unanimitat va acordar nomenar a **Josep Forcadell Labèrnia** per ocupar l'esmentat lloc de treball.

NOMENAMENT EN PROPIETAT PER A UNA PLAÇA DE VIGILANT NOCTURN.

Vist l'expedient i la proposta del Tribunal, el Ple, per unanimitat, va acordar nomenar **Joan Josep Làzaro Simó** per cobrir aquesta plaça.

NOMENAMENT DELS ALCALDES DELS BARRIS DE VALENTINS I CASTELL.

Segons les candidatures presentades i ja que, a partir del mes d'agost, acaba el termini dels anteriors cançidats, l'Ajuntament Ple, per unanimitat, va acordar nomenar **Joan-Emili Labèrnia Valls**, Alcalde del Barri Castell, i **Daniel Pla Salom**, Alcalde del Barri Castell.

EXPEDIENT DE CORRE-BOUS 1988.

Segons el que disposa la Resolució de 7 de juny de 1988 de la Direcció General de Jocs i Espectacles, sobre espectacles i festes tradicionals amb bous, l'Ajuntament Ple, per unanimitat, va acordar donar conformitat a la celebració d'espectacles amb bous i aprovar l'expedient confeccionat a l'efecte, en què es demostra la tradició de la festa a Ulldecona i Barris.

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA DE LES OBRES DE DISTRIBUCIÓ D'AIGUA, 5ena. FASE.

El Ple, per 8 vots a favor (PSC i CiU) i 2 en contra (AP) va prendre els acords següents:

- Declarar vàlida la sol·licitud i adjudicar definitivament a l'empresa **Construccions 3 G, S.A.** les obres de distribució d'aigua 5ena. fase pel preu de 20.800.000 pts. per ser l'autor de la proposició més avantatjosa.

- Autoritzar la despesa amb càrrec al Pressupost Únic per a l'exercici de 1988, partida 614.

- Que es faculti a l'Alcaldia, en representació de l'Ajuntament, per a la signatura del corresponent contracte en la data acordada.

Lluc Raga (CiU) va demanar que en aquesta fase es portés un seguiment més permanent de les obres.

Jeroni Castell (AP) va dir que s'havien oposat ja que consideraven que el sistema de contractació mitjançant subhasta o concurs era més adequat per a aquest tipus d'obres que el de la contractació directa.

PROGRAMA DE FESTES DE NOSTRA SENYORA DE LA PIETAT, ANY 1988. PUBILLES I REINA.

El Ple, per unanimitat va acordar aprovar el programa de les Festes Majors a celebrar, amb motiu de la Mare de Déu de la Pietat, durant el mes de setembre d'enguany, i igualment, ratificar el nomenament de les Pubilles i Reina, que a continuació detallam:

- **Marisín Canalda Làzaro**, en representació del Centre Cultural.

- **Carmina Esteve Moliner**, en representació del Barri Castell.

– Ivana Fonollosa Marín, en representació de l'Orfeó Ulldeconenc.

– Mª José Garcia Gàmez, en representació de la Societat de Caçadors.

– Cristina Garcia Sória, en representació de la Penya Ciclista Montsià.

– Yolanda Guimerà Melich, en representació del Club Sant Lluc.

– Loli Gutiérrez Martínez, en representació del Club Joventut.

– Merche Lafuente Moreno, en representació del Club de Futbol.

– Carmen López Oliva, en representació de l'Esplai.

– Rosi Millan Ripollés, en representació de la Brigada Rockabilly.

– Imma Morera Cardona, en representació de la Penya Barcelonista.

– Juani Pérez Roman, en representació del Moto-Club.

– Bàrbara Reverté Gisbert, en representació del Barri Valentins.

– Carmen Rodríguez Aneas, en representació de la Banda de Música.

– Adelina Sanabuja Barranco, en representació de l'Associació de Jubilats.

– Mª José Sanahuja Barranco, en representació del Barri Sant Joan del Pas.

– Encar Villaubí Sansano, en representació de la Passió.

– Lina Domènech Guimerà, en representació del Centre Excursionista, que va ser elegida Reina de les Festes Majors d'Ulldecona 1988 per votació popular.

CERTIFICACIÓ D'OBRES NUM. 3, DE LES DE DISTRIBUCIÓ D'AIGUA 4^{rt}a. FASE.

El Ple, per unanimitat, va acordar aprovar la certificació d'obres núm. 3, de les de distribució d'aigua, 4^{rt}a. Fase, emesa per l'Arquitecte Municipal, l'import de la qual és de 8.671.224 ptes.

RATIFICACIÓ DE LA CONTRACTACIÓ D'UN OFICIAL I TRES PEONS DE L'OFICINA DE TREBALL, PER A LES OBRES INEM-CORPORACIONS LOCALS.

Segons el que disposa l'article 91 de la llei 7/85, de 2 d'abril, es va anunciar l'oferta de treball públic dels 4 llocs de treball ocupats per Bienvenido Moliner Solsona, J. Ramon Roig Querol, Vicent A. Bosch Martí i Joan Verge Abella, segons l'escrit de l'INEM.

El Ple, per 8 vots a favor (PSC i CiU) i 2 en contra (AP) va acordar:

1er. Ratificar els contractes laborals esmentats amb data 30 de maig d'enguany.

2on. Aprovar les següents retribucions mensuals per a un mes de 31 dies.

Peons: 67.429 pts.
Oficial: 71.993 pts.

3er. Que, dels conceptes 161, 181 i 614 del Pres-

supost Únic per al present exercici, es facin efectives les quantitats necessàries per procedir al pagament dels emoluments del personal contractat.

EXECUCIÓ PER ADMINISTRACIÓ DE LES OBRES DEL CONVENI INEM/AJUNTAMENT.

El Ple per 8 vots a favor (PSC i CiU) i 2 en contra (AP) va acordar:

a) Executar directament per administració les obres de Restauració de la Plaça de Sant Joan del Pas i les complementàries del Recinte Escolar i les d'enllumenat públic de diversos carrers.

b) Autoritzar la despesa amb càrrec als conceptes 161, 181 i 614 del Pressupost Únic per a 1988.

c) L'adquisició de materials i de tots aquells elements que siguin precisos per a l'execució de les obres, es proposa que es realitzin per adquisició directa ordenada pel Regidor Felipe Delgado.

En explicació de vot, **Lluc Raga** (CiU) va dir que les obres de la Plaça Major de St. Joan ja estaven fetes.

Li contestà l'alcalde i li digué que, si bé formalment, l'acord d'execució de les obres s'acabava de prendre indirectament per altres acords adoptats pel propi Ple de la Corporació, ja s'havia aprovat l'execució amb anterioritat. Aquests acords eren els de contractació de préstecs, expedient de suplement, etc.

Jeroni Castell (AP) va dir que les argumentacions exposades a favor de l'aprovació de l'execució de les obres per administració, eren meres manifestacions, que, en allò que no anava a incórrer el seu grup era en aprovar l'execució d'unes obres pel sistema d'administració, quan les obres ja estaven fetes.

PRECS I PREGUNTES.

Lluc Raga s'interessà per una avaria existent a la xarxa d'aigua potable a la cruïlla dels carrers Balmes i Entença. També s'interessà per la màquina de netejar els carrers del servei de neteja viària, si realment era la que corresponia segons contracte. Després preguntà per una portella de la xarxa d'aigua potable situada al carrer Sant Jaume, i per últim manifestà que havia examinat la pòlissa d'assegurances d'accidents amb motiu de les activitats populars.

Li va contestar l'Alcalde amb explicacions pròpies al cas, i li digué els motius pels quals les avaries no eren arreglades immediatament. Així mateix li digué que la màquina d'agranar els carrers era la que figurava al plec de condicions del servei de neteja viària.

JUNY

ROGER GRAU I JUAN CAMPS	Nascut el dia 1
LORENA GARCIA I HOMS	Nascuda el dia 3
MAGALI MONTANER I ROMERO	Nascuda el dia 10
NÚRIA CARAPUIG I GARCIA	Nascuda el dia 22
JOAN-MARC HOMEDES I DEL BARRIO	Nascut el dia 23
ANNA MATAMOROS I MARTORELL	Nascuda el dia 29
MARIA PAZ SERRA I AVILA	Nascuda el dia 30

JULIOL

JOAN RAMIREZ I RAGA	Nascut el dia 11
JOANA ROYAR I OLLÉ	Nascuda el dia 13
NÚRIA VALLS I PEPIÓ	Nascuda el dia 26

JUNY

JOAN ROIG I LÀZARO amb ENCARNACION MUÑOZ I ORDOÑEZ	Dia 18
RICARDO BUESO I MASIP amb MARIA PIEDAD MONTRÓS I MARTÍ	Dia 29

JULIOL

JORGE CALLARISA I FABRA amb LUISA ROIG I FIBLA	Dia 27
---	--------

JUNY

MARIA PARDINA I VERDERA, 81 anys	Dia 14
JOSÉ RAMOS I JORBA, 17 anys	Dia 18
BAUTISTA FIBLA I PEPIÓ, 82 anys	Dia 29

JULIOL

FRANCISCA GERMUDES I CONTRERAS, 93 anys	Dia 10
JUAN BAUTISTA BADOCH I BARRERA, 95 anys	Dia 21
CONSTANTINA LABÈRNIA I JAQUES, 73 anys	Dia 29
MIGUEL AUBA I DOMÈNECH, 78 anys	Dia 30

NAIXEMENTS

MATRIMONIS

DEFUNCIONS

La Taula del Consell de Redacció
de la Revista Ulldecona,
us desitja a tots
Molt bones Festes

Noves placetes als Barris

Sant Joan del Pas i Ventalles

Laura Biagiotti

CONCESSIONARI

Telèfon 72 05 81

43550 ULLDECONA

Vegetació Urbana d'Ulldecona

Carrers i Jardins

Per: Josep M. Llarch

ALADERN FALS (*Phillyrea media*)

Davant del Calvari i dins.

Sovint poc desenvolupat i amb aspecte d'arbust. Fulles endurides, tot l'any verdes. És una de les espècies típiques del país de l'alzina.

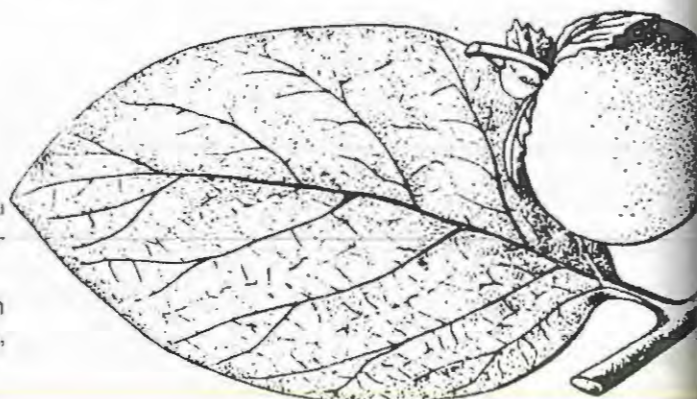
FAMÍLIA DEL MANGRANER (Punicàcies)

MANGRANER (*Punica granatum*)

Passeig de l'Estació. Voltants del Poliesportiu.

Natiu d'Àsia Occidental, "punicus" en llatí vol dir cartaginès, per això el nom científic té a veure amb la procedència.

Els del Passeig de l'Estació són de la varietat "nana" i no cal esperar que es facin més grans.

FAMÍLIA DELS BRUCS (Ericàcies)

ARBOÇ (*Arbutus unedo*)

Poliesportiu.

Si les condicions són bones pot fer més de 5 metres. És un arbret mediterrani prou conegut per tots.

Flors i fruits es poden trobar al mateix temps. Els fruits que veiem vénen de les flors de l'any anterior.

FAMÍLIA DE L'EBEN (Ebenàcies)

CAQUI (*Diospyros kaki*)

"Kaki no ki" és el nom que li donen els japonesos a aquest arbre, introduït a Europa al 1870, des de l'Extrem Orient.

Fa de 6 a 12 metres, la fusta és resistent als cops i se'n fan eines. Sol empeltar-se sobre peus de *D. virginiana*, que creix espontàniament a l'estat de Virginia (EEUU).

FAMÍLIA DEL BALADRE (Apocinàcies)

BALADRE (*Nerium oleander*)

Institut, Poliesportiu, Cementiri.

Arbust mediterrani propi de les torrenteres. Flors grosses de color rosa o blanques, fruit allargat en forma de beina. Planta molt tòxica, cosa que no és problema per a les erugues d'una papallona nocturna molt gran i bonica, que mengen exclusivament fulles de baladre.

Molt cultivada als jardins de la regió mediterrània.

FAMÍLIA DEL LLORER (Lauràcies)

LLORER (*Laurus nobilis*)

Passeig de l'Estació.

Arbre originari d'Àsia Menor, plantat arreu i sovint naturalitzat a les torrenteres de la terra baixa.

Pot arribar als 15 metres, fulles coriàcies amb moltes glàndules oleíferes, de suau olor aromàtica. Sexes separats en arbres diferents.

És tradició portar branques de llorer a beneir el diumenge de Rams. Les fulles es fan servir per aromatitzar guisats. En temps antics era símbol de glòria i se'n feien corones per distingir personatges. Del seu nom s'han derivat paraules com "batxillerat" i "llorejat".

ALVOCATER (*Persea americana*)

Ajuntament.

Natural d'Amèrica Central, ara es cultiva per molts països tropicals pel fruit, que és verd i té una polpa mantegosa molt rica en vitamines, proteïnes i grasses, i és pobre en sucres.

Vegetació Urbana d'Ulldecona

Carrers i Jardins

FAMÍLIA DE L'ATZAVARA (Agavàcies)

ATZAVARA (*Agave americana*)

Ajuntament, Ermita, Ctra. Alcanar.

Natural de Mèxic, va ser importada al 1561, aquí la trobem espontània i cultivada com a ornament.

Al seu país d'origen floreix a l'arribar als 6 ó 10 anys, quan maduren els fruits mort la planta, però surten moltes plantetes noves de l'arrel.

A Europa pot tardar fins a 40 ó 60 anys a florir.

Va ser cultivada pels indis molt abans del descobriment. Quan comença a aparèixer l'escap floral el tallen, quedant una cavitat de 40-50 cm. de diàmetre que s'omple cada dia espontàniament d'un suc dolç que, fermentat en botes de cuir, és el pulque, beguda nacional de Mèxic. Dels botons i fulles joves torrats s'obté per fermentació una beguda molt alcohòlica, mescal. De les fulles es treu la fibra pita, es fan teulades, i tendres són comestibles. Les punxes s'han fet servir de tatxes i puntes de fletxa, i els escaps per a pals de llança. L'arrel té, a més, aplicacions medicinals.

FORMI (*Phormium tenax*)

Poliesportiu.

Fulles planes en forma d'espasa com altres plantes de la família, es diferencia perquè en lloc d'un tronc cilíndric sembla aplanada pels costats.

IUCA (*Yucca elephantipes*)

Passeig de l'Estació, Carrer Felip II, Cementiri

Natural del Mèxic Sudoriental, pot arribar als 8 metres i té tendència a ramificar-se.

Fa flors en espigues però molt rarament s'arriben a fecundar a Europa. Al lloc d'origen se n'encarrega una petita papallona (*Pronuba yuccasella*).

IUCA (*Yucca aloifolia*)

Ajuntament, Carrer Sant Antoni, Passeig de l'Estació, Carrer Felip II, Carrer Muntaner, Ctra. Alcanar.

Molt semblant a l'anterior, té les fulles més estretes amb una serreta pels costats prop de la base.

DRACENA (*Dracaena indivisa*)

Passeig de l'Estació, Carrer Muntaner.

Espècie Nordafricana. "Drakaina" en grec vol dir femella del dragó.

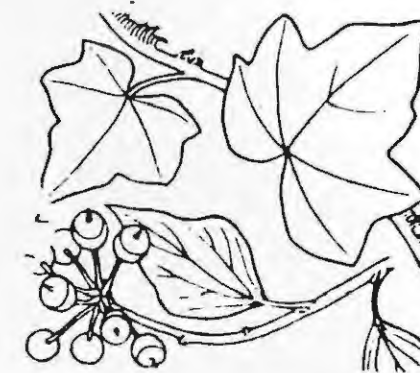
FAMÍLIA DE L'HEURA (Araliacies)

HEURA (*Hedera helix*)

Escoles, Ajuntament, Carrer Sant Antoni, Passeig de l'Estació, Poliesportiu.

Liana autòctona que s'arrapa als arbres i parets per mitjà d'unes petites arrels.

Creix als llocs ombrívols. Existeixen diverses varietats cultivades, fins i tot s'ha hibridat amb la *Fatsia japónica*.

ARALIA DEL JAPÓ (*Fatsia japonica*)

Ajuntament.

Arbret japonès de 3 a 4 metres en estat natural, fulles palmatolobulades.

FAMÍLIA DELS LLIRIS (Liliàcies)

ASPIDISTRA (*Aspidistra elatior*)

Ajuntament.

Planta japonesa sempre verda, molt resistent, ideal per a llocs humits amb poca llum, per això resulta típica dels patis de les cases velles.